

ADVERTIMENT: La versió informàtica dels textos de les actes de les sessions realitzades per l'Ajuntament en Ple s'ofereixen a través d'Intranet amb finalitats exclusivament informatives, i es troben transcrits en els llibres habilitats legalment, protocol·litzats amb la rúbrica del President i el segell de la Corporació, que en tot cas prevalen en cas de divergència amb la versió electrònica. El present document és una versió de l'Acta de la reunió realitzada per l'Ajuntament en Ple en la data que s'indica, de la qual s'han extret les referències a dades que puguin afectar el dret a la intimitat o altres dades de caràcter personal que no comptin amb el consentiment de les persones afectades o amb habilitació en una norma amb rang legal.

**ACTA DE LA SESSIÓ ORDINÀRIA REALITZADA PER L'AJUNTAMENT EN PLE EL DIA
26 DE FEBRER DE L'ANY 2015 - SESSIÓ NÚM. 3/2015 -**

ALCALDE – PRESIDENT

SR. JORDI BALLART i PASTOR

REGIDORS/ES ASSISTENTS

SR. AMADEU AGUADO i MORENO
SRA. ALMUDENA ALMAGRO VARGAS
SR. JOAQUIM BIGORDÀ i AMAT
**SRA. M^a. TERESA CASALS i CIENFUEGOS-
JOVELLANOS**

SR. PEDRO DOMÍNGUEZ NEVADO
SRA. M. GRÀCIA ESCÀBIA i RUIZ
SR. JUAN ANTONIO GALLARDO LEÓN
SRA. EVA HERRERO ALONSO
SR. JOSÉ MANUEL JIMÉNEZ CÁRDENAS
SRA. LLUÏSA MELGARES AGUIRRE
SR. CARLES ORIACH i FONT
SRA. MARIA ÀNGELES PEINADO SÁNCHEZ
SR. ANTONI PERARNAU i BURGÉS
SR. ANTONIO E. PEREIRA REBOLLAR
SR. MANUEL PÉREZ DÍAZ
SRA. MONTSERRAT PLAYÀ i CAMPS
SRA. NÚRIA RIERA i VILCHES
SR. ALEJANDRO RODRÍGUEZ ULLOA
SRA. EVA SALVADOR i CUENCA
SR. PERE SOLER i CAMPINS
SRA. JOSEFINA SOLER i CARRERA
SR. GABRIEL TURMO i SAINZ
SRA. CRISTINA VALVERDE i MOLINA
SR. ALFREDO VEGA LÓPEZ
SRA. MARIONA VIGUÉS i JULIÀ

REGIDOR EXCUSAT

SR. ANTONI SALVADÓ NAYACH

SECRETARI GENERAL Accidental

SR. ISIDRE COLÀS i CASTILLA

INTERVENTOR

SR. FÈLIX GÓMEZ i MUNNÉ

Al Saló de Plens de la Casa Consistorial de la ciutat de Terrassa, a vint-i-sis de febrer de l'any dos mil quinze, es reuneix l'Ajuntament en Ple per realitzar en primera convocatòria Sessió Ordinària, sota la Presidència de l'Il·lm. Sr. Alcalde-President de la Corporació, Jordi Ballart i Pastor.

Assisteixen els Regidors i Regidores que al marge s'anomenen, assistits tots ells pel Sr. Isidre Colàs i Castilla, Secretari General Accidental de la Corporació.

També hi és present el Sr. Fèlix Gómez i Munné, Interventor de Fons Municipal.

Oberta la sessió per la Presidència, quan són les set de la tarda del dia de la data, es procedeix a la substanciació dels assumptes que conformen l'Ordre del Dia de la present sessió.

Epígraf 1) Presa de possessió del càrrec de Regidora de l'Ajuntament de Terrassa de la Sra. Núria Riera Vilches.

Es procedeix en primer lloc a l'acte de presa de possessió del càrrec de Regidora de l'Ajuntament de Terrassa de la Sra. Núria Riera Vilches. A aquest efecte, i per part de l'Alcalde-President, es dóna lectura a la fórmula de jurament o promesa, que és la següent:

« Jureu o prometeu per la vostra consciència i honor, complir fidelment les obligacions del càrrec de Regidora de l'Ajuntament de Terrassa, amb lleialtat al Rei, i guardar i fer guardar la Constitució com a norma fonamental de l'Estat, i l'Estatut d'Autonomia de Catalunya? »

Un cop la Sra. Riera ha contestat «Sí, ho prometo », passa a ocupar el seu escó entre els membres del Consistori, com a Regidora del Grup Municipal del PSC, tot rebent la benvinguda per part de l'Alcalde-President de la Corporació, qui en nom de tots els Regidors i Regidores li desitja molt bona sort i molts encerts en la seva tasca.

Epígraf 2) Aprovació dels esborranys de les Actes de les reunions realitzades els dies 19 de gener i 2 de febrer d'enguany (números 1 i 2/2015, respectivament).

Per unanimitat dels Regidors i Regidores presents, s'aproven els esborranys de les Actes de les reunions realitzades els dies 19 de gener i 2 de febrer d'enguany (reunions números 1 i 2/2015, respectivament).

ÀREA DE PLANIFICACIÓ URBANÍSTICA I TERRITORI

Epígraf 3) Aprovar l'Acta de delimitació de les operacions de delimitació entre els termes municipals de Terrassa i Castellar.

Per unanimitat dels Regidors i Regidores presents, l'Ajuntament en Ple aprova els següents acords:

PRIMER.- Aprovar l'Acta de delimitació de les operacions de delimitació entre els termes municipals de Terrassa i de Castellar.

SEGON.- Comunicar aquest acord a la Direcció General d'Administració Local del Departament de Governació i Administracions Públiques de la Generalitat de Catalunya, a l'Ajuntament de Castellar i als propietaris de les finques afectades, així com publicar aquest acord en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.

TERCER.- Facultar a l'Alcalde o al regidor en qui delegui, perquè dugui a terme les actuacions necessàries per fer efectius aquests acords.

Epígraf 4) Aprovació inicial del Pla de millora de la qualitat de l'aire de Terrassa 2015 – 2020.

Pren la paraula la Sra. Herrero per tal de presentar aquest punt de l'Ordre del dia. El Pla és el resultat de la feina conjunta de diferents serveis de l'Ajuntament que tenen implicació en aquesta matèria, i especialment el Servei de Medi Ambient i Sostenibilitat i el de Mobilitat.

Terrassa, com a municipi de més de 100.000 habitants, i que supera els valors permesos de determinats contaminants, està obligada a disposar d'un pla d'acció per reduir-los, tot i que l'administració competent en aquesta matèria és la Generalitat de Catalunya, i en concret el Departament de Territori i Sostenibilitat. De l'avaluació que fa la Generalitat, a través de les estacions de vigilància i de previsió de la contaminació atmosfèrica, s'observa que a la Zona 1, Barcelona, i la Zona 2, Vallès Occidental, Vallès Oriental i Baix Llobregat, es produeixen incompliments reiterats, des de l'any 2006, dels valors límits anuals per la protecció de la salut humana, en dos contaminants, el diòxid de nitrogen, és a dir el fum dels tubs d'escapament, i les partícules de diàmetre inferior a 10 micres, que corresponen a la pols. El 23 de setembre de 2014, la Generalitat de Catalunya va aprovar el Pla d'Actuació per la millora de la qualitat de l'aire a les zones de protecció especial de l'ambient atmosfèric, entre les quals Terrassa hi figura dins l'àmbit d'aplicació. Seguint les indicacions, l'estructura i les línies d'actuació del pla català, i també amb el mateix horitzó temporal del 2020, ha estat elaborat el Pla local, que es presenta avui, i que detalla les actuacions que caldrà realitzar en l'àmbit estrictament local, i que són complementàries a les que realitza l'administració que té la responsabilitat política i administrativa en aquesta matèria, la Generalitat de Catalunya. Només una actuació conjunta de totes les administracions, l'estatal, l'autonòmica i la local, permetrà disposar d'uns nivells de qualitat de l'aire òptims per a la salut humana, ja que l'aire no té fronteres. El present Pla no té com a objectiu específic la protecció del medi ambient. El seu objectiu és clarament protegir la salut humana, que és l'afectada pels nivells de contaminació actuals. El Pla de millora de la qualitat de l'aire es planteja un objectiu que és realista i que es pot assolir si hi ha voluntat política i s'hi dediquen els recursos necessaris. Aquest objectiu és aconseguir reduir les emissions de diòxid de nitrogen i de partícules inferiors a 10 micres en un 17%. Si s'aconsegueix aquest objectiu l'any 2020, es restablirà la qualitat de l'aire òptima per la salut humana. Per aconseguir-ho, el Pla planteja dur a terme 43 mesures, el 65% de les quals té a veure amb la mobilitat, el 14% afecten a diferents àmbits dels serveis municipals, un 9% a la indústria, i un 12% són mesures d'informació, sensibilització i seguiment dels indicadors de la qualitat de l'aire. La Sra. Herrero destaca també que aquest Pla està molt relacionat amb un altre Pla, aprovat al mes de juny, el de reducció del soroll. Més del 50% de les mesures són coincidents en els dos plans, i especialment aquelles relatives a l'àmbit de la mobilitat. Terrassa, afegeix la Sra. Herrero, fa anys que treballa en aquesta línia. De fet, el Pla de Mobilitat urbana, que en aquests moments està en fase de revisió, ja ha fet moltes actuacions per avançar cap un model de mobilitat més sostenible i més saludable, en la línia que planteja el pla que avui es presenta. Cal, però, continuar treballant, intensificant les actuacions. La Sra. Herrero insisteix en la idea de què cal prendre's aquest tema molt seriosament. Hi ha un problema que cal abordar decididament, des de totes les administracions. El que planteja aquest Pla és de sentit comú. És el que està fent la majoria de ciutats europees que són referents en qualitat de vida. Terrassa té l'oportunitat de sumar-se a aquest camí i actuar de manera proactiva. L'altra opció és continuar esperant que es produeixin episodis de contaminació, que cada vegada són més freqüents i més greus, per actuar sobre la velocitat variable, tant criticada en altres temps, o bé esperar que la pluja resolgui el problema.

El Sr. Turmo recorda que el Grup del PPC, en relació a tot el que són actuacions estratègiques, plans, reglaments o ordenances, que es presentin ara, a finals de mandat i pràcticament a les portes d'unes eleccions municipals, perquè no s'han fet els deures abans o per cobrir l'expedient, no els hi donarà suport, més enllà de la bona intenció que pugui haver-hi al darrera pel que fa als seus continguts. En aquest cas, respecte al Pla de millora de la qualitat de l'aire, la Sra. Herrero s'ha oblidat de fer referència a la indefinició del propi Pla, i a la manca de dotació pressupostària en bona part del mateix. Aquests són elements fonamentals per executar un pla. Això dóna a entendre que respon a la filosofia, que el Grup del PPC critica, d'aprovar plans i fer actuacions a darrera hora. Pot ser un pla adequat, convenient i necessari. El Grup del PPC pot compartir la seva filosofia i molts dels seus objectius. El Sr. Turmo entén, però, que no es tracta

d'un pla preceptiu, llevat que la percepció del Grup del PPC sigui errònia. Aquest Grup considera, amés, que el Pla queda molt obert. Tan obert que el 65% de les mesures, més de la meitat del Pla, estan adreçades al sector del trànsit, mentre que està en revisió el Pla de Mobilitat. D'aquí a tres mesos i mig hi haurà un nou Consistori. Les propostes de mobilitat del Grup del PPC són molt divergents respecte a les que defensa l'equip de govern. Aquests són motius més que suficients, a més de la conveniència de no aprovar documents estratègics a les portes d'un canvi de composició del Consistori, per considerar que no és ni responsable ni convenient votar a favor del present dictamen. El Grup del PPC s'abstindrà, perquè comparteix part del Pla, però no donarà suport a cap d'aquestes actuacions, amb la salvetat, com ja va dir en el seu dia el Sr. Turmo, del Reglament de Participació Ciutadana, en el qual fa anys que s'hi està treballant. Respecte a la resta de documents, el Grup del PPC no hi votarà a favor.

Pren la paraula tot seguit la Sra. Salvador, qui comença dient que el Grup de CiU està d'acord en què cal posar en marxa actuacions com les que planteja el present Pla, que permetin millorar la qualitat de l'aire i per tant la salut de les persones. Cal fer-ho també perquè la normativa vigent hi obliga, i perquè la ciutat no es pot permetre el luxe de tornar a ser sancionada per sobrepassar els nivells de contaminació permesos, com es va informar que havia passat en algunes ocasions. El Pla, afegeix la Sra. Salvador, s'aprova un any més tard del que s'havia previst, que era el 2014, per haver adequat la proposta de Pla als requeriments del govern nacional, i així adaptar-lo al Pla de millora de qualitat de l'aire de Catalunya. En aquest sentit, la Regidoria de Medi Ambient ha complert amb els seus compromisos, redactar i sotmetre a votació aquesta Pla. La Sra. Salvador afegeix que no es pot dir el mateix respecte altres Regidories, que encara no han fet els deures, ja que el Pla de Mandat preveia revisar el Pla de Mobilitat, que està molt relacionat amb el Pla de millora de la qualitat de l'aire, i el més calent és a l'aigüera. A finals de 2014 hauria d'haver estat aprovat aquest Pla, segons es va anunciar, i no hi ha constància de què s'hagi fet res més que les sessions de diagnosi. No hi ha encara un document sobre el qual es pugui treballar, i per tant és poc probable que aquest tema es pugui tancar durant el present mandat. La Sra. Salvador afegeix que té alguns dubtes sobre la implementació del Pla de millora de la qualitat de l'aire, dubtes sobre la necessària coincidència d'estratègies amb el Pla d'acció per l'energia sostenible, el PAES, i el que avui se sotmet a votació. Quan des de l'equip de govern s'ha proposat fer un nou PAES, i marcar la nova ruta de treball, davant la inviabilitat dels PAES d'arreu, d'acord amb la nova normativa del sector elèctric, que impossibilita dur endavant moltes iniciatives, no queda clar què es podrà aprofitar de l'actual PAES i què s'haurà de modificar. També hi ha dubtes sobre com es desplegaran els objectius d'aquest Pla de qualitat de l'aire, sobretot en matèria de mobilitat, atès que el Pla de Mobilitat encara no està aprovat. Hi ha mesures que serà difícil dur-les a terme, o que no es veu clar com es duran a terme ni quant. La Sra. Salvador es refereix, per exemple, a la renovació de la flota d'autobusos. Encara no se sap quina empresa gestionarà el servei. És un tema que s'ha tirat enrere en diverses ocasions. Tampoc hi ha dotació pressupostària. La Sra. Salvador planteja quines garanties hi ha de què les propostes que inclou el Pla per la millora de la qualitat de l'aire es duran a terme, quan el propi equip de govern ha dit que només seria efectiu si es posen en marxa totes les mesures incloses per poder veure canvis efectius a la ciutat. Malauradament, hi ha massa exemples de plans que s'han anat aprovant en diferents mandats i que quan canvia el govern municipal, com passarà d'aquí pocs mesos, queden oblidats en un calaix en el mandat següent. Això és que comporta aprovar un pla a finals de mandat. Per tots aquests motius, el vot del Grup de CiU serà d'abstenció.

La Sra. Herrero es refereix en primer lloc a la intervenció del Sr. Turmo i els motius de la seva abstenció. Aquests motius són respectables, però la Sra. Herrero no els comparteix, ja que es tracta d'un Pla que no es pot qualificar ben bé com d'estratègic. És un Pla que s'ha d'aprovar, i encara és vigent el mandat actual, que finalitzarà amb les properes eleccions. Per tant, d'aquí fins a

finals de mandat es continuarà treballant, com s'ha fet durant els darrers anys. Això és el que pertoca al govern municipal. No s'està plantejant un pla estratègic de ciutat, o que canviï absolutament algun criteri en relació al qual s'hagués vingut treballant. És un pla que ordena un seguit de mesures que s'han de realitzar, però que ja es venien fent amb anterioritat. Fa anys que es treballa en aquesta línia. La Sra. Herrero aclareix que sí és un pla preceptiu. El Real Decret 101/2011, de l'Estat espanyol, obliga als municipis de més de 100.000 habitants, que superen els límits permesos, a disposar d'un pla local. En relació a la intervenció de la Sra. Salvador, la Sra. Herrero considera que tots els dubtes expressats es resumeixen en un. S'aproven plans que manifesten una voluntat política i el fet que aquests plans s'acabin complint o no, i s'acabi dedicant-hi recursos, depèn justament de la voluntat política de l'equip de govern de cada moment, però també de tots els Regidors i Regidores. En aquests moments existeix aquesta voluntat. La Sra. Herrero espera i desitja que en el futur continuï havent-hi la mateixa voluntat, perquè el problema és greu. No és un problema que respongui a una ideologia. És un problema objectiu, amb dades científiques. Moltes ciutats europees estan actuant en el mateix sentit que es proposa avui amb el Pla de millora de la qualitat de l'aire. No hi ha una altra opció. Respecte a la quantificació econòmica, la Sra. Herrero considera que sí que hi és en el Pla. També és cert que respecte la majoria de les mesures que afecten a qüestions de mobilitat es planteja que acabi sent el Pla de Mobilitat el que concreti i quantifiqui la manera de dur-les a terme i el seu cost econòmic, que probablement anirà dins d'altres mesures més àmplies que es plantegin en l'esmentat Pla de Mobilitat. Això no significa indefinició, sinó respecte vers el Pla de Mobilitat i el procés participatiu que l'ha acompanyat. Donat que encara no s'ha acabat de definir exactament l'abast de moltes de les mesures, s'han de tenir en compte el Pla de millora de la qualitat de l'aire i el Pla de reducció del soroll, els dos plans de qualitat ambiental i de millora de la salut que s'han aprovat en aquest mandat, com a condicionants del futur Pla de Mobilitat.

El Sr. Turmo comença assenyalant que el període de vigència pel qual està previst el Pla ja és prou il·lustratiu, 2015-2020. Del 2015 queden només uns tres mesos del present govern municipal. La reflexió que cal fer és d'irresponsabilitat. La Sra. Herrero diu que no és una actuació estratègica. El Sr. Turmo afegeix que no vol entrar ara en una discussió tècnico-jurídica sobre el caràcter preceptiu o no de la present proposta. En la pròpia exposició de motius del dictamen es posa de manifest que: "Atès que la legislació sectorial no determina els òrgans competents que han d'aprovar els Plans locals esmentats, ni el procediment concret de tramitació, més enllà de la necessitat que sigui formulat, aprovat i comunicat al Departament de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat de Catalunya, i considerant la importància de la matèria i les mesures previstes al Pla que es proposa, i la seva incidència sobre la ciutadania.". Segons aquest paràgraf, no sembla ni tan sols necessari que l'aprovi el Ple municipal. Segurament el Sr. Turmo i la Sra. Herrero parlen llenguatges diferents en relació al caràcter estratègic d'aquest Pla. Respecte a la manca d'importància que per a la Sra. Herrero sembla tenir el no determinar assignacions pressupostàries, perquè està vinculat al Pla de Mobilitat, el Sr. Turmo assenjala que això mateix demostra una indefinició evident. Si es llegeixen algunes de les propostes, com ara la número 22, sobre la millora de la xarxa actual d'itineraris per a bicicletes, es diu que el cost total previst es definirà en el Pla de Mobilitat. Pot ser molt, poc o res. En quant a la mesura de reducció del risc de robatori de les bicicletes, la definició del cost total previst també es remet al Pla de Mobilitat. El mateix respecte a actualitzar el pla de promoció de l'ús de la bicicleta, o a millorar la xarxa d'itineraris principals per a vianants. Tot això és indefinició.

La Sra. Salvador reconeix el treball que ha fet la Regidoria de Medi Ambient, perquè el seu objectiu era portar el Pla al Ple i sotmetre'l a votació. Per tant, en aquest cas sí s'han fet els deures. Però com a equip de govern no s'han fet. La voluntat política que el govern expressava també es demostra treballant en equip. Això vol dir aprovar tots els plans que calguin per a què les

accions siguin efectives. Si les àrees o departaments municipals van per separat, si un servei aprova un pla i un altre servei no n'aprova un altre que inclou moltes de les mesures del que avui es debat, això no és actuar de forma coordinada ni en equip. Un altre dubte que genera la implementació d'aquest Pla té a veure amb la mesura d'elaborar un pla de mobilitat a tots els polígons industrials. La Sra. Salvador pregunta si s'ha d'aprovar ara un pla que plantegi que el Pla de Mobilitat elabori un pla de mobilitat als polígons. Fóra millor anar coordinat i aprovar les qüestions quan pertoca.

La Sra. Herrero respon al Sr. Turmo que el paràgraf que ha llegit es refereix a què la normativa no diu quin òrgan de govern ha d'aprovar el Pla, si ha de ser el Ple, la Junta de Govern o una resolució d'un Regidor o un Tinent d'Alcalde. Això és al que es refereix aquest paràgraf. Però que s'ha d'aprovar és quelcom que està a la llei, com a resultat de la transposició d'una directiva europea del 2008. La Sra. Herrero afegeix que plantejar que un tema és important no vol dir que sigui estratègic. Aquest Pla és important, i per això es presenta al Ple. Era un compromís del Pla de Mandat 2012-2015, i per tant se li dona compliment. Per tant, es tracta d'una qüestió important, però no es pot dir que sigui un pla estratègic, en el sentit en què la Sra. Herrero entén aquest concepte. Pel que fa a la intervenció de la Sra. Salvador, la Sra. Herrero considera que hagués estat ideal, i així es va començar a treballar, aprovar els tres plans a l'hora, el de mobilitat, el de reducció del soroll i el de millora de la qualitat de l'aire, ja que els tres estan relacionats. Aquesta era la intenció. Però això no ha estat possible. Però no és greu, ja que el que sí es garanteix és que han treballat tècnicament en coordinació tots els serveis implicats, que la filosofia, la concepció, els eixos estratègics i els objectius són els mateixos, i per això en la seva primera intervenció la Sra. Herrero relacionava el Pla que avui es presenta amb el de reducció del soroll, ja que tenen mesures coincidents, i amb el Pla de Mobilitat, per les mateixes raons. El present Pla apunta i dona idees del què ha de contemplar el Pla de Mobilitat en els seus objectius de restablir i millorar la qualitat de l'aire, el que haurà de preveure al respecte. Però no li diu al Pla de Mobilitat com ho ha de fer. La Sra. Herrero considera que això no vol dir indefinició. El que es diu és molt concret, i el Pla de Mobilitat ho haurà de tenir en compte per poder complir amb el Pla de millora de la qualitat de l'aire i amb els objectius d'una mobilitat sostenible i saludable.

Es procedeix tot seguit a la votació del present dictamen, amb el següent resultat:

PSC	(11 vots)	.....	A FAVOR
CiU	(9 vots)	.....	ABSTENCIÓ
PPC	(3 vots)	.....	ABSTENCIÓ
ICV-EUiA	(2 vots)	.....	A FAVOR
Regidor no adscrit	(1 vot)	.....	ABSTENCIÓ

El contingut dels acords aprovats és el següent:

PRIMER.- APROVAR INICIALMENT el Pla de millora de la qualitat de l'aire de Terrassa 2015-2020.

SEGON.- SOTMETRE el document ara aprovat inicialment a informació al públic durant el període de trenta dies hàbils a comptar a partir de la publicació de l'edecte al Butlletí Oficial de la Província, d'acord amb l'article 17 de la Llei 34/2007 de qualitat de l'aire i protecció de l'atmosfera i els articles 16 i 17 de la Llei 27/2006 per la que es regulen els drets d'accés a la informació, de participació pública i d'accés a la justícia en matèria de medi ambient, per tal que es puguin presentar reclamacions i al·legacions, entenent-se que en el cas que no se'n presentin en el termini establert, l'acord inicial esdevindrà definitiu i, es procedirà a la publicació de l'acord al Butlletí Oficial de la Província i del document íntegre a la seu electrònica de l'Ajuntament.

TERCER.- DONAR TRASLLAT del Pla de Millora de la Qualitat de l'Aire de Terrassa 2015-2020 al Departament de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat de Catalunya.

Epígraf 5) Aprovació de la modificació dels requisits per ser beneficiari de la tarifa social d'abastament d'aigua.

Pren la paraula la Sra. Herrero per tal de presentar aquest punt de l'Ordre del dia, tot comentant que el present dictamen és un pas més en la tarifació social de l'aigua, que es va iniciar l'any 2013, i que té com a objectiu que se'n puguin beneficiar més persones amb dificultats econòmiques. Es planteja incrementar els límits de renda que donen accés a la bonificació del 90% de la quota fixa del servei, que suposa un 50% de la factura mitjana. El límit de renda màxima anual per un resident passa de 7.967 € a 11.154 €, és a dir un 40% més. En el cas de dos residents, s'amplia el nivell de renda un 86% més. I en el cas de tres o més residents, s'amplia un 120% més. Abans es feia servir l'Indicador de Renda de Suficiència Garantida de Catalunya, i ara es farà servir aquest índex multiplicat per 1,4 vegades. Aquest és l'indicador que també es fa servir en el Reglament d'ajuts d'emergència social municipal. Una altra novetat d'aquesta modificació és que no es valorarà la situació laboral de la persona. Per tant, serà indiferent que estigui aturada o no, que sigui pensionista o no, o que estigui treballant. Malauradament, avui en dia hi ha moltes persones que estan treballant i tenen uns ingressos fins i tot inferiors als nivells de renda abans comentats. L'ampliació d'aquests nivells de renda també permet situar-se en la línia que s'està treballant en la Taula de Pobresa Energètica de Catalunya per considerar la vulnerabilitat d'un consumidor/a en l'accés als subministraments d'aigua, llum i gas. Aquesta modificació del Codi de Consum encara no està aprovada, però l'esborrany va en la línia del què avui es proposa aprovar per part del Ple. La Sra. Herrero destaca que l'impacte econòmic que pot tenir aquesta ampliació ha estat estudiada i acordada amb la concessionària del servei. Aquest és un factor que des de l'inici de l'aplicació de la tarifa social s'ha tingut molt en compte. Però analitzant l'evolució durant els anys 2013 i 2014 es considera que es pot fer l'ampliació, tenint en compte el nivell de sol·licituds. S'ha actuat de forma prudent, amb la introducció progressiva de la tarifa social, per controlar l'impacte econòmic que podia tenir. La Sra. Herrero afegeix que s'ha incorporat a l'expedient, i també a la sol·licitud que han de fer els ciutadans i ciutadanes, l'explicació del sistema de càlcul dels ingressos pel límit de renda, que serà el mateix que ja es va aprovar per al càlcul dels límits de renda de la T-Blanca, per tal que la ciutadania tingui tota la informació i pugui valorar si té dret o no a la bonificació abans de fer la sol·licitud. Aquesta va ser una proposta que va fer el Grup municipal del PPC. Per altra banda, i en relació a les persones que encara tenen subministrament per aforament, que són 3.500 habitatges a tota la ciutat, i que per tant no poden tenir accés a la tarifa social, s'ha proposat a la Fundació Mina que estableixi un ajut econòmic equivalent a la tarifa social, que s'articularà a través del Fons Social de l'Aigua, que és una iniciativa de l'esmentada Fundació, per aquelles persones que compleixin els mateixos requisits i nivells de renda de la tarifa social. Aquesta va ser una proposta que va fer el Grup municipal de CiU ara fa un any, i aleshores es va assumir el compromís d'articular algun sistema que donés cobertura a persones que tenen el sistema d'aforament i alhora tenen dificultats per pagar la factura de l'aigua.

El Sr. Pereira agraeix la voluntat de Mina Pública d'Aigües de sumar-se a l'ampliació del perímetre d'aplicació de la tarifa social, a més de no considerar de moment la revisió de les tarifes, llevat de l'1,5% que correspon al cànon que estableix l'ACA. Cal reconèixer que aquesta congelació de tarifes també es deu a la tasca realitzada en les millores del rendiment hidràulic de la xarxa i en l'estalvi d'energia de les instal·lacions. En relació a la modificació dels requisits per ser beneficiari de la tarifa social, el Sr. Pereira considera que aquests abasten un espectre molt més ampli i real de les necessitats de la població. Amb les noves realitats socials, els ingressos

necessaris per acollir-se a aquests requisits de renda anual, incrementant-se el nivell de renda màxim en un 40% respecte al model actual, entenent-se com a tal la suma dels rendiments nets del treball (rendiment íntegre menys despeses deduïbles) i de qualsevol altra prestació o rendiment net, es reflecteix amb major claredat que hi ha més famílies que es poden beneficiar de les tarifes socials, donades les circumstàncies. Malauradament, també es passen dificultats essent assalariat. No és indispensable trobar-se en situació d'atur o ser pensionista per sol·licitar aquest ajut tan necessari. Dintre de la complexitat que suposa aplicar aquests criteris, per calcular els ingressos de les rendes anuals, el Sr. Pereira considera que la fórmula aplicada s'ajusta a la forma més realista d'obtenció i comprovació de les dades de les famílies per acollir-se als beneficis, ja que les dades facilitades per l'Agència Tributària és la manera més transparent per fer aquesta verificació.

Intervé seguidament la Sra. Peinado, qui comença agraint a l'equip de govern l'acceptació del suggeriment del Grup del PPC de definir millor els criteris a tenir en compte a l'hora d'aplicar les tarifes socials. Com més clara sigui la norma serà molt millor per als ciutadans, que podrà saber per avançat si compleix amb els requisits per a la concessió de la bonificació. També per part de l'administració, a l'hora de tramitar les sol·licituds. El Grup del PPC votarà a favor del present dictamen. En la nova tarifació que avui es planteja s'apliquen criteris més racionals. Si el pagament de subministrament depèn de la capacitat econòmica d'un individu o d'una família, allò lògic és que es tingui en compte la seva renda disponible, i no fixar-lo exclusivament en determinats col·lectius. El Grup del PPC valora positivament l'ampliació d'aquests requisits, per tal que puguin beneficiar-se moltes més persones, en atenció al seu nivell de renda. La Sra. Peinado destaca també l'esforç i el compromís de la concessionària del servei, Mina Pública d'Aigua, tant en l'articulació de la tarifa social com dels Fons Social, que permetrà que tots els ciutadans de Terrassa, amb independència de la seva renda, puguin disposar de subministrament d'aigua.

El Sr. Oriach manifesta l'acord del Grup de CiU amb l'ampliació de la base de beneficiaris de la tarifa social de l'aigua. També agraeix a l'equip de govern i a l'empresa concessionària que hagin complert amb el compromís de buscar, i finalment trobar, una solució alternativa per aquella gent que estava exclosa, per una qüestió segurament normativa, pel fet de disposar de sistema d'aforament, que no són pocs, i poder-se així beneficiar dels ajuts.

Per unanimitat dels Regidors i Regidores presents, l'Ajuntament en Ple aprova els següents acords:

PRIMER.- Aprovar la modificació dels requisits per ser beneficiari de la tarifa social, i que seran els següents:

1. Ser major de 18 anys.
2. Estar empadronat en el domicili en el qual es demana l'aplicació de la tarifa social de l'aigua.
3. Disposar d'uns ingressos màxims pel conjunt de les persones que conviuen al mateix domicili, iguals o inferior als que s'estableixen en el següent quadre, que pren com a referència l'Indicador de renda de suficiència de Catalunya (IRSC) en els termes següents:
  - Per un membre: IRSCx1,4.
  - Per a cada membre a partir del primer, de la unitat de convivència: IRSCx1,4x0,4, fins al límit de 3 membres.

Residents	Límits renda (2015)
------------------	--------------------------------

1	11.154,82
2	15.616,75
3 o més	20.078,68

Aquests ingressos faran referència als ingressos de renda anual, entenent-se com a tals la suma dels rendiments nets del treball i de qualsevol altra prestació o rendiment net.

- Ingressos de renda anual = rendiments nets de treball + qualsevol altra prestació o rendiment net.
  - Rendiments nets de treball = rendiment íntegre – despeses deduïbles.
4. No disposar ni la persona sol·licitant ni cap altra que visqui a l'habitatge, d'altres immobles, propietats o immobles arrendats, excepte l'habitatge propi.

Per a la seva tramitació caldrà presentar:

1. Instància de sol·licitud de tarifa social amb declaració responsable del compliment de tots els requisits necessaris per accedir-hi.
2. Darrera factura trimestral del subministrament d'aigua.

Aquestes condicions seran vigents a partir del dia 1 de juliol de 2015, i s'aplicaran per ordre de sol·licitud fins a 31 de desembre de 2015 i amb un límit econòmic de 110.000 €.

SEGON.- Aprovar els criteris de càlcul dels ingressos de renda anuals a afectes de la tarifa social de l'aigua, a partir de l'1 de juliol de 2015, i que respondran als següents condicionants:

- Es consideren les rendes no exemptes. En la consulta a l'AEAT, si origen és "1" es comproven les caselles de l'IRPF, si origen és "3", les d'imputacions de rendes.

Per tant,

- Si la persona fa la declaració de IRPF (Origen "1"), se sumaran les següents caselles d'IRPF: 15+30+40+60+116+143+171+200+201+202+203.
- Si la persona no ha de declarar IRPF (Origen "3"): es realitzarà el següent càlcul amb les caselles corresponents a les imputacions de renda: 1+3+5-7.

En cas que la persona sigui reconeguda com a incomplidora de les seves obligacions, li serà denegada fins que porti documentació de l'agència tributaria relativa als seus ingressos i es comprovi que compleix els requisits.

TERCER.- Fer la màxima difusió de l'existència de la tarifa social de l'aigua i els requisits per accedir-hi, i publicar-los a la seu electrònica i al taulell d'edictes de l'Ajuntament.

QUART.- Notificar el present acord a totes les persones interessades i concretament a Mina Pública d'Aigües de Terrassa SA i als departaments municipals que correspongui per a la seva tramitació i compliment.

Epígraf 6) Aprovar provisionalment la modificació puntual del Pla d'Ordenació Urbanística Municipal en l'àmbit de l'Hospital Universitari Mútua de Terrassa – Parc de Vallparadís, emplaçats entre el carrer Castell i el Parc de Vallparadís.

Per part de la Presidència s'anuncia que aquest epígraf serà debatut conjuntament amb els tres següents, números 7, 8 i 9, atesa la relació que tots ells mantenen entre si.

Pren la paraula el Sr. Vega, qui comença dient que el que es planteja és, en definitiva, aprovar aquests quatre expedients administratius, que recullen tot un intens treball tècnic i també un intens debat social al voltant d'aquesta qüestió. Tots els expedients que es presenten avui estan interrelacionats i tenen a veure amb la proposta d'ampliació i millora dels serveis assistencials de Mútua. Per tant, resulta molt més entenedora una explicació conjunta. El primer expedient planteja les modificacions del POUM necessàries per reajustar les actuals qualificacions urbanístiques, tot incorporant les novetats que permetin l'ampliació del servei d'urgències. El segon expedient recull el conjunt d'acords i de compromisos entre l'Ajuntament de Terrassa i Mútua que se'n deriven de les diferents actuacions que es projecten. El tercer és la concessió administrativa sobre els terrenys que han de contemplar tot el sistema d'accessos i comunicació de les instal·lacions mèdiques. El quart fa referència a la concessió administrativa i al projecte per l'ocupació de sòl necessari per l'ampliació dels actuals serveis d'urgències. El Sr. Vega recorda tot seguit els antecedents i el procés que han portat fins al dia d'avui. Fa gairebé un any Mútua de Terrassa va ser adjudicatària dels espais compresos entre la plaça dels Drets Humans i l'estació dels FGC Vallparadís – Campus Universitari. A partir d'aquí, Mútua va fer una proposta de millora i ampliació de les seves dependències, que es concreta en el trasllat dels serveis de consultes externes, que actualment estan al carrer del Castell, a les noves dependències. Això ocuparia pràcticament la totalitat de les instal·lacions, llevat d'aquelles destinades a aparcament i a serveis museístics de la ciutat. Paral·lelament, els espais buits que quedaran al carrer del Castell seran ocupats per un projecte d'ampliació de quiròfans i de serveis d'atenció a les persones de cures intensives. Aquest és el gran eix del projecte. Un segon eix té a veure amb l'ampliació del servei d'urgències. Es contempla l'ampliació en dues plantes, el que suposarà aproximadament uns 1.700 metres quadrats més, la qual cosa millorarà els espais que actualment es dediquen a aquest servei, i que sovint estan una mica col·lapsats. També es destinaran a la recepció. L'ampliació de les urgències i el trasllat de les consultes externes també comportaran un replantejament funcional del carrer del Castell, i de tota la part adjacent al parc de Vallparadís, que també tindrà una reurbanització que es contempla en el projecte, i que anirà a càrrec del promotor, Mútua de Terrassa. El Sr. Vega es refereix tot seguit a un dels elements claus del què avui es planteja. Aquests expedients es van aprovar inicialment a la sessió plenària del mes de maig de 2014. Durant l'exposició al públic es van presentar quatre al·legacions, que tenien un nucli fonamental: l'oportunitat de construir una passera sota el pont per connectar els serveis de les dues bandes del parc, i si realment el seu cost estava prou justificat. A partir d'aquest debat, l'equip de govern, i els Grups polítics municipals, es va reunir amb totes les parts implicades, i es va fer una explicació conjunta dels detalls de tot plegat. En virtut dels arguments plantejats per les entitats que van presentar al·legacions, es va considerar oportú introduir un canvi en el conveni i en el projecte aprovats inicialment, en el sentit d'ajornar la construcció de la passera. De moment, doncs, la seva construcció queda ajornada, i condicionada a dos elements. Un, l'aprovació d'un estudi d'avaluació de la justificació i viabilitat social, econòmica i funcional en relació al seu cost. Per tant, es disposarà un d'estudi objectiu sobre si està justificada la inversió i el seu cost. Una altra condició és l'aprovació d'un projecte específic, separat dels nuclis de comunicacions que es preveuen en el projecte. Les dues condicions hauran de ser aprovades pel Ple. Per tant, el Sr. Vega considera que d'aquesta manera es manifesta la voluntat de l'equip de govern, en relació a aquest projecte, de ser transparent, d'escoltar totes les parts, tenint l'oportunitat de millorar el planejament. D'una banda, es preserven les inversions que signifiquen una ampliació i millora dels serveis actuals per a la ciutadania. D'una altra, es condiciona la construcció de la passera a un estudi científic que realment avaluï, o no, aquesta necessitat, en funció del seu cost. Per tant, d'aquest manera es recullen les aportacions ciutadanes. El Sr. Vega considera

que aquest és un gran projecte de ciutat, que no només té implicacions sanitàries, tot i que significa una ampliació important de tots els serveis, sinó que també té altres implicacions sobre la mobilitat. Serà un gran pol de centralitat de la ciutat, amb la nova estació i amb l'ampliació dels serveis de Mútua.

El Sr. Pereira anuncia que votarà a favor dels quatre epígrafs, per diferents motius. En primer lloc per una qüestió tan important com l'ampliació dels serveis d'urgències, els accessos d'acord amb les necessitats actuals per als usuaris de Mútua. En definitiva, per dotar d'una millor infraestructura que permeti una millor atenció i un millor desenvolupament de la tasca dels professionals. Per altra banda, perquè s'han atès les al·legacions presentades durant el termini d'exposició pública. S'han escoltat els diferents plantejaments, aportats no només pels veïns i usuaris sinó pels diferents professionals que han argumentat al respecte. En tercer lloc, perquè el projecte per a les noves instal·lacions en l'edifici de l'estació Vallparadís – Campus Universitari representen una ampliació de les capacitats ambulatories de Mútua, tenint com a objectiu necessari assolir una autonomia funcional, amb les àrees de consultes externes, d'atenció especialitzada, hospital de dia i rehabilitació, a més de l'aparcament i de les instal·lacions museístiques. En quart lloc perquè les connexions entre la nova estació dels FGC, l'Hospital Universitari Mútua de Terrassa i l'Hospital de Sant Llàtzer, mitjançant la passera, es posposi per a quan l'oportunitat i conveniència d'executar-la siguin les convenientes i necessàries, quan sigui una necessitat acreditada i que la rendibilitat no només sigui econòmica sinó social, després de l'estudi dels fluxos d'usuaris i pacients. En definitiva, perquè aquest projecte suposi un acord entre la ciutat, una empresa privada que compleix amb una funció primordial d'atenció, i que realitzarà una aposta molt important, amb la seva inversió, i l'Ajuntament, per avançar vers l'atenció a les persones, la mobilitat i l'encaix dins de l'entorn.

La Sra. Herrero comença dient que vol fer algunes valoracions sobre aquests expedients, i especialment sobre els canvis que han tingut des de la seva aprovació inicial fins al dia d'avui. La primera valoració és que ha estat encertada la decisió de suspendre el projecte de construcció de la passera, un cop constatat, per les al·legacions i per les manifestacions efectuades en les reunions mantingudes, que aquest projecte no tenia el mínim de consens ni ciutadà ni entre els propis treballadors/es de Mútua, que teòricament havien de ser els principals beneficiaris del mateix. La Sra. Herrero recorda que al Ple del mes de juliol, el Grup d'ICV-EUiA ja va col·locar alertes en aquest sentit, i va qüestionar la justificació de la necessitat i de l'oportunitat d'aquest projecte. La segona valoració és que aquest Grup municipal també considera molt encertades les condicions que estableix l'Ajuntament de Terrassa si es vol reprendre el projecte en el futur. Aquesta necessitat de construir una passera s'ha de sustentar en un estudi que analitzi un conjunt de variables, de la manera més objectiva possible, que acreditin que hi ha un balanç positiu entre la inversió que es pugui fer i el benefici que s'espera obtenir. Només amb aquest estudi, l'Ajuntament de Terrassa podrà decidir si considera que hi ha motius justificatius per a l'interès públic per tramitar la cessió d'espais corresponent. Aquest projecte tenia febleses importants en la seva justificació inicial, que ja es van posar de manifest en el seu moment. Un procés previ, més obert i més participatiu, hagués fet arribar tothom a la mateixa conclusió a la qual s'ha arribat ara, abans d'iniciar la seva tramitació. La Sra. Herrero considera important posar en valor i reconèixer la participació i la deliberació com a estratègies i com a formes de prendre decisions. Si s'hagués escoltat i s'hagués demanat l'opinió abans de fer, s'haguessin estalviat alguns conflictes. La Sra. Herrero es refereix tot seguit a allò que ja va posar de manifest al Ple del mes de juliol, en relació a l'ampliació d'espais de consultes externes i d'urgències. Aquesta és una bona notícia per a la ciutat, però si aquestes ampliacions d'espais no venen acompanyades de més recursos tècnics i de més professionals de la salut, no s'assolirà l'objectiu prioritari: millorar la qualitat de l'assistència sanitària a Terrassa. Espais més grans no significaran necessàriament una millor atenció ciutadana,

si no venen acompanyats de més recursos i de més professionals. La Sra. Herrero conclou destacant la importància d'aquest espai de debat de treball conjunt, amb el format que acabi tenint, en el qual estiguin representats tots els actors implicats: Generalitat de Catalunya, Ajuntament de Terrassa, ciutadania i proveïdors de serveis sanitaris. El treball conjunt en aquest espai facilitarà que es puguin aconseguir més recursos, que és el que necessita la ciutat.

El Sr. Turmo comença dient que avui es presenten uns dictàmens que contenen un cert punt de surrealisme polític. Després de destacar el procés de participació, i a partir de les al·legacions que s'han presentat, encara que el Grup del PPC no les comparteixi, fóra just fer referència a quines han estat les parts al·legants. El procés ha estat impulsat sobretot per la Federació d'Associacions de Veïns de Terrassa, per la Plataforma en Defensa de la Sanitat Pública, d'una persona individual, i per Podemos Terrassa. Si aquests epígrafs venen de nou al Ple és pel projecte de la passera al pont del Passeig, i les seves connexions. El Sr. Vega ha explicat el projecte d'una manera molt detallada. Però cal situar els antecedents. Una empresa pública, FGC, va convocar un concurs respecte els espais intermedis entre la plaça dels Drets Humans i la nova estació. Mútua de Terrassa en va resultar adjudicatària d'aquest concurs, en règim de concessió administrativa per cinquanta anys, per adequar aquests espais per a tres usos: aparcament de rotació, espai destinat a nou equipament museístic, i espai per serveis de consultes externes. Dins d'aquesta situació se situa el trasllat del servei de consultes externes a aquest espai intermedi, el projecte de passera, l'ampliació de quiròfans i del servei d'urgències. Tot això va portar a què en el Ple de 24 de juliol de 2014 tots els Regidors de l'Ajuntament de Terrassa votessin a favor dels dictàmens. S'ha parlat del procés de participació i de les al·legacions, però en aquell moment el debat ja hi era al carrer. El Sr. Turmo vol recordar algunes intervencions d'altres Grups municipals en el debat que va tenir lloc al juliol de l'any passat. La Sra. Labòria va dir aleshores, segons consta en Acta: "Es tracta d'un gran projecte de ciutat, un projecte d'abast totalment estratègic (...) suposa per damunt de tot un canvi de paradigma en relació amb l'actual model i els mecanismes d'accés al conjunt hospitalari (...) Es tractarà del primer complex hospitalari que estarà connectat directament amb una estació ferroviària: no a prop o al costat d'una estació, que d'aquests ja n'hi ha alguns, sinó que estarà directament imbricat amb la pròpia estació (...) permetrà descongestionar la pressió sobre el costat del centre, la plaça del Dr. Robert i l'eix del carrer Sant Antoni i Mas Adei (...)." En relació amb aquest darrer argument, el Sr. Turmo recorda les reivindicacions dels veïns sobre la problemàtica que es dona en aquests dos últims carrers en relació a la circulació d'autobusos. En el debat del mes de juliol també es va dir que es milloraria l'accessibilitat al parc de Vallparadís, i es va destacar la millora del pont actual i la construcció de la passera. El Grup d'ICV-EUiA, tot i que va fer alguns matisos, va votar a favor dels dictàmens. Pel que fa al Grup de CiU, el Sr. Oriach va dir: "El Sr. Oriach considera que la passera aportarà beneficis, repercutint directament en el servei...". El propi Sr. Oriach ja va fer esment del debat ciutadà sobre aquest projecte. Per tant, no era una qüestió nova. En el segon torn, la Sra. Labòria es va mostrar més explícita: "Per part de l'Ajuntament es dona la benvinguda a aquest projecte, ja que la passera, a banda de la millora que representa la ubicació de les consultes externes a l'edifici de l'estació dels FGC, donarà utilitat no només al servei de Mútua sinó que és una passera oberta al públic. Tots els ciutadans hi podran circular, ja sigui en un dia de pluja, per veure l'exposició que hi haurà a dins, etc.". Avui, afegeix el Sr. Turmo, en canvi, es posa en dubte aquest projecte. Fa cinc mesos tots els Grups van votar a favor del projecte presentat per Mútua, tot i que el debat ciutadà ja existia. El Sr. Turmo pregunta què ha passat. El govern tira enrere. No s'entén gaire, més enllà, i aquesta és l'opinió del Grup del PPC, d'una pugna contrarellotge davant nous moviments de l'esquerra local, que s'aprecia ja fa temps a Terrassa per veure qui és més d'esquerres. El Sr. Turmo demana que no es faci pagar aquesta pugna a la ciutadania. El Grup del PPC serà coherent i votarà a favor dels dictàmens relatius a la modificació del POUM, i s'abstindrà en la votació dels dictàmens relatius a la suspensió del projecte de la passera. El Sr. Turmo puntualitza que el Grup del PPC no es va manifestar de manera

tan entusiasta amb el projecte de la passera com ho van fer l'equip de govern i el Grup de CiU. El Grup del PPC votarà a favor de què es pugui desenvolupar el projecte d'ampliació d'urgències, i per tant dels serveis que es presten per part de Mútua, i respecte a la passera, considerant que es tracta d'una situació de surrealisme polític, el vot serà d'abstenció.

El Sr. Oriach assenyala que durant els gairebé quatre anys que porta com a Regidor municipal, mai havia vist una aprovació provisional que generés tant de debat, intervencions tant llargues i tant elaborades. Això és segurament reflex de què aquest és un projecte important i estratègic per a la ciutat. L'increment de servei, en qualitat i quantitat, que podrà prestar l'Hospital Mútua de Terrassa és molt important per a la ciutat. Pel que fa a la intervenció del Sr. Turmo, el Sr. Oriach manifesta que el Grup de CiU segueix pensant el mateix. Amb la documentació que va veure en el seu moment, semblava justificat, al seu criteri, que la passera era una part important del projecte. Per tant, al Grup de CiU li sap un punt de greu que es freni, la qual cosa no vol dir que no s'executi en el futur. Ara es faran estudis, basats no en hipòtesis com ara, tot i que semblaven fonamentades, sinó en fluxos reals de mobilitat. Havent votat per unanimitat a favor de totes les parts del projecte en el seu moment, la separata actual, amb els dos punts més essencials, els que permeten millorar més directament el servei prestat al ciutadà, mitjançant les urgències i les consultes externes, el Grup de CiU votarà òbviament a favor. Quan es puguin conèixer les dades definitives de fluxos per la passera, si la realitat demostra que el Grup de CiU està equivocat ho reconeixerà, però avui votarà a favor.

El Sr. Vega assenyala que el surrealisme és també el que demostra el Sr. Turmo. En definitiva, la llei estableix que un expedient té un mes d'exposició al públic, per tal que els ciutadans puguin fer aportacions i millorar-lo si cal. Això és el que s'ha fet i el que es presenta avui. Fins i tot els promotors hi estan d'acord. Perquè el que es fa és suspendre la construcció de la passera, fins veure, amb rigor i amb dades objectives, la seva viabilitat funcional, social i econòmica en relació al seu cost. El Sr. Vega agraeix l'actitud que ha comprovat per part de tots els agents, les persones i entitats que van fer les seves aportacions, que eren pertinents, i han contribuït a millorar el projecte. Avui hi ha un consens sobre el conjunt d'actuacions, que és compartit pels promotors, per la societat i també pels grups polítics. Per això el Sr. Vega no entén que el Grup del PPC, després d'un procés de participació, passi de votar a favor a abstenir-se en dos dels dictàmens. El Sr. Vega afegeix que el que avui es planteja no invalida cap de les afirmacions que el passat mes de juliol es feien en relació a què aquest és un projecte estratègic, que millorarà els serveis assistencials i mèdics, que ampliarà les actuals instal·lacions, i això no té perquè anar en contra del rigor de la construcció de la passera, que ara s'ajorna i que si l'estudi demostra que és necessària el Ple corresponent tindrà l'oportunitat d'aprovar-la.

La Sra. Herrero llegeix també un fragment de l'Acta de la reunió plenària del passat mes de juliol, en el qual ja es posava de manifest que el Grup d'ICV-EUiA no compartia el projecte de la passera. La pròpia Sra. Herrero va dir aleshores: "... cal diferenciar, tant a nivell urbanístic com sanitari, aquestes decisions d'ampliació d'espais i de serveis, de la decisió de construir una passera que uniria l'estació de FGC amb l'hospital de Mútua (...) Cal que quedi prou clar que es tracta de decisions totalment independents, donat que es podria procedir a ampliar els serveis d'urgències i de consultes externes sense fer aquesta passera.". Això és, justament, el que s'aprova avui. La Sra. Herrero va afegir: "Aquesta passera, evidentment, millora la comunicació. Però no és estrictament imprescindible en aquests moments per millorar el servei sanitari. Al Grup d'ICV-EUiA li agradaria que si Mútua disposa d'aquesta capacitat d'inversió la dediqués a fer possible una reducció de les llistes d'espera i altres tipus d'actuacions que repercutixin en la millora de l'atenció sanitària de la ciutadania de Terrassa (...) Però aquesta és una decisió d'una empresa privada, que considera que beneficia els seus interessos a curt i mig termini, la prioritat de la qual no és

compartida pel Grup d'ICV-EUiA, però que no és decisió que correspongui al Ple municipal. Si el Ple pogués decidir entre fer la passera o millorar altres aspectes de la prestació sanitària, la posició d'aquest Grup municipal aniria en el darrer sentit. (...) Amb totes aquestes consideracions, el vot del Grup d'ICV-EUiA serà favorable a allò que es presenta al Ple municipal, deixant molt clar que no entén ni comparteix la prioritat de construir la passera, una obra que pagarà Mútua de Terrassa a càrrec del seu pressupost.”

El Sr. Turmo assenyala que ja ha dit abans que la posició favorable del Grup d'ICV-EUiA va ser amb matisos. Podria haver votat abstenció. En tot cas, el Sr. Turmo ratifica que es tracta de surrealisme polític. És molt significatiu que en el Ple de l'Ajuntament de Terrassa tot els Regidors votin a favor d'un projecte que es qualifica d'estratègic, i que després es tiri enrere per part de l'equip de govern. Crida l'atenció, si més no quan aquelles apreciacions, crítiques o posicions contràries al projecte ja existien. No són noves. Si es miren les al·legacions, la seva base és fonamentalment política. Es podria dir que després del Ple de juliol, per part de l'Ajuntament de Terrassa es va donar la benvinguda a la passera, i en canvi avui el Ple de l'Ajuntament diu adéus a la passera. Això és el que no s'entén i on rau el surrealisme polític, un surrealisme polític que no s'havia donat mai. El Grup del PSC es va mostrar exultant al mes de juliol, i ara es tira enrere. El Sr. Turmo reitera l'argument que ha donat en la seva anterior intervenció: la pugna per demostrar qui és més d'esquerres a Terrassa. El Grup del PPC, evidentment, no hi entra, ja que és una força de centre. Aquesta pugna és la que ha portat a la decisió que avui es planteja. El Grup del PPC no votarà en contra perquè es fa referència a la passera, tot i que la seva construcció es deixa en suspens. Per això el seu vot serà d'abstenció.

El Sr. Vega recorda que hi havia al·legacions de tot tipus, entre elles de la FAVT, que representa una part molt important de les associacions de veïns, i que va més enllà de la qualificació d'esquerres i dretes que ha fet el Sr. Turmo. En segon lloc, el propi procediment estableix un període d'exposició pública que permet presentar al·legacions. El Sr. Vega no creu que els vint-i-set membres del Consistori siguin els savis de la ciutat, sinó que també s'equivoquen. En aquest sentit, escoltar la ciutadania ha contribuït a millorar un projecte. El Sr. Vega no té cap mena de problema en reconèixer que s'ha fet una reflexió que totes les parts han assumit i que millora el projecte.

Per unanimitat dels Regidors i Regidores presents, l'Ajuntament en Ple aprova els següents acords:

PRIMER.- Aprovar l'informe de tractament de les al·legacions presentades durant el termini d'exposició pública de l'aprovació inicial del document de la Modificació puntual del POUM a l'àmbit de l'Hospital Universitari Mútua de Terrassa - Parc de Vallparadís”.

SEGON.- Aprovar provisionalment la Modificació puntual del Pla d'Ordenació Urbanística Municipal a l'àmbit de l'Hospital Universitari Mútua Terrassa - Parc de Vallparadís, emplaçat entre els carrers del Castell i el Parc de Vallparadís.

TERCER.- Trametre el document ara aprovat provisionalment al Conseller del Departament de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat de Catalunya, per tal que previ informe favorable de la Comissió Territorial d'Urbanisme de Barcelona, resolgui sobre llur aprovació definitiva, segons preveu l'article 79.1.b) del text refós de la Llei d'urbanisme de Catalunya.

Epígraf 7) Aprovar la proposta modificada de Conveni urbanístic de mutu acord a subscriure entre Mútua Terrassa i l'Ajuntament de Terrassa per a la millora de les connexions per a vianants entre el Parc de Vallparadís, la nova estació de FGC, l'Hospital

Universitari Mútua Terrassa i l'Hospital de Sant Llàtzer, i per a l'ampliació del servei d'urgències i d'altres serveis mèdics de Mútua Terrassa i de reurbanització del carrer del Castell.

Es procedeix tot seguit a la votació del present dictamen, amb el següent resultat:

PSC	(11 vots)	.....	A FAVOR
CiU	(9 vots)	.....	A FAVOR
PPC	(3 vots)	.....	ABSTENCIÓ
ICV-EUiA	(2 vots)	.....	A FAVOR
Regidor no adscrit	(1 vot)	.....	A FAVOR

El contingut dels acords aprovats és el següent:

PRIMER.- APROVAR L'INFORME DE TRACTAMENT D'AL·LEGACIONS emès en data 14 de gener de 2015 pel Servei de Gestió Urbanística i el Servei de Contractació d'Obres d'aquesta Corporació, pel que fa als aspectes relatius a l'expedient de proposta de “*Conveni urbanístic entre MÚTUA TERRASSA i l'Ajuntament de Terrassa per a la millora de les connexions per a vianants entre el Parc de Vallparadís, la nova estació de FGC, l'Hospital Universitari Mútua Terrassa i l'Hospital de Sant Llàtzer, i la reforma i ampliació del servei d'urgències*” (GURB 15/2014) aprovat en data 24 de juliol de 2014.

SEGON.- APROVAR la modificació de la Proposta de Conveni urbanístic de mutu acord, que s'adjunta com annex, a subscriure entre MÚTUA TERRASSA i l'AJUNTAMENT DE TERRASSA per a la millora de les connexions per a vianants entre el Parc de Vallparadís, la nova estació de FGC, l'Hospital Universitari Mútua Terrassa i l'Hospital de Sant Llàtzer, i per a l'ampliació del Servei d'Urgències i d'altres serveis mèdics de Mútua Terrassa i de reurbanització del carrer del Castell, que incorpora essencialment, respecte a la proposta aprovada el 24 de juliol de 2014 les clàusules corresponents relatives al consens assolit en relació amb la suspensió de l'execució de les obres relatives a la passera i els compromisos relatius a la reurbanització del carrer del Castell.

CONDICIONAR L'EXECUTIVITAT de les clàusules relatives a les obligacions, drets, compromisos i responsabilitats que s'estableixen en relació amb l'execució de les obres de la passera en el pont del Passeig i les seves Connexions, a la presentació a tràmit per part de MÚTUA TERRASSA d'una segona separata del projecte (Separata 2), així com d'un Estudi d'avaluació de l'actuació que haurà d'incloure un estudi de trànsit i una anàlisi de rendibilitat socioeconòmica, i que hauran d'ésser objecte d'aprovació per part de l'AJUNTAMENT.

TERCER.- Facultar al Tinent d'Alcalde de l'Àrea de Planificació Urbanística i Territori, el Sr. Alfredo Vega López, o a qui la substitueixi en el càrrec, per tal de signar i atorgar tots els documents que siguin necessaris, fins i tot d'esmena i/o de rectificació, per a la plena efectivitat dels presents acords.

QUART.- NOTIFICAR els acords presents als interessats, i en concret a MÚTUA TERRASSA.

Epígraf 8) Aprovar definitivament l'expedient de concessió administrativa demanial per a l'ocupació i ús comú especial dels terrenys municipals afectats per l'execució i posada en servei de les obres de millora de les connexions per a vianants entre el Parc de

Vallparadís, la nova estació de FGC, l'Hospital Universitari Mútua Terrassa i l'Hospital de Sant Llàtzer.

Es procedeix tot seguit a la votació del present dictamen, amb el següent resultat:

PSC	(11 vots)	.....	A FAVOR
CiU	(9 vots)	.....	A FAVOR
PPC	(3 vots)	.....	ABSTENCIÓ
ICV-EUiA	(2 vots)	.....	A FAVOR
Regidor no adscrit	(1 vot)	.....	A FAVOR

El contingut dels acords aprovats és el següent:

PRIMER.- APROVAR L'INFORME DE TRACTAMENT D'AL·LEGACIONS emès en data 14 de gener de 2015 pel Servei de Gestió Urbanística i el Servei de Contractació d'Obres d'aquesta Corporació, en relació amb els expedients aprovats el 24 de juliol de 2014, relatius a la concessió d'ús comú especial del domini públic i aprovació del projecte de millora de les connexions per a vianants entre el Parc de Vallparadís, la nova estació de FGC, l'Hospital Universitari Mútua Terrassa i l'Hospital de Sant Llàtzer (GSOL 31/2014 i el COAP 44/2014, respectivament).

SEGON.- APROVAR DEFINITIVAMENT l'expedient de concessió administrativa demanial per un termini de 50 anys per a l'ocupació i ús comú especial dels terrenys municipals afectats per l'execució i posada en servei de les obres de millora de les connexions per a vianants entre el Parc de Vallparadís, la nova estació de FGC, l'Hospital Universitari Mútua Terrassa i l'Hospital de Sant Llàtzer.

SUSPENDRE l'executivitat del present acord pel que fa referència a l'ocupació i ús comú especial per a la implantació de les obres de la passera, que només podrà ser aixecada en el supòsit que siguin presentats per MÚTUA i aprovats per l'Ajuntament una Separata 2 corresponent a la Passera en el pont del Passeig i les seves Connexions, i un Estudi d'avaluació de l'actuació que haurà d'incloure un estudi de trànsit i una anàlisi de rendibilitat socioeconòmica.

TERCER.- APROVAR DEFINITIVAMENT el Plec de clàusules administratives particulars que ha de regir l'adjudicació directa a favor de MÚTUA TERRASSA de la concessió administrativa demanial per a l'ocupació i ús comú especial per un termini de 50 anys de l'àmbit afectat per l'execució i posada en servei del projecte per a la millora de les connexions per a vianants entre el parc de Vallparadís, la nova estació de FGC, l'Hospital Universitari Mútua Terrassa i l'Hospital de Sant Llàtzer.

SUSPENDRE l'executivitat del present acord pel que fa referència a les clàusules relatives a la implantació de la passera, que només podrà ser aixecada en el supòsit que siguin presentats per MÚTUA i aprovats per l'Ajuntament una Separata 2 corresponent a la Passera en el pont del Passeig i les seves Connexions, i l'Estudi d'avaluació de l'actuació.

QUART.- SUSPENDRE l'aprovació del Projecte de millora de les connexions aprovat inicialment el 24 de juliol de 2014, pel que fa a les obres corresponents a la passera en el pont del Passeig i les seves Connexions, condicionant la seva execució a la presentació per part de MÚTUA TERRASSA d'una segona separata del projecte, la Separata 2, així com d'un Estudi d'avaluació de l'actuació, que hauran d'ésser objecte d'aprovació per part de l'AJUNTAMENT.

CINQUÈ.- APROVAR L'INFORME emès en data 12 de febrer de 2015 pel Cap del Programa de Grans Infraestructures de l'Àrea d'Urbanisme, Planificació Territorial i Grans Infraestructures de l'AJUNTAMENT en relació amb la Separata 1 “*Nucli exterior vertical de comunicacions a l'edifici de l'estació de Vallparadís*” del Projecte per a la millora de les connexions per a vianants entre el Parc de Vallparadís, la nova estació de FGC, l'Hospital Universitari Mútua Terrassa i l'Hospital de Sant Llàtzer, redactada per l'Arquitecte Pau Duran i Bros, membre del despatx professional Duran Arquitectes, SCP i, en conseqüència, APROVAR DEFINITIVAMENT l'esmentada Separata 1, amb un pressupost per execució de contracte de 904.030,86 € (sense IVA) i 1.093.877,34 € (IVA inclos), amb el benentès que amb anterioritat a l'inici de les obres s'haurà de donar compliment a les indicacions contingudes en l'informe que s'aprova amb el present acord.

La part del Projecte de millora de les connexions aprovat inicialment el mes de juliol de 2014 corresponent al nucli exterior vertical de comunicacions a l'edifici de l'estació de Vallparadís queda substituïda per la Separata 1 que s'aprova definitivament pel present acord.

SISÈ.- FACULTAR al Tinent d'Alcalde de l'Àrea de Planificació Urbanística i Territori o a qui el substitueixi en el càrrec, per atorgar i signar tots els documents que siguin necessaris per a l'eficàcia dels acords presents, fins i tot d'esmena i/o de rectificació.

SETÈ.- NOTIFICAR els acords presents als interessats, i en concret a MÚTUA TERRASSA.

Epígraf 9) Aprovar inicialment l'expedient de concessió administrativa demanial per a l'ocupació i ús privatiu del sòl i subsòl del domini públic afectat per l'execució i posada en servei de les obres d'ampliació del servei d'urgències i d'altres serveis mèdics de Mútua de Terrassa.

Per unanimitat dels Regidors i Regidores presents, l'Ajuntament en Ple aprova els següents acords:

PRIMER.- APROVAR INICIALMENT l'expedient de concessió administrativa demanial per un termini de 50 anys per a l'ocupació i ús privatiu del sòl i subsòl del domini públic afectat per l'execució i posada en servei de les obres d'ampliació del servei d'urgències i d'altres serveis mèdics de MÚTUA TERRASSA.

SEGON.- DECLARAR que per la naturalesa de l'ocupació i de l'ús privatiu referit en l'acord primer no és possible la concurrència en l'oferta, raó per la qual s'ha de procedir a adjudicar la concessió administrativa per concessió directa, a favor del peticionari d'aquesta, l'entitat MÚTUA TERRASSA de conformitat amb allò establert als articles 93 i 137.4 de la Llei 33/2003, de 3 de novembre de patrimoni de les administracions públiques.

TERCER.- APROVAR INICIALMENT el Plec de clàusules administratives particulars que ha de regir l'adjudicació directa a favor de MÚTUA TERRASSA de la concessió administrativa demanial per a l'ocupació i ús privatiu per un termini de 50 anys de l'àmbit afectat per l'execució i posada en servei de les obres d'ampliació del servei d'urgències i d'altres serveis mèdics de Mútua.

QUART.- APROVAR L'INFORME emès pel Cap del Programa de Grans Infraestructures de l'Àrea d'Urbanisme, Planificació Territorial i Grans Infraestructures de l'AJUNTAMENT en relació amb el Projecte presentat per MÚTUA TERRASSA, anomenat "Projecte d'ampliació del Servei d'Urgències i d'altres Serveis Mèdics de Mútua i de reurbanització del carrer del Castell", redactat per l'Arquitecte Pau Duran i Bros, membre del despatx professional Duran Arquitectes, SCP i, en conseqüència, APROVAR INICIALMENT l'indicat Projecte, amb un pressupost per execució de contracte de dos milions setanta-sis mil sis cents quatre euros amb vuitanta-set cèntims IVA exclòs,(2.076.604,87€) i de dos milions cinc cents dotze mil sis cents noranta-un euros amb vuitanta-nou cèntims IVA inclòs (2.512.691,89 €), amb el benentès que amb anterioritat a la seva aprovació definitiva s'haurà de donar compliment a les prescripcions contingudes en l'informe que s'aprova amb el present acord. El termini d'execució previst és de 8 mesos.

CINQUÈ.- SOTMETRE els presents acords a informació al públic durant el termini de trenta (30) dies des de la seva exposició al públic en el tauler d'anuncis de l'Ajuntament (e-tauler) i en el Butlletí Oficial de la Província de Barcelona (BOP), durant el qual es poden formular reclamacions i/o al·legacions.

SISÈ.- L'execució de les obres corresponents al projecte d'ampliació del Servei d'Urgències se sotmet a la condició d'aprovació definitiva prèvia de l'expedient de la "Modificació puntual del POUM a l'àmbit de l'Hospital Universitari, Mútua Terrassa - Parc de Vallparadís", (expedient PLPG 4/2014) i a la necessària presentació davant l'Ajuntament del Projecte d'adequació interior de l'immoble que es destinarà a l'ampliació del Servei d'Urgències i d'altres Serveis Mèdics de Mútua, per a l'obtenció dels corresponents permisos i llicències relatius.

SETÈ.- FACULTAR al Tinent d'Alcalde de l'Àrea de Planificació Urbanística i Territori o a qui el substitueixi en el càrrec, per atorgar i signar tots els documents que siguin necessaris per a l'eficàcia dels acords presents, fins i tot d'esmena i/o de rectificació, i d'aprovació definitiva dels mateixos, sempre que no es presentin al·legacions, o bé que de la presentació d'aquestes i, en el seu cas, de la incorporació de les prescripcions contingudes en l'informe aprovat en el dispositiu quart, no se'n desprengui una alteració del seu contingut essencial

ÀREA D'HISENDA I SERVEIS GENERALS

Epígraf 10) Declarar d'especial interès o utilitat municipal les construccions, instal·lacions i obres a les que s'ha atorgat llicència municipal, i determinar la bonificació en la quota de l'Impost sobre construccions, instal·lacions i obres.

Per unanimitat dels Regidors i Regidores presents, l'Ajuntament en Ple aprova els següents acords:

PRIMER.- Declarar d'especial interès o utilitat municipal les construccions, instal·lacions i obres que han estat objecte d'atorgament de llicència municipal, que a continuació s'indicaran, i determinar que gaudiran de les bonificacions en la quota de l'Impost sobre construccions, instal·lacions i obres, que en cada cas s'indicarà.

Annex	Concepte d'aplicació bonificació	Import total bonificat
-------	----------------------------------	------------------------

1	Obres en les que concórrer circumstàncies socials, culturals, historicoartístiques o de foment de l'ocupació	3.240,69€
2	obres promogudes per l'Estat, la Comunicat Autònoma o la pròpia administració municipal, directament o mitjançant un ens depenents, per tal de ser destinades a satisfer serveis públics i/o d'interès públic	
3	obres executades per iniciativa pública referents a habitatges de protecció oficial o habitatges declarats protegits quan més del 80% de la superfície destinada a habitatge estigui acollida al règim de protecció oficial	
4	per ser obres de reparació i rehabilitació d'edificis continguts en les fitxes del Catàleg del Pla especial de protecció d'edificis i conjunts històrico-artístics, quan afectin els elements protegits de l'edifici.	
5	per ser obres destinades a la rehabilitació dels paraments exteriors i elements comuns	9.385,71€
6	per ser obres destinades a la millora o sostenibilitat del medi ambient	
7	per ser obres de rehabilitació afectats per patologies estructurals	
8	per ser obres d'arranjament i embelliment de façanes.	7.337,39€
9	per ser instal·lacions de plaques solars, panells fotovoltaics i receptors d'energies eòliques.	
10	per ser obres realitzades per particulars en immobles d'ús residencial que siguin o hagin de ser el seu habitatge habitual i que tinguin una antiguitat superior a 25 anys	847,09€

SEGON.- No declarar d'especial interès o utilitat municipal les construccions, instal·lacions i obres que han estat objecte d'atorgament de llicència municipal i que es relacionen en l'annex 11, en considerar que no concorren en elles les circumstàncies previstes a l'article 103.2 del Reial Decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel que s'aprova el Text Refós de la Llei Reguladora de les Hisendes Locals, i a l'article 2 de l'Ordenança Fiscal de l'Impost sobre construccions, instal·lacions i obres. Conseqüentment, determinar que les esmentades obres no gaudiran de bonificació de la quota de l'esmenta't impost.

TERCER.- Doni's trasllat de l'acord anterior a tots els interessats, i efectui's la publicació corresponent en el tauler d'edictes de l' Ajuntament.

ÀREA DE PROMOCIÓ ECONÒMICA I INNOVACIÓ

Epígraf 11) Aprovar inicialment la dissolució del Consorci per l'Ocupació i la Promoció Econòmica del Vallès Occidental (COPEVO), que tindrà efectes en data 30 d'abril de 2015, i determinar la successió universal de l'actiu i passiu, i en general, la reversió de tots els béns, els drets i les obligacions del Consorci a favor del Consell Comarcal del Vallès Occidental.

Pren la paraula el Sr. Aguado, qui assenyala que aquest tràmit de dissolució del Consorci també l'estan fent els més de vint ajuntaments de la comarca. En definitiva es tracta de què, després de dos anys, durant els quals la Generalitat de Catalunya, els sindicats i els agents socials han anat abandonant el Consorci, i a petició del Consell d'Alcaldes de la comarca, es va obrir un període de reflexió, que va portar a cercar una major sostenibilitat, eficàcia i simplificació pròpia de l'administració. En el plenari del mes de desembre del COPEVO es va decidir la seva

dissolució, de forma progressiva fins el 30 d'abril, i integrar els serveis de promoció econòmica i ocupació en el Consell Comarcal, amb la garantia de dur a terme les mateixes o encara millors polítiques actives en aquests àmbits, i sense renunciar de cap manera a la concertació, que sempre ha caracteritzat l'activitat política i la promoció econòmica de la comarca.

Pren la paraula la Sra. Vigués, qui comença manifestant que el Grup de CiU és conscient de què allò que es vota avui és un simple tràmit, perquè la dissolució del Consorci ja està decidida i està seguint tots els seus tràmits. Però els Regidors i Regidores d'aquest Grup municipal seran coherents amb allò que s'ha anat votant fins ara al llarg d'aquest procés i s'abstindran, perquè tenen arguments a favor de la continuïtat del COPEVO i creuen que es pot adaptar a la LRSAL. Es necessiten eines jurídicament fortes de cooperació supramunicipal, capaces de sumar interessos i disponibilitats públiques i privades. El Grup de CiU apostava i aposta per mantenir del COPEVO allò que li és més bàsic en aquests moments: la seva composició, la seva forma jurídica, i el nucli de la seva plantilla, fent allò que calgui per tal que es produeixi, sense més inconvenient, la seva adaptació a la LRSAL, tant en temes de sostenibilitat econòmica com d'adscripció en els termes que determina la llei. La Sra. Vigués afegeix que CiU apostava per repensar el Consorci, per establir noves complicitats i aliances. Els arguments que s'han donat no han convençut al Grup de CiU, i liquidar el COPEVO és un error estratègic, que tanca o dificulta algunes passes que cal donar si veritablement s'entén que l'ocupació és la prioritat, que per reduir l'atur és necessari sumar forces i cooperar en un marc que va molt més enllà del Consell Comarcal. La Sra. Vigués afegeix que s'està a les portes d'unes eleccions municipals. Aquesta no és, però, una qüestió de partits. És una decisió per prendre des de la perspectiva de si és estratègicament útil disposar d'un Consorci públic interadministratiu, ja constituït i operatiu, per portar a terme i donar suport als reptes més importants que afronta la comarca.

El Sr. Aguado mostra la seva sorpresa davant la intervenció de la Sra. Vigués, més que res per la força política que representa. Si es mira anys enrere es podrà comprovar quin va ser el sentit de la votació a l'hora d'aprovar el Consorci. I també recordar que el mateix dia que es va fer el plenari del COPEVO, al mes de desembre, en el Parlament de Catalunya, el President de la Generalitat es mostrava cofoi de la supressió de més de setanta consorcis, per tal d'assolir una major sostenibilitat i un major rendiment econòmic. Aquest és, afegeix el Sr. Aguado, el moment que demana la societat: sostenibilitat i simplificació de l'administració. El mateix que demana la Generalitat de Catalunya a l'administració local. I per responsabilitat de la presidència que ostenta l'Ajuntament de Terrassa en el Consorci es fa el mateix: simplificació, no duplicar organismes, quan la Generalitat de Catalunya va ser la primera que va agafar la porta i va marxar del Consorci. No tenia sentit mantenir un grup d'ajuntaments quan ja hi ha el Consell Comarcal, que fa exactament el mateix. I tampoc té sentit aplicar-ho a la LRSAL, ja que és molt complicat el manteniment d'un consorci amb la nova Llei de Règim Local, i amb la particularitat, a més, que no garanteix ni els llocs de treball ni el manteniment dels serveis. La integració en el Consell Comarcal ho fa, i així està demostrat a l'informe que es va lliurar a tots els ajuntaments de la comarca. El Sr. Aguado demana més responsabilitat en aquest sentit.

El Sr. Pérez assenyala que l'error estratègic, inicialment, va ser de la Generalitat de Catalunya: fer un pas enrere en relació a una eina de cooperació públic-privada. Al Sr. Pérez li sap greu perdre aquest espai de cooperació i de corresponsabilitat, des d'un objectiu de millora de l'ocupació, de potenciar el territori de la comarca del Vallès Occidental, un territori gens menyspreable, amb gairebé 800.000 habitants, que aporta un 11% del PIB del país, i que és la comarca més industrial de Catalunya. El Sr. Pérez recorda que va tenir la sort d'encetar el procés l'any 2006, amb la constitució del COPEVO. Es venia d'una tradició de pactes d'ocupació del Vallès Occidental, de l'any 1997. Per tant, és llàstima que es produeixi en un moment en què el

nivell d'atur és elevat a Catalunya, i al Vallès Occidental per sobre de la mitjana de Catalunya. En un moment en què al Vallès s'han produït moltes deslocalitzacions d'empreses multinacionals. I és una pena quan a la comarca del Vallès Occidental, amb un potencial de coneixement, amb un campus universitari molt important, per un exercici de manca de responsabilitat de la Generalitat de Catalunya s'hagi de congelar, aparcar o circumscriure aquest aspecte en el marc del Consell Comarcal. Per tant, si qui ha de pilotar les polítiques industrials i d'ocupació en el país, marxa del Consorci, és lògic que després els agents econòmics i socials també marxïn, i és lògic que els municipis de la comarca, que han anat aguantant durant aquests anys, facin un nou plantejament. El Grup d'ICV-EUiA votarà a favor de la dissolució d'aquest espai, tot i que pensa que continuen essent útils espais de cooperació, de concertació, de corresponsabilitat, i per tant eines de cooperació públic-privades.

La Sra. Vigués assenyala que CiU ha estat coherent des del primer moment en el seu posicionament. El COPEVO va néixer fruit d'antics pactes per l'ocupació, i era un Consorci que aplegava tots els municipis de la comarca, la Generalitat de Catalunya, els sindicats, la patronal, el Consell Comarcal i la Diputació. És veritat que l'any 2012 la Generalitat de Catalunya va anunciar que abandonava els consorcis territorials, i després ho van fer els agents socials, els sindicats i la patronal. Però tot i així, els municipis i la Diputació es van quedar sols en un Consorci ja organitzat, en marxa, amb una estructura de personal lleugera i tecnificada. El seu pressupost és molt menor del que era, perquè les subvencions de la Generalitat de Catalunya van caure. Es desenvolupen, entre d'altres actuacions de promoció pròpia, d'interès comarcal general, accions de prestació de serveis, de promoció econòmica als municipis petits. És per això que el COPEVO, pel fet d'aplegar tots els municipis de la comarca i la Diputació, ja és una realitat interessant, més encara tenint en compte que la Diputació és avui una de les poques administracions amb certa capacitat de finançament, sempre i quant els projectes siguin consistents. Avui el COPEVO és clarament rendible per als ajuntaments consorciats. Els serveis rebuts són superiors a la quota que es pagava, que era molt baixa. I presta serveis compartits. I reforça les realitats locals més febles. Per tant, i així ho ha vingut manifestant el Grup de CiU, és una eina d'equilibri del territori, en el sentit que tendeix a igualar la prestació de serveis públics, amb independència de la dimensió del municipi en el que es resideixi.

El Sr. Aguado reitera la seva sorpresa davant la reflexió de la Sra. Vigués. El COPEVO és l'únic consorci existent a Catalunya. Si CiU, que ha governat tants anys, i que governa encara el país, cregués tant en aquestes fórmules, el Sr. Aguado pregunta perquè no les ha implantat a la resta del territori, i com és que en el seu moment no va jugar a favor del Consorci. El Grup de CiU és víctima de l'opinió de cert Regidor de la comarca, més que de contemplar les polítiques globals de promoció econòmica. Quan un consorci perd els seus consorciats no és un consorci. Per aquí no passava la sostenibilitat del COPEVO. Vint-i-tres ajuntaments duplicant allò que fa el Consell Comarcal és quelcom que no té sentit. El Sr. Aguado pregunta si no es creu en la resta de Consells Comarcals de Catalunya que duen a terme polítiques d'ocupació i promoció econòmica. Si la comarca és potent, també ho és el seu Consell Comarcal, que pot assumir les tasques perfectament. El Sr. Aguado ja ha dit al principi que no es renuncia a la concertació. En els pactes locals, en aquest cas el de Terrassa, la concertació hi és present. Aquesta és la via per connectar amb el Pacte d'Industrialització català. No s'està renunciant a res, sinó que s'està simplificant l'administració, per arribar a un objectiu. El Sr. Aguado espera que a mida que es vagin lligant les diferents peces de la cadena, quan s'arribi al tram final que és la Generalitat de Catalunya, aquesta hi faci costat. Ara s'està fent la lectura a l'inrevés, fent una història irreal, parlant de salvar un consorci en el qual els mateixos que l'abandonen ara el reclamen. El Sr. Aguado torna a demanar responsabilitat i seriositat en aquest tema.

Es procedeix tot seguit a la votació del present dictamen, amb el següent resultat:

PSC	(11 vots)	.....	A FAVOR
CiU	(9 vots)	.....	ABSTENCIÓ
PPC	(3 vots)	.....	A FAVOR
ICV-EUiA	(2 vots)	.....	A FAVOR
Regidor no adscrit	(1 vot)	.....	A FAVOR

El contingut dels acords aprovats és el següent:

Primer.- Aprovar inicialment la dissolució del Consorci per l'Ocupació i la Promoció Econòmica del Vallès Occidental (COPEVO), que tindrà efectes en data 30 d'abril de 2015, i determinar la successió universal de l'actiu i passiu i, en general, la reversió de tots els béns, els drets i les obligacions del Consorci a favor del Consell Comarcal del Vallès Occidental.

Segon.- Designar la Comissió Executiva del Consorci, en tant que òrgan d'administració ordinària del Consorci, com òrgan liquidador.

Tercer.- Delegar al Consorci per l'Ocupació i la Promoció Econòmica del Vallès Occidental per una millor coordinació del procediment, la publicació dels acords de l'exposició pública, que d'una manera conjunta es realitzarà durant el termini de trenta dies en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya i al Butlletí Oficial de la Província, i al tauler d'anuncis del Consorci. Delegar també la resolució de les al·legacions, si es presenten, i la seva aprovació definitiva.

Quart.- Comunicar els precedents acords al Consorci per l'Ocupació i la Promoció Econòmica del Vallès Occidental.

Epígraf 12) Aprovar la integració de l'Ajuntament de Terrassa en l'Associació "ASOCIACIÓN RED INNPULSO – Red de Ciudades de la Ciencia y la Innovación" (ARINN).

El Sr. Pereira comença destacant que entre els avantatges de pertànyer a la Red Innpulso es troben el foment i l'impuls de projectes col·laboratius entre els municipis integrats, la promoció internacional de les "Ciudades de la Ciencia y la Innovación", elements internacionals relacionats amb l'I+D+I, la consideració preferent d'aquestes ciutats per a la ubicació d'instal·lacions científiques i tecnològiques de titularitat o participació estatal, i la prioritització d'aquestes ciutats com a llocs preferents per a congressos i seminaris dels organismes públics d'investigació. Observant tots aquests avantatges, Terrassa ha de ser-hi en el lloc on s'impulsin les qualitats necessàries per donar a conèixer les fortaleses que impliquin la possibilitat de qualsevol tipus de millora industrial i econòmica. No es poden deixar d'aprofitar aquelles oportunitats que la pròpia ciutat crea, ja que Terrassa hi serà per mèrits propis. Estarà en la categoria 3, entre les ciutats grans, a les quals es reconeix la capacitat d'impulsar les situacions que en matèria de ciència i innovació, amb els objectius de fer possible la col·laboració entre d'altres ajuntaments, millorar el seu potencial innovador, servir també de model a d'altres ajuntaments i contribuir al canvi de model productiu vers un model sostenible a nivell econòmic i social. Per tot això, el Sr. Pereira votarà a favor del present dictamen.

Per unanimitat dels Regidors i Regidores presents, l'Ajuntament en Ple aprova els següents acords:

Primer: Aprovar la integració de l'Ajuntament de Terrassa en l'Associació "ASOCIACIÓN RED INNPULSO – Red de Ciudades de la Ciencia y la Innovación" (ARINN), l'objecte i finalitat de la qual és reconèixer i impulsar les actuacions que en matèria de ciència i innovació realitzen les administracions locals, propiciar la col·laboració entre els ajuntaments pertanyents a la xarxa, millorar el seu potencial innovador i servir de model a altres ajuntaments per avançar cap a un model productiu sostenible, econòmic i social, basat en el coneixement i la innovació.

Segon.- Aprovar els estatuts pels quals s'haurà de regir l'associació "ASOCIACIÓN RED INNPULSO – Red de Ciudades de la Ciencia y la Innovación" (ARINN), d'acord amb el text que s'acompanya als presents acords.

Tercer.- Facultar a l'Alcalde-President i al Tinent d'Alcalde de l'Àrea de Promoció Econòmica i Innovació per tal que, indistintament, puguin signar qualsevol document que es requereixi per a l'efectivitat dels acords anteriors.

Quart.- Comunicar els presents acords a la Secretaria Tècnica de la Red Innpulso, i a la resta d'interessats.

ÀREA DE SERVEIS A LES PERSONES, COHESIÓ I BENESTAR SOCIAL

Epígraf 13) Aprovació del Pla de Dinamització del patrimoni cultural de Terrassa.

Pren la paraula el Sr. Aguado, qui agraeix en primer lloc al Grup de CiU la seva implicació en l'elaboració, amb les seves aportacions, del Pla de Dinamització del patrimoni. Aquest és un pas important per a la ciutat. El Sr. Aguado es remunta a l'any 1928, amb la figura d'en Soler i Palet, que va començar a recuperar el relat i la història de la ciutat, a través de la mítica Junta de Museus, que encara perdura en el temps; recuperant les pedres de l'antic castell-palau de la ciutat; creant la primera biblioteca-museu a la seu de la Casa Soler i Palet. El Sr. Aguado agraeix també a la figura d'en Rigol i Fornaguera, que en temps de la Guerra Civil va protegir el que ara es vol que sigui patrimoni de la Humanitat, la Seu d'Ègara. També a les persones que van fer possible que la Casa Alegre de Sagrera passés a propietat municipal, com també els que ho van aconseguir respecte la Masia Freixa. En el temps de democràcia, la defensa del Vapor Aymerich i Amat, que va estar a punt de ser esfondrat per edificar-hi pisos, i que ara acull l'únic museu nacional descentralitzat de Barcelona, el Museu Nacional de la Ciència i de la Tècnica. El Sr. Aguado es refereix també al moment en què es va recuperar una fira de maig i se li va donar un aire festiu i turístic, amb el tema central del modernisme: la Fira Modernista. O el moment en què es va recuperar el Teatre Principal, o en què es reconstrueix i es fa un nou equipament per a l'Arxiu Històric, o al llarg dels darrers anys, en què es van fer una sèrie d'excavacions arqueològiques a Vallparadís. Terrassa, en poc menys de cent anys, ha recuperat el valor i ha presentat i creat el relat d'un patrimoni de milers d'anys. El Pla de Dinamització fa un pas més endavant. Fa una anàlisi i una mirada de futur, amb un compromís. El document és prou dens i explícit. El Sr. Aguado destaca l'economia del patrimoni històric, quan es parla de la crisi econòmica, del patrimoni cultural i dels museus. També de les noves economies i el patrimoni cultural. La dimensió educativa del patrimoni. I com el patrimoni cultural pot contribuir a la cohesió social. I també entendre que la cultura és un sector econòmic, parlant de turisme i promoció cultural, amb propostes de reordenació i concrecions. El Sr. Aguado afegeix que, a més, aquest és un pla elàstic, que es posa a disposició de la ciutadania, de la ciutat que estima el patrimoni, tant col·lectius com persones a títol individual, com així també ho contempla el Pla. El Sr. Aguado parla de la creació d'aquest clúster especialitzat, que defensi l'ADN terrassenc, que des de la paleontologia fins al modernisme, aporta un relat no

només historiogràfic de ciutat, sinó que també permet fer una lectura antropològica, a través d'aquells elements que no totes les ciutats tenen, oferint-la a la resta del país utilitzant els diferents eixos contemplats al Pla.

El Sr. Pérez anuncia que el Grup d'ICV-EUiA votarà a favor del compromís del Pla de Dinamització del patrimoni cultural de la ciutat. El Sr. Aguado ha fet un recorregut força estens. Quan es referia al patrimoni viu i actiu de la ciutat, el Sr. Pérez ha trobat a faltar un element: l'escola Torrella. S'ha conservat patrimoni, però malauradament també se n'ha perdut. El Sr. Aguado s'ha remuntat al 1928. El Sr. Pérez es remunta al cap de setmana passat. El divendres passat, moltes entitats de la ciutat van celebrar la Nit de la Cultura, i es va presentar el Llibre Blanc de la Cultura. La setmana passada també es donava el tret de sortida del Festival de Jazz de Terrassa. El dissabte passat, també, se celebraven els 30 anys del Bitxo del Torrent Mitger. També la setmana passada, a Amics de Les Arts, es recordava el soci més antic de l'entitat, el Sr. Antoni Coll, i una retrospectiva d'en Llorenç Muntada. El Sr. Pérez afegeix que no sap si Terrassa és o no una capital cultural. Però el que sí sap és que hi ha la voluntat d'arribar a ser-ho. No totes les ciutats són capitals culturals, però hi ha ciutats que aprofiten el seu capital cultural. I Terrassa n'és una. Terrassa vol aprofitar el seu capital cultural. És una ciutat culturalment rica, madura, amb diferents capes, que ha sabut conciliar el seu passat amb el seu present i el seu futur. El Sr. Pérez remarca també que s'han sabut aprofitar les singularitats, que no només són el modernisme industrial o l'eix de Vallparadís, sinó que ha abraçat també la diversitat cultural de la ciutat. Per al Sr. Pérez és un gran valor que s'hagin sabut fomentar els lideratges, amb una societat civil activa, que moltes vegades pren el lideratge de bona part de les iniciatives culturals. Per tant, el que avui s'aprovarà inicialment és un pla elàstic d'una ciutat cultural que fa del seu patrimoni, del seu ADN, un element d'orgull, de projecció, de singularitat, no només a la comarca, sinó en el conjunt del país, Catalunya.

La Sra. Peinado comença anunciant que el vot del Grup del PPC serà d'abstenció. El Sr. Pérez ha dit que Terrassa és una ciutat que vol i sap desenvolupar el seu capital cultural, o el seu patrimoni cultural. La Sra. Peinado considera que no ho deu dir pel Pla de Dinamització del patrimoni que s'ha presentat. Perquè si la intenció és dinamitzar aquest patrimoni, el *sap* no està clar. En termes generals, aquest és un pla molt poc ambiciós per a Terrassa. Es dibuixa una Terrassa com a destí cultural gairebé d'àmbit intern, quan hi ha un patrimoni el suficientment interessant com per integrar la ciutat en la marca Espanya. Aquest Pla s'hauria d'haver integrat, o si més no anar en paral·lel, amb el Pla de Turisme, com així ho va suggerir el Grup del PPC en el seu moment. Per les presses de voler complir amb l'expedient, al final ha quedat un text excessivament dispers, redundat i poc concret. La Sra. Peinado retreu l'ús partidista que es fa del Pla. S'esmenta el Pla de Mandat, i es fa referència directa i explícita als partits que formen part de l'equip de govern. Això, a banda de ser de mal gust, invalida directament el que qualsevol altre govern futur o diferent de l'actual pugui desenvolupar aquest Pla. No s'ha tingut una visió de Terrassa i del seu patrimoni, sinó del PSC i d'ICV-EUiA a través del patrimoni de Terrassa. La Sra. Peinado suposa que l'equip de govern s'ha deixat contaminat pel llenguatge nacionalista exclouent. Si no, no s'entén que quan es parla de les administracions que inverteixen en el patrimoni cultural de Terrassa s'oblidi deliberadament l'Estat, malgrat la forta dotació pressupostària que aquest ha destinat a la Seu d'Ègara. Per sistema, s'evita l'ús de la paraula Espanya en tot el text, Fins i tot, i ratllant el ridícul, s'introdueix la referència a la *península* per referir-se a la resta d'Espanya. El Grup del PPC atorga a l'equip de govern el benefici del dubte, de no haver-ho fet per voluntat pròpia sinó per haver-se deixat contaminat pel llenguatge nacionalista que impera. La Sra. Peinado afegeix que malgrat es digui Pla, hi ha molt poques propostes concretes per a la dinamització del patrimoni cultural de Terrassa, que és el que se suposa que ha de contenir un pla. En resum, és un text molt poc ambiciós amb Terrassa, que menysprea la ciutat com a focus turístic nacional, i que apunta a un

turisme cultural excloent, només per a una elit d'erudits. El Grup del PPC considera que la cultura ha de ser inclusiva.

La Sra. Vigués es remunta als anys vuitanta. A través de dos instruments de planificació, com ara el Catàleg d'Edificis Històrico-Artístics del terme de Terrassa, aprovat l'any 1985, i el Pla General de Museus, aprovat l'any 1989, Terrassa, conjuntament amb d'altres administracions supramunicipals, sobretot la Generalitat de Catalunya i la Diputació, ha invertit molts esforços, en diners i creativitat, en l'àmbit de la protecció i la dinamització del seu patrimoni cultural, que s'ha anat enriquint i engrandint. Però potser massa sovint, al llarg de molts anys, i aquest és un problema general de les polítiques culturals de moltes ciutats, aquestes polítiques han estat producte d'una combinació relativament contradictòria. Per una part, la inèrcia, i per una altra, la urgència. Inèrcia perquè hi ha hagut moments en què hi pot haver tendència a repetir projectes, actuacions i programacions, sense avaluar-ne els resultats, ni plantejar els objectius que es pretenien assolir. I urgència perquè la qüestió quotidiana sovint deixa poc espai per la reflexió, i perquè en moltes ocasions cal donar una resposta immediata a situacions concretes en relació a la cultura que no respon a cap estratègia global. Per al Grup de CiU, l'existència d'un Pla de Dinamització del patrimoni, com qualsevol pla de cultura, és un instrument per evitar aquesta combinació. És un instrument de planificació a llarg termini, que permet disposar d'un marc des del qual poder actuar, d'uns objectius ben definits, i d'unes propostes que concreten aquests objectius. Però també ha de ser, a l'hora, un procés viu i flexible, en el qual el debat ciutadà ha de tenir un marc ideal on desenvolupar-se, un marc que aporti possibilitats de relació i de cooperació entre els diferents agents culturals, les administracions i sobretot la societat civil. El mateix Pla assenyala que la forma com es preserva, s'utilitza i es difon el patrimoni cultural d'una comunitat és un dels puntals que referma la consciència col·lectiva de pertinença. I també que l'interès per recuperar el patrimoni és un reflex del procés de recuperació de la pròpia història. El Grup de CiU valora del Pla el treball de l'Àrea de Cultura de l'Ajuntament de Terrassa, especialment de dues persones, les senyores Pietat Hernández, Directora del Servei de Cultura, i Anna Mata, Directora de difusió del patrimoni històric i artístic, que l'han treballat i han incorporat els suggeriments que el Grup de CiU ha fet i ha aportat abans de l'exposició pública a la ciutadania. Valora que el Pla incorpori, en la seva essència, tres funcions bàsiques, que la gestió del patrimoni cultural, i la cultura, han de tenir. En primer lloc, la funció educativa. Cultura i educació van íntimament relacionades. En segon lloc, la funció de cohesió i desenvolupament social. La cultura és un factor clau per a la cohesió social, i la dinamització del patrimoni cultural implica assegurar el dret a l'accés a la cultura en igualtat de condicions, afavorir a través de l'activitat cultural que es generin xarxes sòlides i inclusives de la ciutadania. En tercer lloc, l'impacte que el sector cultural té en l'economia. El sector cultural crea ocupació en el propi sector, i dinamitza altres àmbits econòmics, com l'hostaleria, el comerç i el turisme. Per aquests motius, aquest Pla ha anat molt lligat, a diferència del que pensa la Sra. Peinado, i ha estat complementari d'altres dos documents que recentment s'han anat treballant i s'han presentat: el Pla de Turisme i el Llibre Blanc de la Cultura de la ciutat. Fruit d'aquest darrer, d'un ampli procés participatiu de la ciutadania, un procés obert a les entitats i a tothom que hi ha volgut participar, es dissenyen uns eixos i un marc de relacions culturals molt interessant i necessari per al futur de la ciutat. La Sra. Vigués valora que en aquest cas, a diferència d'un debat anterior, en el qual s'ha dit que hi mancava el Pla de Mobilitat, sí es disposa de les tres potes: el Pla de Dinamització, el Pla de Turisme i el Llibre Blanc de la Cultura.

Pren la paraula a continuació el Sr. Aguado, qui comença assenyalant el seu acord amb les paraules de la Sra. Vigués. El Sr. Aguado n'afegeix un matís: les sinèrgies són importants en el desenvolupament de la gestió cultural. No tant pel que fa a la urgència en la gestió del patrimoni, a no ser que allò que es defensa necessiti una acció concreta i ràpida. S'ha de tenir una mirada des de la distància, com la que aporta el present Pla. El Sr. Aguado agraeix que la Sra. Vigués hagi fet un

reconeixement al personal del servei de Cultura. El Sr. Aguado afegeix als noms esmentats el d'en Joan Rovira, que va ser qui va començar a desenvolupar aquest Pla. També comparteix que disposant de tres instruments, que no totes les ciutats tenen i que permeten fer una lectura antropològica de la ciutat de Terrassa, al marge de la seva història local i per aportar-la a la resta de la Humanitat, ajuden a definir i defensar allò que es vol, com per exemple que la Seu d'Ègara sigui patrimoni de la Humanitat. El Sr. Aguado afegeix, en relació a la intervenció de la Sra. Peinado, que ell és més partidari de la marca "Món" que de la marca "Espanya". No totes les candidatures, no només pel que fa a l'administració sinó a la pròpia ciutat, disposen de tres puntals: el Llibre Blanc de la Cultura, el Pla de Turisme i el Pla de Dinamització del patrimoni. El Sr. Aguado afegeix que el Partit Popular va demanar al Congrés que la Seu d'Ègara fos patrimoni de la Humanitat, tot afegint-se al final d'un procés engegat per la ciutat. El Sr. Aguado ho aplaudeix, però demana al Grup del PPC que no trenqui, per interessos partidistes, aquelles eines que des de la ciutat es fan servir per aconseguir-ho. Al mes de juliol es va fer una reunió en la qual es va abocar tot el treball fet, després de mesos de parlar-ne. El Grup del PPC no ha aportat ni dues paraules al Pla de Dinamització, ni tan sols per dir que era bo o que era dolent. El Sr. Aguado demana a aquest Grup que no empri la cultura en determinats debats. El Partit Popular, que ha incrementat fins al 21% l'IVA cultural, un fet que històricament no s'ha fet mai a Europa. El Partit Popular, que ha implantat un Impost de Societats abusiu i destructor. El Sr. Aguado considera que el Partit Popular no pot donar lliçons i dir que aquest Pla no aporta res a la ciutat de Terrassa. Segons el Grup del PPC, el Teatre Principal, que han criticat Ple rere Ple durant anys, tampoc aporta res a la cultura de la ciutat. El Grup del PPC no creu en la cultura. El pla del Grup del PPC és destruir la cultura.

El Sr. Pérez manifesta que el Grup del PPC, allí on hi ha música en diu soroll, allí on hi ha perfum diu que és olor, i si no van als jutjats i judicialitzen la política, com ha fet en relació a l'Ordenança de Bases de convivència democràtica. Aquest és l'estil del Grup del PPC. En tot el discurs de la Sra. Peinado, el Sr. Pérez no ha escoltat si el Grup del PPC creu i defensa que la ciutat té un patrimoni. Ha dit que no hi ha la marca "Espanya". Quan no ha participat en el treball d'un tema, el Grup del PPC s'aparta, es margina i recorre al discurs i a la crítica fàcil. El Sr. Pérez espera que en la seva segona intervenció la Sra. Peinado clarifiqui què entén per *cultura inclusiva*, i si entén el mateix en relació a l'educació i a l'*educació inclusiva*. El Sr. Pérez es refereix a la polèmica al voltant de la religió i l'escola. La Sra. Peinado podrà dir que no té res a veure. El Sr. Pérez recorda que el govern del Partit Popular ha publicat en el BOE que la felicitat depèn de Déu. El Sr. Pérez pregunta si això és el que entén el Partit Popular per cultura inclusiva o per educació inclusiva. El Partit Popular torna a la penitència, a la fe cega, al fervor catòlic, retornant així a l'Edat Mitjana.

La Sra. Peinado comença dient que no se sent preocupada ni pel to del Sr. Aguado, al qual li recomanaria, per la seva salut, que no s'esverés tant, ni tampoc per la visió que la resta de Grups municipals tenen del Grup del PPC. La Sra. Peinado està acostumada a què per molt que argumenti, el govern entengui el que vulgui. El Grup del PPC, per descomptat, està a favor del patrimoni cultural de Terrassa, com així ha quedat prou clar. Una altra cosa és que estigui d'acord o que aprovi el contingut del Pla que el govern planteja al Ple. El Grup del PPC ja va demanar, a la primera reunió, que es retirés aquest Pla, mostrant així quina era la seva postura al respecte. No era, doncs, necessari insistir-hi més. Durant aquests mesos el govern municipal no ha afegit res més del que inicialment va proposar, amb la qual cosa la postura del Grup del PPC no podia variar. De totes formes, es podria entendre aquest Pla de Dinamització com una llavor. En la propera legislatura hi haurà l'oportunitat de desenvolupar el veritable pla de dinamització del patrimoni cultural de Terrassa.

El Sr. Aguado agraeix la preocupació de la Sra. Peinado per la seva salut, però no es tracta de res més que d'una acceleració motivada per certs arguments. No és cap alteració del seu estat anímic. Fa uns moments el Sr. Pérez s'ha referit a l'Escola Torrella, un element patrimonial desaparegut, víctima de l'especulació a la ciutat. Un Pla com el que avui es presenta, si més no, preveu que això no torni a succeir, per la sensibilitat que hi aporta. La Sra. Peinado diu que aquest Pla no aporta res. El Sr. Aguado considera que amb aquest argument es demostra que la Sra. Peinado no l'ha llegit. En definitiva, el que es vol és posar en valor el patrimoni, l'ADN terrassenc, amb un pla de dinamització. El Sr. Aguado demana que no es doni l'excusa de què això ja ho farà el proper govern. També s'està a l'espera de què el govern del Partit Popular acabi la legislatura per aconseguir els tres milions de llocs de treball que anunciava fa uns dies el Sr. Rajoy. Aquest Pla, afegeix el Sr. Aguado, és per a la ciutat. Els monuments, les obres, l'arquitectura, etc., ja hi són. El Pla és una eina per a què la ciutat pugui expandir aquest patrimoni, des de la difusió econòmica, des de la promoció turística. Això és treballar per la ciutat, fins l'últim minut. El compromís del govern municipal és per quatre anys, i fins l'últim minut estarà treballant per la ciutat, fent allò al que es va comprometre, a diferència del Partit Popular, que es va presentar amb un programa i està duent a terme tot un altre. L'equip de govern municipal, fins l'últim minut, complirà amb el seu Pla de Mandat. El Sr. Aguado conclou dient que la cultura fa lliure als pobles, i en la llibertat el Partit Popular sempre trobarà un enemic.

Es procedeix tot seguit a la votació del present dictamen, amb el següent resultat:

PSC	(11 vots)	.....	A FAVOR
CiU	(9 vots)	.....	A FAVOR
PPC	(3 vots)	.....	ABSTENCIÓ
ICV-EUiA	(2 vots)	.....	A FAVOR
Regidor no adscrit	(1 vot)	.....	A FAVOR

El contingut de l'acord aprovat és el següent:

ÚNIC.- Aprovar el Pla de Dinamització del patrimoni cultural de Terrassa.

JUNTA DE PORTAVEUS

Epígraf 14) Donar compte de les Declaracions i Acords eventualment aprovats per la Junta de Portaveus, si s'escau.

En compliment del que preveu l'acord aprovat per la Junta de Portaveus, i del qual se'n va deixar constància en la sessió de l'Ajuntament en Ple de 25 de març de 2004, pren la paraula la Sra. Peinado, qui pronuncia les següents paraules com a condemna de la mort de dones víctimes de maltractaments i violència.

« L'Ajuntament de Terrassa expressa, un cop més, el seu rebuig envers la violència masclista. Fa pocs dies la nostra ciutat es tenyia de dol en conèixer l'assassinat d'una dona a mans del seu marit a Terrassa. La quarta víctima de violència masclista a la nostra ciutat en els darrers cinc anys. La quarta víctima mortal d'aquest any a l'Estat espanyol, que s'afegeix a les més de 600 produïdes a la darrera dècada.

» I és que la violència masclista, en l'àmbit de la parella, és, com recorda el Consell d'Europa, la primera causa al món de mort i invalidesa permanent entre les dones de 16 a 44 anys, per sobre del càncer, els accidents de trànsit o les guerres. Sabem que en la base de la violència

contra les dones trobem el masclisme, una actitud de menyspreu envers les dones, que no són considerades com a iguals sinó com a persones dependents, sense capacitat de decisió sobre les seves pròpies vides.

» Per això, les polítiques públiques contra la violència masclista són una responsabilitat ineludible per a totes les administracions, tan legalment com moralment. Des de fa més de vint anys, l'Ajuntament de Terrassa treballa contra la violència masclista, a través de l'assessorament a les dones, la recuperació de les seqüeles de la violència masclista, la sensibilització social, la prevenció de les actituds sexistes entre la població jove, i la formació de professionals que intervenen en la detecció, tractament i recuperació de les dones.

» Sens dubte, s'ha aconseguit que aquesta problemàtica surti a la llum, i que cada cop hi hagi més persones que no toleren actituds i conductes violentes contra les dones. Malgrat tot, és evident que cal reforçar aquests mecanismes, especialment ara, en un moment social tan complex, en què la crisi econòmica amenaça el benestar de les persones i, a més a més, alimenta la desafecció social i crea fractures personals i familiars que poden incrementar les actituds sexistes i masclistes que desemboquen, malauradament, en un augment de la violència contra les dones.

» Per tot això, aquest Ajuntament rebutja i condemna qualsevol tipus de violència contra les dones, i manifesta la seva voluntat de continuar treballant per a què Terrassa sigui una ciutat lliure de violència masclista.»

Tot seguit, i en compliment de l'esmentat acord de la Junta de Portaveus, la Presidència anuncia que es passarà a mantenir un minut de silenci, atès que malauradament durant el mes en curs s'han produït víctimes mortals de la violència contra les dones.

PARTICIPACIÓ CIUTADANA

Epígraf 15) Intervenció de la Federació d'Associació de Veïns de Terrassa, en relació a la Iniciativa Legislativa Popular de mesures urgents per fer front a l'emergència habitacional i a la pobresa energètica.

Pren la paraula la Sra. Sandra Calleja Jiménez, qui en nom de la Federació d'Associació de Veïns de Terrassa, i de la Plataforma d'Afectats per l'Hipoteca, pronuncia les següents paraules:

« Bon vespre, Regidors i Regidores del Ple, Alcalde, veïns i veïnes de Terrassa, els que esteu en aquesta Sala, a baix al Raval o mirant el Ple per internet. Sóc la Sandra Calleja, terrassenca, veïna del barri de Can Jofresa i afectada per una hipoteca de Catalunya Caixa. Una ciutadana de Terrassa, com milers d'altres de la ciutat, de tot Catalunya i de tot l'Estat, afectada per la crisi, l'estafa hipotecària i per l'emergència habitacional i social que estem vivint. Com moltes d'altres, també participo a la Plataforma d'Afectats per l'Hipoteca de Terrassa, des de fa dos anys. Avui intervindrè en aquest Ple per intentar posar veu i cara a totes aquestes persones i les seves demandes. Avui participem al Ple com a representació del grup promotor de la Iniciativa Legislativa Popular de Mesures Urgents per fer front a l'Emergència Habitacional i a la Pobresa Energètica a Terrassa. Volem donar les gràcies a la Federació d'Associacions de Veïns de Terrassa, que també forma part del grup promotor, per deixar-nos intervenir en el seu nom en aquest Ple.

» El passat mes de juliol es va presentar davant el Parlament de Catalunya la Iniciativa Legislativa Popular de Mesures Urgents per fer front a l'Emergència Habitacional i a la Pobresa

Energètica. Sota el lema central Avui es pot, l'ILP d'habitatge, impulsada per l'Observatori de Drets Econòmics, Socials i Culturals, l'Aliança contra la pobresa energètica, i la PAH, posa sobre la taula la necessitat urgent de canvis legislatius a Catalunya per aturar els desnonaments i la pobresa energètica, per garantir el dret a l'habitatge digne i adequat a les persones. Aquesta ILP fou admesa a tràmit per la Mesa del Parlament al mes d'octubre, i al desembre es va iniciar el període de recollida de signatures. Cal recollir un mínim de 50.000 signatures en un termini de quatre mesos, per tal que el Parlament la discuteixi. A Terrassa vàrem presentar la ILP al mes de gener, i des d'aleshores s'estan recollint signatures en més de tretze punts fixos repartits per tota la ciutat, i cada setmana a les places i carreres més concorreguts de tot el municipi. Un munt d'entitats i persones estan també recollint signatures, demostrant una gran solidaritat. La resposta de la ciutat està essent més que positiva. Està essent genial, emocionant i il·lusionant. El dijous passat vàrem saber que en només dos mesos de recollida de suports ja s'ha arribat a la xifra rècord de 40.000 signatures. A Terrassa n'hem comptat unes 3.500, tan sols en els punts fixos de recollida i en menys d'un mes i mig. Són moltíssimes signatures de suport, i en recollirem milers més. La gent de a peu, la gent corrent, els veïns de tots els barris que visitem, signen de forma automàtica quan veuen el color verd de la paradeta de la PAH o el logo vermell d'Stop Desnonaments.

» I perquè la majoria de les persones signen quasi sense preguntar? La resposta és molt senzilla. Perquè a Catalunya, amb un 20% d'atur, i més de 220.700 llars amb tots els seus membres a l'atur, és una de les comunitats per afectades per la crisi. Perquè a Catalunya es vulnera a diari el dret a l'habitatge i la gent ho sap. Cada dia hi ha 43 desnonaments, i això cap societat ho suporta. Perquè tenim un dèficit preocupant d'habitatge social. Un 1% d'habitatge social, front una mitjana del 18% a Europa, no permet reaccionar per protegir els drets fonamentals. Però en canvi hi ha moltíssim habitatge buit tancat, 450.000 a Catalunya, la majoria després de desnonar famílies i en mans dels bancs. Perquè amb les lleis que tenim, a sobre de perdre l'habitatge les famílies desnonades no tenen cap possibilitat de tenir una segona oportunitat per refer la seva vida, sense habitatge i amb un deute que els condemna a l'exclusió social i financera permanent. Perquè cada dia més gent no pot cobrir les despeses bàsiques de la llar, com l'alimentació o els subministraments bàsics. La pobresa energètica ja afecta un 10% de la població a Catalunya. Des de no poder mantenir la teva llar a temperatura adequada a suportar talls de llum, aigua o gas. Un habitatge digne és aquell que té les condicions per viure-hi. El que diferencia viure quasi en una cova o un habitatge, és disposar dels subministraments bàsics per viure-hi. És lògic que quan expliquem que volem canviar la llei per aturar-ho, signin quasi sense preguntar. I diuen a tots els seus coneguts que donin suport a la ILP. Perquè saben que mentre les persones afectades pateixen, els bancs i les empreses de subministraments tenen beneficis escandalosos i rescats públics sense demanar res a canvi. 7.674 milions de benefici l'any 2013 dels cinc bancs més grans de l'Estat. Un rescat de 165.000 milions d'euros. O 7.638 milions d'euros de benefici, el doble que el de les elèctriques europees, durant els tres primers trimestres del 2013, de l'oligopoli elèctric que opera a l'Estat espanyol. Perquè saben que, malauradament, els compromisos internacionals, com la Declaració Universal dels Drets Humans, o Pacte Internacional de Drets Econòmics Socials i Culturals, o la mateixa Constitució espanyola o l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, són paper mullat, i no es protegeixen els drets fonamentals de les persones. Perquè veuen cada dia que són els mateixos afectats els que protegeixen aquests drets fonamentals, amb el suport de la societat civil solidària, mentre els governs no estan a l'altura. Perquè saben, en definitiva, que hi ha vides en joc, i que aquí sempre guanyen i perden els mateixos, i que això no pot continuar així. Per això cal aprovar aquesta ILP.

» A la moció que hem fet arribar abans del Ple a cadascun dels seus Regidors i Regidores, i que esperem que vagi a votació avui, es detallen les mesures concretes que proposa la ILP per evitar l'emergència habitacional actual i posar els fonaments del dret a l'habitatge a

Catalunya. No les llegirem textualment. En resum, hi ha mesures contra el sobreendeutament de les persones consumidores, relacionat amb l'habitatge habitual. En concret, s'estableix un circuit de segona oportunitat per les famílies, per tal de poder començar de nou. També hi ha mesures per aturar els desnonaments de les famílies que no poden fer front al pagament de la hipoteca o del lloguer, establint un lloguer social quan els propietaris siguin bancs, fons voltors o grans immobiliàries. Tots els ajuts serien per a les famílies que no poden fer front al pagament del lloguer de pisos propietat de persones físiques. D'aquesta manera, no traspassem encara més recursos públics als bancs i protegim al petit propietari. Per altra banda, hi ha mesures per garantir la funció social de la propietat, i impulsar la creació d'habitatge assequible a través del lloguer de pisos buits, en poder de bancs i grans propietaris d'habitatge. I per últim, recull mesures per evitar la pobresa energètica, lligada a la situació d'exclusió habitacional, impedit el talls de llum, aigua o gas, que afecten a famílies en situació de vulnerabilitat, i garantint així el dret a subministraments bàsics. També s'estableix un topall de despeses en matèria d'habitatge i de subministraments bàsics, que no superi el 30% dels ingressos familiars disponibles.

» Les mesures de la ILP són perfectament viables i legals. Les han pensat juristes, experts en la matèria i han estat validades pels juristes del Parlament. Els mecanismes de segona oportunitat que recull la ILP coincideixen, per exemple, amb una proposta contra el sobreendeutament del Consell de l'Advocacia Catalana. La ILP que ara portarem al Parlament recull les mateixes demandes que la ILP estatal, adaptant-la a les competències catalanes i afegint mesures contra la pobresa energètica. Per tant, els partits que van votar a favor de la ILP al Congrés haurien de donar suport ara a la ILP contra els desnonaments i la pobresa energètica. Com diem a la PAH, si es vol, es pot. Simplement cal fer ús de les competències de què disposem en matèria d'habitatge i protecció dels consumidors per adoptar mesures urgents a favor de les famílies afectades per la crisi.

» Dit això, què li demanem avui al Ple de Terrassa i als seus Regidors i Regidores? Que donin suport en ple a la ILP per fer front a la emergència habitacional i a la pobresa energètica, presentada al Parlament de Catalunya per l'Observatori DESC, les Plataformes d'Afectats per l'Hipoteca de Catalunya i l'Aliança contra la pobresa energètica. Que segueixi el camí dels més de trenta municipis que ja han aprovat donar-li suport. A la majoria de plens arribarà al març, però Vic, Ripollet, Blanes, Sant Celoni, Alt Penedès, Sort, Tarragona i molts d'altres ja l'han aprovada per unanimitat. Que se sumi a les 40.000 persones de tot Catalunya que ja han donat el seu suport signant la ILP, entre elles 3.500 terrassenques, i les moltes més que ho faran. O al milió i mig de ciutadans que van signar la ILP al Congrés dels Diputats, entre ells 400.000 catalans i catalanes, que finalment no es va acabar aprovant. Avui demanem als Regidors i Regidores d'aquest Ple que votin a consciència, i que pensin en les vides que hi ha en joc, que posin per davant els drets fonamentals més bàsics de les persones. Està en joc la mateixa credibilitat de les institucions i dels seus representants. De les 60 ILP que s'han presentat al Congrés, només se n'ha aprovat una. A Catalunya, d'una vintena presentades, se n'han aprovat quatre. És aquest el missatge que volem donar a la població? Per a què serveis un Parlament o un Ple si renuncien a canviar el dia a dia de les persones, fet de pobresa i desnonaments? Avui demanem als Regidors i Regidores d'aquest Ple que facin un exercici d'honestedat i reconeixin que cap govern o institució ha aconseguit acabar fins al moment amb aquesta xacra. No és l'hora de retrets entre partits. És l'hora de les persones i de l'esperança. Que es posi cara, noms i cognoms a les xifres, unes xifres alarmants, també a Terrassa: 20.000 aturats, 7.000 sense cap prestació, una mitjana de tres desnonaments diaris, talls d'aigua i de llum a diari, amb menors, amb persones grans als habitatges. Finalment, Regidors i Regidores del Ple, els demanem a cadascun de vostès que votin aquesta moció a consciència. Votar sí significa estar al costat de la gent i voler solucionar els seus problemes. Votar no significa estar al costat de la banca i renunciar a protegir els drets més fonamentals de les persones. Tenim una

oportunitat única d'acabar amb la resignació i la frustració. Tenim una oportunitat única d'aturar aquest patiment, acabar amb la vulneració de drets i dignificar la vida dels ciutadans. Avui es pot rescatar les persones. Avui es pot garantir el dret a l'habitatge i s'ha de fer. Gràcies.»

El Sr. Alcalde agraeix a la Sra. Sandra Calleja la seva intervenció, i també als membres de la PAH per la seva presència al Ple.

Pren la paraula tot seguit la Sra. Melgares, qui dóna també les gràcies a la Sra. Calleja per la seva intervenció, que té un gran valor, ja que ella mateix n'és una afectada. La seva intervenció ha estat autèntica, i les seves paraules tenen tota l'autoritat. Sap el que està dient. La Sra. Melgares també dóna les gràcies a l'Observatori DESC, a la PAH, a l'Aliança contra la pobresa energètica, i a d'altres entitats impulsores de la ILP, per l'esforç, per la valentia, pel treball i la coordinació de tots, que permet l'atenció i l'ajuda als afectats, la conscienciació social, i l'impuls de canvis legislatius. És un treball dur, de fa molts anys, però que està donant fruits importants. La Sra. Melgares és conscient de què la situació és d'emergència habitacional, de pobresa energètica extrema. Aquesta situació s'ha de millorar radicalment, i només amb canvis legislatius, com el que avui ha estat presentat, poden obligar a fer respectar el dret efectiu a un habitatge digne. Quan es parla del dret a un habitatge digne cal dir que està reconegut a la Constitució, i vol dir disposar dels subministraments adequats. Els canvis han de complir amb els compromisos internacionals. Hi ha altres lleis que podrien ajudar al canvi, però que no estan sent aplicades per totes les administracions, com és l'article 24, que obliga a les administracions a fer efectiu un veritable dret a l'habitatge digne, i que siguin les administracions les que vetllin pel no ús especulatiu dels habitatges. A Catalunya hi ha l'Estatut i la Llei d'habitatge, que en el seu article 42 obliga a multar els pisos en situació anòmla i posar-los a disposició de les famílies necessitades. El Ple municipal ha aprovat més de deu resolucions a favor del dret a l'habitatge digne, des del suport a la ILP de la PAH, que es va presentar al Congrés i que el govern del Partit Popular va rebutjar, fins a la petició de l'ampliació de la moratòria per evitar desnonaments, passant per la defensa dels ajuts a qui pateix pobresa energètica, el lloguer social i la dació en pagament retroactiva. La Sra. Calleja ha demanat que la proposta d'ILP sigui votada. El govern de la ciutat, format pels Grups municipals del PSC i d'ICV-EUiA, ha presentat una Proposta de Resolució en aquest sentit, que serà debatuda i votada tot seguit. El govern, que l'ha presentada, aprovarà la proposta. La Sra. Melgares convida a la PAH que escolti atentament els arguments dels Grups de l'oposició i la votació de cadascun, ja que si tots els Grups municipals voten a favor de la Proposta de Resolució, després hauran de mantenir el sentit de la votació en el Parlament de Catalunya. Si així ho fan, l'aprovació de la ILP estarà assegurada. La Sra. Melgares convida a tota la ciutadania, de Terrassa i de Catalunya, a què signi la ILP. De la seva redacció es desprèn la figura de la segona oportunitat, semblant a la dació en pagament retroactiva, per aquelles famílies en la seva condició de consumidores. Això és el fa que tingui la categoria de competència de la Generalitat de Catalunya, que ha de permetre a aquestes famílies desprendre's d'un deute hipotecari immoral. La Sra. Melgares demana que el govern de la Generalitat de Catalunya no digui que no és la seva competència, ja que ho és. L'equip de govern municipal recolza la ILP en tots els sentits i en totes les condicions que signifiquen per a l'administració, ja sigui en quant a ajudes, a lloguer forçós, a real·lotjament, a garantir l'accés al consum, o al lloguer forçós dels pisos buits que no compleixen la seva funció. En aquest darrer cas, la Sra. Melgares dóna les gràcies als membres de la PAH per intentar que la mesura de multar els bancs sigui estesa a tots els ajuntaments del territori català. Aquesta és, afegeix la Sra. Melgares, la mesura més efectiva que s'ha realitzat per qualsevol ajuntament. Com s'ha pogut comprovar, era impossible negociar amb les entitats financeres. Ara, quan els hi arriben les multes, són elles les tenen interès en no ser multades. Una altra cosa és l'estat dels habitatges que han deixat en abandó. També seran multades per això.

PROPOSTES DE RESOLUCIÓ

Epígraf 16) Presentada pel Grup municipal del PSC, proposant l'adopció de mesures contra la pobresa energètica i en suport a la Iniciativa Legislativa Popular admesa a tràmit pel Parlament de Catalunya.

Per part de la Presidència s'anuncia que la present Proposta de Resolució ha estat retirada per part del Grup municipal del PSC, el qual se suma com a ponent a la Proposta que serà objecte de debat i votació a l'epígraf següent.

Epígraf 17) Presentada pel Grups municipals del PSC i d'ICV-EUiA, en suport a la Iniciativa Legislativa Popular presentada al Parlament de Catalunya per l'Observatori de Drets Econòmics, Socials i Culturals i altres col·lectius per fer front a l'emergència habitacional i la pobresa energètica.

« Catalunya és una de les Comunitats Autònomes més afectades per la crisi econòmica. Segons l'Institut d'Estadística de Catalunya, més de 200.000 llars tenen tots els seus membres a l'atur, de les quals 95.000 no perceben cap ingrés.

» Aquesta situació d'emergència social és especialment greu en l'àmbit de l'habitatge. El sobreendeutament hipotecari, de fet, és una de les problemàtiques més punyents. Catalunya s'ha convertit en una de les Comunitats Autònomes amb major nombre d'execucions hipotecàries i de desnonaments. Segons dades del Consell General del Poder Judicial, entre el 2008 i el 2013 es van iniciar 98.040 procediments d'execucions hipotecàries. En molts casos, aquest procediments comporten no només la pèrdua de l'habitatge habitual sinó també l'adquisició d'un deute exorbitant amb les entitats financeres. A la problemàtica de les execucions hipotecàries s'hi afegeixen les dificultats per fer front al pagament del lloguer. Segons dades judicials, l'any 2013, un 67% dels 16.008 desnonaments que es van produir a Catalunya van estar relacionats amb l'impagament del lloguer.

» Aquest panorama de vulnerabilitat habitacional es veu agreujat per l'existència d'un mercat privat de lloguer escàs, car i altament especulatiu i per la manca d'un parc d'habitatge social que permeti real·lotjar les famílies afectades. Segons la Conselleria de Territori i Sostenibilitat, els habitatges de lloguer social no arriben als 30.000 -un 1% del parc habitacional-, front al 18% de què disposen els països de l'entorn europeu. L'exigua proporció d'habitatges econòmicament accessibles contrasta amb els 448.356 pisos buits -13% del parc-, que segons l'Institut Nacional d'Estadística es concentren a Catalunya. En aquest context, no és d'estranyar que cada cop siguin més nombroses les ocupacions de pisos buits per part de famílies incapaces de fer front al pagament de l'habitatge.

» Ahora, resulta alarmant el creixement de la pobresa energètica entesa com la dificultat per fer front a les factures de subministraments bàsics d'electricitat, gas i aigua. Els preus d'accés aquest subministraments s'han tornat inassequibles per a la població. Des de 2008, la llum ha pujat un 60% i l'aigua un 66%. El Síndic de Greuges a l'*Informe sobre La Pobresa Energètica a Catalunya* d'octubre de 2013 documenta els impactes socials, sanitaris i medioambientals de la pobresa energètica, i denuncia el sobre esforç que implica l'acumulació de deutes vinculats al pagament de factures de la llar. El mateix informe recorda que Segons l'Enquesta de condicions de vida corresponent al 2011, a Catalunya hi ha 193.000 llars -un 6,9% del total- que no poden assumir la despesa de mantenir l'habitatge a una temperatura adequada.

» Segons dades de l'Associació Espanyola de Ciències Ambientals, només a l'Àrea Metropolitana de Barcelona, s'ha passat de 27.359 expedients de suspensió del subministrament d'aigua el 2011 a 72.039, el 2012. Les dificultats per fer front al pagament de l'habitatge i la pobresa energètica suposen, fins i tot, la pèrdua de vides humanes.

» El creixement d'aquesta situació d'emergència social i l'escassetat dels ajuts que reben les persones afectades contrasten amb els ingents beneficis obtinguts per entitats financeres i empreses de subministraments. Les cinc entitats financeres més grans de l'Estat espanyol — Santander, BBVA, Caixabank, Popular y Sabadell— van tancar 2013 amb un benefici de 7.674 milions. Cal recordar, igualment, que des de que va començar la crisi les administracions públiques han transferit al voltant de 165.000 milions d'euros a les entitats financeres. L'Informe *Emergència Habitacional en el Estado Español* de l'Observatori DESC i la PAH mostrava com algunes de les entitats que més desnonen són precisament les que han concentrat la major part d'ajudes públiques. La Conselleria de Territori i Sostenibilitat ha xifrat en 80.000 els pisos buits nous a estrenar que resten buits a Catalunya. Aquest diagnòstic es pot estendre també a les empreses de subministrament energètic. Durant els 3 primers trimestres de 2013, l'oligopoli elèctric que opera a l'estat espanyol (Endesa, Gas Natural-Fenosa, Iberdrola, EON Espanya i EDP) va obtenir 7.638 M€ de benefici, el doble que el de les elèctriques europees. Només Endesa, principal empresa distribuïdora de la llum a Catalunya, va declarar 1.879 M€ de benefici l'any 2013.

» La manca de satisfacció de necessitats habitacionals i energètiques bàsiques contradiu nombrosos compromisos internacionals assumits pel Regne d'Espanya i per la Generalitat de Catalunya.

» La *Declaració Universal dels Drets Humans* y el *Pacte Internacional de Drets Econòmics Socials i Culturals*, a l'article 11, reconeix “el dret de tothom a un nivell de vida adequat per a ell i per a la seva família, incloent-hi l'alimentació, el vestit i l'habitatge, i una millora contínua de condicions d'existència”.

» Segons l'*Observació General n° 4 del Comitè de Drets Econòmics, Socials i Culturals* (DESC) de Nacions Unides, el contingut del dret a l'habitatge comprèn l'accés permanent a “recursos naturals i comuns, a aigua potable, a energia per la cuina, la calefacció i la llum”. De fet el dret a l'aigua i al sanejament es troben reconeguts a l'*Observació General n° 15. L'Observació General n° 7*, per la seva banda, incorpora com a contingut del dret a l'habitatge la protecció contra els desnonaments forçosos, i l'obligació de què els poders públics garanteixin el real·lotjament adequat de les persones sense recursos que es vegin afectades per un desnonament.

» Aquests continguts generen diferents tipus d'obligacions per a les administracions públiques. En primer lloc, han de fer “tots els esforços, fins al màxim de recursos disponibles” per satisfer-los, atorgant prioritat als “col·lectius més vulnerables”. En segon terme, han d'assegurar-los no només davant l'administració sinó també front a abusos provinents de particulars. (*Observació General n°3*).

» Molts d'aquests drets i d'aquestes obligacions es troben recollits també a la Constitució espanyola i a l'Estatut d'Autonomia de Catalunya. L'article 47 de la *Constitució espanyola* reconeix el dret a un habitatge digne i el vincula a l'obligació dels poders públics d'impedir l'especulació. Junt al deure de combatre l'especulació, els poders públics han de garantir que el dret de propietat no s'exerceixi de manera anti-social (article 33) i subordina tota la riquesa [...] sigui quina sigui la titularitat “a l'interès general”. Aquesta obligació és especialment rellevant

tractant-se d'entitats financeres i empreses que presten serveis econòmics d'interès general, sobretot quan han estat beneficiàries d'ajuts i subvencions públiques.

» També l'article 5 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya disposa que totes les persones tenen dret a viure lliures de situacions "d'explotació i maltractaments", com les que, *de facto*, comporten la manca d'un habitatge digne, el sobreendeutament o la impossibilitat d'accés a subministraments bàsics d'aigua, llum i gas. L'article 30, de fet, determina que "totes les persones tenen dret a accedir en condicions d'igualtat als serveis d'interès general". Per la seva banda, i a l'igual que el Pacte Internacional de Drets Econòmics Socials i Culturals, l'article 42.3 de l'Estatut obliga els poders públics a "vetllar per la dignitat, la seguretat i la protecció integral de les persones, especialment de les més vulnerables".

» Ja en el marc de la legislació autonòmica, la protecció del dret a l'habitatge i l'obligació d'eradicar-ne els usos anòmals, incloent-hi l'habitatge buit, està contemplada a la *Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge*. L'article 4 d'aquesta llei, de fet, determina que el "conjunt d'activitats vinculades amb el proveïment d'habitatges destinats a polítiques socials" es configuri "com un servei d'interès general per assegurar un habitatge digne i adequat per a tots els ciutadans". La *Llei 22/2010, de 20 de juliol, del Codi de Consum de Catalunya*, fa el mateix en relació als subministraments bàsics als seus articles 251 i 252.

» El Ple d'aquest ajuntament, considerant que al nostre municipi de Terrassa es donen unes condicions d'emergència habitacional igual de greus, quan no pitjors per als col·lectius més vulnerables, va aprovar en la sessió de 31 de maig de 2012 una resolució de suport a la ILP estatal impulsada per la PAH, l'Observatori DESC, UGT, CCOO, Taula del tercer Sector, UCC i CONFAVC; de regulació de la dació en pagament, de paralització dels desnonaments i de lloguer social.

» Aquesta mateixa resolució a més del suport a la ILP contemplava d'altres mesures a prendre en matèria d'habitatge, davant la situació de crisi hipotecària i la problemàtica dels desnonaments.

» A més, el Ple en sessió de 25 d'abril de 2013 va aprovar una resolució en reconeixement de l'habitatge com a dret social, que contemplava diferents propostes i demandes a les instàncies institucionals competents.

» Així mateix, al Ple de l'Ajuntament de Terrassa de 31 d'octubre de 2013, per les mateixes raons, va aprovar una resolució en relació a l'increment de la pobresa energètica i per tal de garantir l'accés als consums energètics mínims vitals a la ciutadania.

» Text articulat de la Iniciativa Legislativa Popular que ha estat acceptada a tràmit per la Mesa del Parlament de Catalunya en data 13 d'octubre de 2014.

Art. 1. Mesures contra el sobreendeutament de persones consumidores relacionat amb l'habitatge habitual

1. Les mesures contemplades en aquest article tenen per objecte establir mecanismes destinats a resoldre el sobreendeutament de les persones físiques i les famílies, i en especial els deutes derivats de l'habitatge habitual. Mitjançant la regulació d'un procediment extrajudicial i, si escau, la d'un procediment judicial, per tal de donar solució a la situació de sobreendeutament en què es

trobi la persona física consumidora per causes sobrevingudes. Aquesta previsió es basa en el fet que el dret de les persones consumidores té caràcter de dret bàsic i és objecte d'una especial protecció, conforme preveu l'article 121,1 de la Llei 22/2010 de 20 de juliol, reguladora del Codi de Consum de Catalunya. Aquests procediments es regularan sens perjudici del que estableix la legislació hipotecària i concursal.

2. A l'efecte de la present llei, ostentaran la condició de consumidors les persones físiques que reuneixin les condicions previstes a l'art. 111,2.a de la Llei 22/2010, de 20 de juliol, del Codi de Consum de Catalunya.
3. Les persones físiques consumidores que es trobin o es puguin trobar en una situació d'insolvència derivada del pagament de l'habitatge poden iniciar els procediments regulats. Aquests procediments seran aplicables a totes les persones físiques residents a Catalunya.
4. La persona consumidora o qualsevol dels creditors podrà sol·licitar un procediment extrajudicial per la resolució de situacions de sobreendeutament derivades d'una relació de consum. Aquest es gestionarà per les comissions de sobreendeutament, subjectes al procediment administratiu, amb àmplies facultats de decisió atorgades (incloent la capacitat d'establir un pla de pagaments o de reestructuració del deute) i subjectes a la revisió del jutge competent. Es regularà reglamentàriament en el termini de tres mesos el procediment i el funcionament de les comissions de sobreendeutament. El deutor no podrà sol·licitar la intervenció de la comissió de sobreendeutament si es troba immers en un procediment judicial concursal, així mateix l'inici a posteriori d'un procediment d'aquesta naturalesa haurà de ser comunicat a la comissió que acordarà la finalització del procediment iniciat davant ella.
5. En el supòsit que no s'arribi a un acord per la via extrajudicial s'iniciarà un procediment judicial simplificat en el què es buscaran les fórmules adequades per la satisfacció dels deutes. Aquest procediment judicial simplificat s'iniciarà per la persona física consumidora, que aportarà informació completa sobre actiu i passiu, així com una proposta de pla de pagaments. El jutge, analitzades les circumstàncies del sobreendeutament de la persona física consumidora, la seva bona fe, les raons per les quals el procediment extrajudicial no va finalitzar amb acord i el pla de pagament presentat, podrà instar de nou un acord. En cas que no s'assoleixi acord, si en el termini de 2 anys no s'han pogut satisfer els deutes ni s'ha acordat un pla de pagament, s'iniciarà la liquidació dels actius per fer front als deutes. Aquesta liquidació tindrà una durada màxima d'un any i un cop finalitzada el jutge acordarà la cancel·lació del passiu no satisfet.

Article 2. Mesures per evitar els desnonaments que puguin conduir a una situació de manca d'habitatge.

1. Les persones i unitats familiars que tot i aconseguir la dació en pagament continuïn en situació de vulnerabilitat es podran acollir al lloguer forçós de l'habitatge executat durant un mínim de 3 anys.
2. Les persones i unitats familiars en situació de vulnerabilitat que no puguin fer front al pagament del lloguer podran acollir-se al lloguer forçós de l'habitatge per un mínim de 3 anys, quan aquest sigui propietat de persones jurídiques en les seves diferents formes, en especial entitats financeres i filials immobiliàries, fons voltors, entitats de gestió d'actius, inclosos els procedents de la reestructuració bancària i entitats immobiliàries.

3. Les persones i unitats familiars en situació de vulnerabilitat que no puguin fer front al pagament del lloguer d'habitatges propietat de persones físiques gaudiran dels ajuts que evitin el desallotjament.
4. Les administracions públiques es comprometran, en qualsevol cas, a garantir el real·lotjament adequat de les persones en situació de vulnerabilitat per poder fer efectiu el desnonament.

Article 3. Mesures per evitar la pobresa energètica lligada a la situació d'exclusió habitacional.

1. Les administracions públiques hauran de garantir el dret a l'accés a subministraments bàsics d'aigua, llum i gas de les persones en situació de vulnerabilitat mentre duri aquesta situació i com a mínim durant 3 anys.
2. Com a principi de precaució s'establirà un protocol obligat de comunicació i intervenció prèvia dels serveis socials per tal d'aplicar els ajuts necessaris per a evitar el tall de subministrament, en cas que l'impagament sigui per manca de recursos econòmics de les famílies afectades.
3. Les administracions públiques establiran els acords o convenis necessaris amb les companyies de subministrament d'aigua potable, de gas i d'electricitat per tal d'establir línies d'ajut o descomptes molt significatius en el cost dels consums mínims de les persones en situació de vulnerabilitat.

Article 4. Mesures per garantir la funció social de la propietat i impulsar la creació d'habitatge assequible

1. L'Administració decretarà el lloguer forçós a persones o unitats familiars en situació de vulnerabilitat durant un mínim de 3 anys dels habitatges en mans d'entitats financeres i agències associades, fons d'inversió i entitats de gestió d'actius que romanguin en desús o infrautilitzats de manera injustificada durant 2 anys.
2. Aquest procediment s'aplicarà de forma preferent a les entitats financeres i de gestió d'actius que hagin rebut ajuts públics.

Article 5: Despeses destinades a habitatge

1. La Generalitat garantirà que en els supòsits contemplats als articles 2, 3, i 4 les despeses en matèria d'habitatge i de subministres bàsics no podran comportar més d'un 30% dels ingressos familiars disponibles.

És per tot això que a petició de la Plataforma d'Afectats per la Hipoteca de Terrassa, proposem al Ple de la corporació l'adopció dels següents:

ACORDS

Primer.- Ratificar els compromisos presos per aquest Ple en les mocions anteriorment citades per fer front a l'emergència habitacional i a la pobresa energètica.

Segon.- Donar suport a la proposta de Iniciativa Legislativa Popular per fer front a l'emergència habitacional i a la pobresa energètica presentada al Parlament de Catalunya per l'Observatori DESC, les Plataformes d'Afectats per la Hipoteca de Catalunya i l'Aliança contra la Pobresa Energètica.

Tercer.- Habilitar els espais municipals i oferir els mitjans materials necessaris per a facilitar la recollida de signatures de la ILP

Quart.- Convocar la Taula Municipal sobre Pobresa Energètica i la taula d'habitatge per proposar l'organització d'actes i accions de difusió i suport a la ILP.

Cinquè.- Donar compte d'aquesta resolució als promotors d'aquesta ILP, als grups parlamentaris del Parlament de Catalunya i al Govern de la Generalitat de Catalunya.»

Pren la paraula el Sr. Pérez, qui comença valorant molt positivament el paper que des de fa molt de temps la PAH està fent a la ciutat i al conjunt del país. Si no hagués estat així, el drama seria molt més greu. El Sr. Pérez explica que s'han fusionat les dues propostes de resolució, els epígrafs 16 i 17. Tant el Grup municipal del PSC com el d'ICV-EUiA es converteixen en vehicles, en l'instrument, per portar el debat al Ple sobre el que la Sra. Calleja ha exposat abans. Aquesta Proposta de Resolució recull el que diferents organitzacions socials, la PAH, l'Observatori DESC, l'Aliança contra la pobresa energètica, i totes les entitats veïnals, socials i ecologistes que hi ha dins l'organització, volen traslladar. Calen, amb urgència, canvis legislatius. Aquesta és una de les cares de la moneda: l'atur, amb diferents ramificacions, una de les quals és la pèrdua de l'habitatge i la caiguda en la pobresa energètica. La Sandra ha dit que ella és una afectada, com molts altres ciutadans, i com a familiars propers. El Sr. Pérez podria parlar de la seva pròpia germana. Es tracta d'elements que defineixen el gran drama social que té avui el país. Aquest és un debat sobre drets humans, sobre si es vol contribuir a la justícia social o si, pel contrari, es vol mantenir la desigualtat i el patiment de la gent. La pròpia Sandra ha dit que són mesures legals i viables, per rescatar persones i famílies, no per rescatar bancs. S'ha rescatat les entitats financeres amb 165.000 milions d'euros, a canvi de res. Al costat, milers de famílies que pateixen aquest drama, sense habitatge o de vegades amb habitatge però sense els mínims de confort a nivell energètic. El Sr. Pérez afegeix que no hi reiterarà allò que ha fet molt bé la Sandra, què és el que està perseguint aquesta ILP, com d'altres iniciatives. El Sr. Pérez recorda que el Ple es va posicionar en el seu moment a favor de la ILP per la dació en pagament, amb una recollida immensa de signatures, que després el Congrés de Diputats, amb la majoria del Partit Popular, es va carregar. El que es persegueix és el dret a l'habitatge, posar fi a la pobresa energètica i a l'emergència habitacional, introduir mesures de segona oportunitat amb persones amb sobreendeutament i reivindicar la garantia d'un lloguer social per a les famílies en risc de desnonament. Per tant, obligar a la creació d'un parc públic de lloguer a partir dels pisos buits propietat d'entitats financeres, i impedir els talls de subministraments bàsics que afectin a persones en situació de vulnerabilitat. El Sr. Pérez espera que la sensibilitat, més enllà de les sensibilitats que hi ha al darrera de les diferents formacions polítiques, més enllà del pensament i de les consignes de partit, s'apel·li al que ha dit la Sandra, que els Regidors i Regidores votin en consciència i reivindicant un debat sobre drets humans i sobre la dignitat de les persones.

El Sr. Pereira considera que les paraules sobren. Es necessiten fets, per part de qui els pot fer realitat. La realitat és la que és, la que moltes persones i famílies pateixen. El Sr. Pereira no vol estendre's, i vol subscriure els fets, recolzant tots els punts exposats en els acords de la ILP. No es tracta d'una qüestió d'ideologia sinó d'una qüestió d'empatia.

La Sra. Peinado comença dient que el contingut dels acords de la Proposta de Resolució no és de competència municipal. El que pretén aprovar el Ple municipal no té cap tipus d'efecte pràctic o no pot resoldre la situació que s'està demandant per part de la societat. Com ve fent el Grup del PPC respecte aquelles propostes en les quals l'Ajuntament de Terrassa no té cap tipus de competència, i per tant no pot contribuir a solucionar la problemàtica que es planteja, es limita a manifestar el sentit del seu vot i a una breu explicació dels motius, sense entrar en el debat. La Sra. Peinado manifesta que de la mateixa manera que mostra el seu més profund respecte per les associacions que han presentat la ILP i les seves reivindicacions, entén que disposant d'altres instruments al seu abast, com és un acord de la Junta de Portaveus, una proposta d'aquestes característiques únicament vol fer un ús electoralista i oportunista d'una iniciativa popular. Aquest mateix recolzament s'hauria pogut fer a través d'un acord de la Junta de Portaveus. Els Grups ponents saben que la proposta presentada no és de competència municipal. Per tant, encara que el Ple municipal l'aproves, com així serà donat que l'equip de govern té majoria, no servirà de res. No tindrà cap tipus d'efecte pràctic. Ni tan sols servirà com a pressió política, perquè els qui han de decidir sobre aquesta ILP estan en el Parlament de Catalunya, no en l'Ajuntament de Terrassa. La Sra. Peinado en què havia altres instruments, amb els mateixos efectes que es pretenen amb la proposta, com és la pressió política, es podria haver utilitzat l'acord de la Junta de Portaveus. Però no han fet. La Sra. Peinado es pregunta perquè no ho han fet, perquè utilitzen una Proposta de Resolució d'aquestes característiques. Per a la Sra. Peinado, l'únic sentit de presentar aquesta proposta és el propi lluïment, o satisfer la seva *síndrome del Diputat* que el Grup del PPC ve denunciant ve denunciant des de fa anys. El Grup del PPC votarà en contra de la Proposta de Resolució perquè no vol contribuir a l'ús polític d'una necessitat social, ni tampoc al frau i a la frustració que suposa prendre decisions o mesures que no contribueixen a solucionar el problema. No solucionarà el problema el que l'Ajuntament de Terrassa voti a favor de la proposta. Això suposa una frustració, perquè fa pensar a la població que aquesta aprovació sí té transcendència, quan no la té. La Sra. Melgares ha dit que qui aprovi avui la Proposta de Resolució ho ha de mantenir en el Parlament. Això no és cert. La Sra. Peinado assenyala que moltes vegades s'han aprovat en ajuntaments propostes que no són de competència municipal, i que quan han arribat al Parlament alguns Grups parlamentaris han votat en un altre sentit. Els membres del Parlament tenen una missió i unes competències que són les que tenen que desenvolupar, i no poden ser substituïdes per ningú. No és just que es faci pensar a la població que aquestes competències poden ser substituïdes per un ajuntament. En darrera instància, el Grup del PPC votarà en contra perquè allò que el govern hauria d'haver presentat avui, o un altre dia dels que queden, és una Proposta de Resolució que suposi un autèntic canvi de política municipal d'habitatge públic a Terrassa, sobre la qual sí tenen competències, i en la qual es garantís que cap pis públic, de la Societat d'Habitatge, estigui buit mentre hagi a Terrassa una sola família amb necessitat d'habitatge social.

Pren la paraula tot seguit la Sra. Vigués, qui comença saludant als membres de la PAH de Terrassa i anunciant el vot favorable del Grup de CiU a la Proposta de Resolució, en un tema d'especial sensibilitat com aquest. En aquest Ple, al llarg d'aquest mandat, s'han debatut en força ocasions sobre la regulació de la dació en pagament, la paralització dels desnonaments, la necessitat de lloguer social, el reconeixement de l'habitatge com a dret social, i també davant l'increment de la pobresa energètica la necessitat de garantir uns mínims bàsics i vitals per a la ciutadania. L'escenari en què es troba la ciutat i el país en relació a aquests temes és molt delicat. Moltes famílies i ciutadans estan passant per una situació dramàtica en relació al dret a l'habitatge, per fer front al pagament de préstecs hipotecaris vinculats a l'adquisició del seu habitatge habitual. Moltes tenen el risc de perdre'l. És preocupant el nombre d'execucions hipotecàries i desnonaments. També hi ha un altre tema del qual es parla des de fa un parell d'anys, però que ja existia des de fa molt de temps, i que en aquests moments està en el centre del debat polític. No és tan sols la pobresa energètica, sinó l'accés als subministraments bàsics. L'objectiu de la ILP, de mesures

urgents per fer front a l'emergència habitacional i a la pobresa energètica, és que el Parlament català aprovi mecanismes que atorguin una segona oportunitat a les famílies sobreendeutades, amb despeses vinculades a l'habitatge habitual, facilitin un lloguer social a les persones en situació de vulnerabilitat que es trobin en risc de desnonament quan el propietari sigui una entitat financera o un gran tenedor d'habitatge, i el reallotjament garantit quan el propietari sigui un particular. També exigeix un lloguer forçós dels pisos buits propietat d'entitat financeres i grans propietaris d'immobles. I l'accés garantit a subministraments de gas, aigua i llum, aturant els talls indiscriminats a les llars vulnerables. Una part de les mesures que planteja la ILP per fer front a l'emergència habitacional i a la pobresa energètica, existeixen a Catalunya gràcies a iniciatives legislatives impulsades per CiU, així com també per les mesures implantades pel govern de la Generalitat. Segurament es pot anar més enllà, i cal modificar prèviament algunes lleis, algunes de les quals són competència de l'Estat espanyol, per poder fer efectives les mesures que planteja la ILP. El Grup de CiU donarà suport al text i als acords que es plantegen. Però pel que fa al segon acord, la Sra. Vigués voldria fer una esmena *in voce*. El Grup de CiU voldria afegir, al final d'aquest acord segon. "... i la seva tramitació al Parlament de Catalunya". Perquè amb això es vol fer palès que tan important com haver-la presentat, és que es tramiti, que el procés faci el seu recorregut perquè s'acabi en una llei. La Sra. Vigués no sap si s'està a temps d'introduir aquest afegitó. Pel que fa a la intervenció de la Sra. Peinado sobre la no competència municipal, la Sra. Vigués considera que la seva postura és de cinisme. El govern de la Generalitat de Catalunya es troba davant un govern de l'Estat que ha retallat en els últims anys un 96% les aportacions finalistes que dona al govern de Catalunya. També és un acte de cinisme que el Partit Popular porti al Consell de Garanties Estatutàries el Pressupost de la Generalitat de Catalunya, que dona un fons mínim, de deu milions d'euros, per ajuts directes a les famílies vulnerables afectades per pobresa energètica. També és cinisme que hagin portat al Tribunal Constitucional el Decret de pobresa energètica aprovat pel govern de la Generalitat. I també quan es va abstenir, el 19 de febrer, al Parlament de Catalunya quan es va aprovar una moció sobre les actuacions per garantir l'accés als subministraments bàsics.

Pren la paraula tot seguit la Sra. Melgares, qui manifesta que una vegada més no s'ha de donar protagonisme a les paraules del Grup del PPC. La Sra. Peinado podria haver fet una intervenció breu i respectuosa, i no ho ha fet. Fa molt de temps que es parla en el Ple d'un habitatge digne, d'actuar contra els desnonaments i de la necessitat de què les famílies no quedin sobreendeutades. Les lleis internacionals que ens vinculen haurien d'haver tingut repercussió al nostre país. Tal i com està la realitat, el compliment d'aquest dret ha estat fictici, sobretot per la no implicació dels governs. La Sra. Melgares podria referir-se a les polítiques que no fa la Generalitat de Catalunya i que tindria de fer. Però en atenció a l'anunci de la Sra. Vigués de votar a favor de la Proposta de Resolució, no ho farà. La Sra. Melgares afegeix que la realitat és que les famílies estan sobreendeutades, que han estat expulsades del seu habitatge, que no tenen la possibilitat de tenir un sostre, amb un lloguer social que puguin pagar, que moltes no tenen subministraments, i altres tenen subministraments insuficients. I ara es dona una realitat encara més sinistra. Les entitats bancàries han estat rescatades amb ajudes públiques, amb molts milions d'euros, i cada dia tenen més beneficis. Les entitats bancàries i les empreses de subministraments fan negoci amb les necessitats més bàsiques. Mentre que qui se suposa que hauria de protegir als més vulnerables en realitat està afavorint aquesta situació. Això no és una crisi, és una estafa. Les últimes notícies que constaven eren que la ILP no seria recolzada per CiU. Ara s'ha vist que el Grup de CiU ha canviat la seva postura, i la Sra. Melgares li ho agraeix. Se sabia que el Grup del PPC no ho faria. El Grup del Partit Popular podria haver dit que el seu partit ha aprovat moltes lleis en benefici de les famílies. Avui no ha dit. En realitat han estat mesures a favor dels bancs. Va aprovar, com el Grup del PPC va recordar en aquest Ple, una moratòria que ha afectat només a 16 famílies de la ciutat. També va dir fa uns mesos que ampliaria la moratòria, i han passat els mesos i les famílies estan amb les

maletes a la porta. El Partit Popular ha paralitzat el Decret que permetia no tallar els subministraments durant alguns mesos de l'any. No era una bona llei, perquè el deute continuava, però si més no assegurava els subministraments durant uns mesos. Ara, fa pocs dies, anuncia la segona oportunitat. La Sra. Melgares pregunta per a quan i com serà. La Sra. Melgares no espera una dació retroactiva. Tornarà a ser una mesura emmascarada de demagògia, i segur que serà només una reestructuració del deute per eternitzar i complicar encara més el deute de les famílies, per tal que els bancs no surtin perdent. El Grup del PSC recolza totalment el contingut de la ILP, perquè la solució només passa pel reconeixement de la gravetat de la situació, per les segones oportunitats, pel lloguer forçós, per aturar els desnonaments i pel dret de totes les famílies a l'accés als subministraments i al manteniment de les seves llars.

Pren la paraula a continuació el Sr. Pérez, qui comença dient que tot escoltant la Sra. Peinado, les seves paraules li han semblat obscenes, una mostra d'insensibilitat social. Les mesures del govern del Partit Popular han estat inútils políticament. També han estat una mostra de miopia dels que no volen veure la dimensió social del problema. Però afortunadament, moltes persones arreu del país no es resignen. Cal provocar canvis. El Sr. Turmo, en el debat sobre la passera de Vallparadís, ha parlat avui de surrealisme polític. El Sr. Pérez li trasllada el mateix qualificatiu a la intervenció de la Sra. Peinado, qui ha dit que és competència municipal. Darrera d'aquest gran paraigües, el Grup del PPC s'amaga i intenta evitar el debat polític. El Sr. Pérez convida a la Sra. Peinado a què li digui a la gent que ha perdut l'habitatge, o a la que no pot pagar la factura de la llum o del gas, o que li han tallat el subministrament, que això no és competència municipal. Però hi ha un nivell d'incumbència des del paper de responsabilitat política que la Sra. Peinado, com a càrrec electe i com a membre d'un partit. Ha parlat també d'electoralisme. El Sr. Pérez demana a la Sra. Peinado que expliqui que els Grups municipals que donen suport a la Proposta de Resolució estan fent un exercici d'electoralisme sobre el patiment de moltíssimes persones. El govern del Partit Popular, i la seva majoria al Congrés dels Diputats, ha tingut a les seves mans la possibilitat de solucionar el problema, i no l'ha volgut solucionar. S'han resistit a abordar aquest drama. La Sra. Peinado ha dit que aquesta qüestió s'ha d'aprovar en el Parlament i en el Congrés. I precisament s'ha tingut la possibilitat de fer-ho, i el Partit Popular no ho ha volgut fer, respecte, per exemple, a la ILP sobre la dació retroactiva. Sí que ha fet coses, mesures de cosmètica política, nyaps. El Sr. Pérez podria parlar del Fons Social d'Habitatge i de quantes persones s'hi han pogut acollir, o del codi de bones pràctiques, que intentava reestructurar el deute o fer quitances, i quanta gent s'hi ha pogut acollir, o sobre la moratòria per evitar el desnonament. La realitat és que cada vegada hi ha més persones sense habitatge, però acumulant el deute. El deute no el perden. Se'ls expulsa a la pobresa permanent al llarg de tota la seva vida, i no només les famílies que han perdut l'habitatge, sinó qui les ha avalat, els seus fills, o els pares, etc. Aquesta és la sensibilitat social del Partit Popular, el seu electoralisme. Aquest és el seu surrealisme polític. A sobre, el Partit Popular impugna un Decret, limitat tot i que la Generalitat manifestés que no es tallaria el subministrament a cap llar de Catalunya, amb mesures que no condonen el deute sinó que es trasllada i produeix un major nivell de sobreendeutament. Els talls es continuen produint. Per altra banda, el fons de 40 milions d'euros creat amb la Diputació de Barcelona i amb l'oligopoli elèctric, no arriba a les famílies. La mesura de l'últim Decret de la treva hivernal de 2013, en la seva aplicació a Terrassa, va arribar a poc més d'una vintena de famílies. La Sra. Peinado ha desviat el tema vers l'Ajuntament de Terrassa, preguntant què fa en relació a polítiques d'habitatge. El Sr. Pérez recorda que s'ha debatut abastament sobre aquest tema, com per exemple en relació a l'increment de partides específiques sobre el lloguer, els subministraments bàsics o temes bàsics de subsistència, en el Pressupost de 2015. El Partit Popular està aplicant una política de miopia, d'insensibilitat vers les famílies, no amb els bancs ni amb les grans propietats, ni amb els mercats hipotecaris i financers. A aquests sí que els hi condonen, sí que els hi aplica la dació en pagament. La posició del

Grup del PPC sí és electoralista. Però en les properes eleccions generals, el Partit Popular acabarà recollir el que ha sembrat.

La Sra. Peinado comença dient que tot i que normalment el Grup del PPC no fa ús del segon torn de paraula en aquest tipus de propostes, són tantes les barbaritats que s'han dit que farà ús novament de la paraula. La Sra. Peinado no vol entrar en les polítiques o mesures que ha adoptat el govern de l'Estat, com tampoc en les que no es van prendre quan el PSOE estava en el govern. La Sra. Peinado considera que insensibilitat social és generar expectatives quan saben que no tenen la solució. La Sra. Peinado, si més no, és sincera, i no es compromet a allò que sap de bell antuvi que no podrà complir, per molt que es doni suport a la ILP o a qualsevol altra proposta supramunicipal. Això no tindrà la més mínima transcendència en el Parlament de Catalunya, ni en el Congrés. Fer el contrari el enganyar a la població i és insensibilitat social. La Sra. Peinado no es comprometrà mai a allò que no pot complir, i sobre aquesta premissa, i respectant profundament les reivindicacions i la iniciativa, no és just fer creure als promotors que podran aconseguir quelcom més de les raons que exposen per haver aconseguit que un ajuntament els hi doni suport. El que aconseguixin serà pel redactat de la iniciativa, per les raons jurídiques que al·leguen, i per la necessitat social existent. Això és el que farà que els promotors obtinguin allò que busquen, que és el reconeixement de la seva ILP. I no el que es pugui aprovar en un ajuntament. El que aprovi l'Ajuntament de Terrassa no té cap transcendència, ni que siguin tots els ajuntaments. El que té capacitat de decisió és el Parlament de Catalunya, com en el seu dia la van tenir altres instàncies. El que estan fent la resta de Grups municipals és que la Sra. Peinado considera insensibilitat social: enganyar.

El Sr. Pérez considera que el més greu és que la Sra. Peinado pren els ciutadans per babaus. El Sr. Pérez fa una proposta en relació a l'esmena que ha plantejat la Sra. Vigués, en el sentit següent:

« Segon.- Donar suport a la proposta de Iniciativa Legislativa Popular per fer front a l'emergència habitacional i a la pobresa energètica presentada al Parlament de Catalunya per l'Observatori DESC, les Plataformes d'Afectats per la Hipoteca de Catalunya i l'Aliança contra la Pobresa Energètica, i traslladar als Grups parlamentaris que agafin el compromís de la tramitació i aprovació d'aquesta.»

El Sr. Pérez pregunta tot seguit a la Sra. Peinado si votarà a favor d'aquest acord, que precisament planteja traslladar la tramitació i aprovació de la ILP a qui correspon, el Parlament de Catalunya.

Es procedeix tot seguit a la votació dels acords que conformen la part dispositiva de la present Proposta de Resolució, entenent-se que l'acord segon ha estat modificat en els termes transcrits anteriorment, els quals són aprovats amb el següent resultat:

PSC	(11 vots)	.....	A FAVOR
CiU	(9 vots)	.....	A FAVOR
PPC	(3 vots)	.....	EN CONTRA
ICV-EUiA	(2 vots)	.....	A FAVOR
Regidor no adscrit	(1 vot)	.....	A FAVOR

Epígraf 18) Presentada pel Grup municipal del PPC, proposant diferents mesures a favor de les dones embarassades i de la maternitat.

El contingut de la present Proposta de Resolució, presentada pel Grup municipal del PPC, és el que a continuació es transcriu:

« CONSIDERANDO que en nuestra ciudad, Terrassa, se produjeron durante el año 2.013 un total de 2.365 nacimientos (fuente: *Ayuntamiento de Terrassa, Open Data*)

» CONSIDERANDO las dificultades de tipo económico que para muchas mujeres puede suponer su situación de gestación.

» CONSIDERANDO que las familias tienen derecho a formarse y constituirse trayendo al mundo los hijos que deseen, y que la Declaración Universal de los Derechos Humanos, en su artículo 25, declara que “La maternidad y la infancia tienen derecho a cuidados y asistencia especiales”.

» CONSIDERANDO que la sociedad requiere para su supervivencia que se produzca, como mínimo, el relevo generacional, de modo que haya más nacimientos que defunciones, lo que garantiza en el futuro el sostenimiento y la existencia del denominado estado del bienestar.

» CONSIDERANDO que ese relevo generacional sólo se produce cuando se da una media de 2,1 hijos por familia, y que en Cataluña la media está en 1,40, y en el resto de España se sitúa en un 1,27. Que en España el relevo generacional se produciría si cada año hubiera 700.000 nacimientos, y que en 2.012 sólo hubo 454.648 (datos del INE), sin que parezca que la tendencia a la baja se esté modificando durante los años posteriores.

» CONSIDERANDO que las familias que deciden ejercer su derecho a tener hijos están contribuyendo al mantenimiento futuro de nuestra sociedad, y merecen por tanto no sólo que los entes públicos posibiliten y favorezcan el ejercicio de ese derecho, sino que lo apoyen y establezcan particulares beneficios con el fin de fomentar la maternidad y paternidad en beneficio de todos.

» CONSIDERANDO que el hecho de que nuestro municipio ostente la actual tasa de natalidad no nos excluye de la necesidad de apoyar la maternidad, sino al contrario debe suponer un acicate para apoyarla y fomentarla, con el fin de mejorar la tendencia en lo posible.

Es por todo lo expuesto que se propone al Ayuntamiento en Pleno la adopción de los siguientes

ACUERDOS

PRIMERO.- Que desde los servicios sociales del Ayuntamiento de Terrassa se establezcan los medios necesarios a fin de prestar una especial atención a las mujeres gestantes que se encuentren en situación de especial vulnerabilidad.

SEGUNDO.- Que se articulen las medidas necesarias, previo estudio, a fin de que las mujeres embarazadas, durante los últimos tres meses de gestación, puedan estacionar su vehículo en los lugares céntricos y estratégicos de nuestra población, del mismo modo que se les facilita a las personas con movilidad reducida; bien mediante la creación de plazas de aparcamiento especiales, bien compartiendo las plazas citadas ya existentes, bien mediante una combinación de ambas soluciones.

TERCERO.- Que se articulen medidas de fomento y apoyo a las entidades de iniciativa social que tengan como objeto apoyar a la mujer embarazada para ayudarla en su embarazo y maternidad, estableciendo criterios de preferencia en la recepción de ayudas económicas, y en la medida de lo posible su acceso a locales de propiedad municipal en los que puedan desarrollar su labor.

CUARTO.- Que desde los servicios sociales del Ayuntamiento de Terrassa se incluya el asesoramiento y orientación a las mujeres embarazadas que acudan a dicho servicio con el fin de apoyar y ayudar su situación, dirigiéndolas en todo caso a las entidades sociales a que se refiere el acuerdo anterior cuando se considere conveniente.

QUINTO.- Que se establezca en el marco de los servicios sociales que presta este Ayuntamiento, un servicio de orientación sobre los medios y procedimientos para dar en adopción a los nacidos, dirigido a las madres que no deseen o no puedan hacerse cargo de sus hijos tras el nacimiento, así como a aquellos matrimonios que deseen adoptar un hijo.

SEXTO.- Que se articulen los medios necesarios para dar a conocer a la ciudadanía de Terrassa la existencia de las medidas de apoyo a la maternidad aprobadas; incluyendo dicha información en la página web del Ayuntamiento, y todos los medios que resulten adecuados a este fin.

SÉPTIMO.- Que se encargue un estudio en profundidad de las medidas que podría adoptar el Ayuntamiento, además de las propuestas, con el mismo fin de apoyar y ayudar a la maternidad.

OCTAVO.- Facultar al Ilustrísimo Señor Alcalde-Presidente del Excelentísimo Ayuntamiento de Terrassa para firmar toda la documentación necesaria para la ejecución de los acuerdos anteriores.»

Pren la paraula la Sra. Peinado, qui comença manifestant que el relleu generacional és necessari per garantir el futur sosteniment i l'existència de l'Estat del benestar, i es produeix quan es dona una taxa de fecunditat de 2,1 fills per dona. No obstant, aquesta taxa de fecunditat, a Espanya, és d'1,27, i a Catalunya d'1,4 fills per dona. Per tant, no està garantit el relleu generacional, i en conseqüència la sostenibilitat de l'Estat del benestar. Només aquesta dada hauria de ser suficient per conscienciar la societat en general, i a la classe dirigent en particular, incloses les administracions públiques, de la importància que suposa recolzar la maternitat, perquè aniria en benefici de tots. Per altra banda, dins del projecte de vida de la majoria de les dones està ser mare. Aleshores, si la majoria de les dones desitgen ser mares, com és possible que les taxes de fecunditat siguin tan baixes. Tal vegada una resposta orientativa a aquesta aparent contradicció l'aportin els estudis fets sobre les condicions que motiven l'avortament provocat, com l'Associació ACAI. Aquest estudi indica que gairebé el 46% de les dones interrompen l'embaràs per causes econòmiques o laborals o per manca de recolzament familiar o afectiu. També hi ha estudis que intenten analitzar les raons que tenen en compte les dones o les parelles per endarrerir la maternitat i la paternitat. Les condicions estructurals són que les dominen. Aquest estudi és el realitzat per un equip d'investigadors de la UNED, que es diu "Familias tardías, estudio etnográfico de la configuraciones familiares". En definitiva, aquests estudis estan dient que una gran part de les dones que decideixen o bé interrompre el seu embaràs o bé endarrerir-lo, és per condicions alienes a la seva voluntat, de tal forma que si variessin aquestes condicions també canviaria la seva decisió. El Grup del PPC planteja la seva proposta des de dos punts de vista. En primer lloc, pel benefici que suposa per a tota la societat recolzar la maternitat. En segon lloc, com el dret individual d'igualtat

d'oportunitats, que cada dona compleixi amb el seu projecte de vida, amb el seu dret a ser mare en el moment en què ho consideri més oportú, sense veure's condicionada per raons alienes al lliure exercici de la seva voluntat. En la proposta se suggereixen algunes mesures concretes, que es podrien adoptar de manera immediata, i sense necessitat de dotació pressupostària o amb una dotació mínima. També es demana un estudi en profunditat de les mesures que podria adoptar l'Ajuntament amb la finalitat de recolzar la maternitat en les àrees en què es competent, com ara amb les seves competències en Polítiques de Gènere, inclosa l'Àrea de Salut, polítiques que busquen la igualtat real entre homes i dones, polítiques de corresponsabilitat domèstic i cura dels fills, de conciliació laboral, familiar i personal, campanyes d'informació i conscienciació en el món empresarial, o mesures fiscals que afavorissin la família i la maternitat.

El Sr. Pereira manifesta que qualsevol mesura que afavoreixi la protecció a la família, i per extensió de la dona per poder gestar i concebre, de la manera més factible i còmoda possible, ha de ser benvinguda i tinguda en compte. A les mesures exposades caldrà sumar la conciliació laboral, la d'horaris, la protecció en el si de la família amb les mesures comentades, per protegir a les dones embarassades de tenir de passar per situacions de risc o de desemparament, com per exemple en cas de desnonament, o en cas de manca de confort en el seu domicili, com ara per manca d'aigua, d'aigua calenta, gas, calefacció, etc. Per arribar a plantejar-se, una dona o una parella, poder concebre, la situació laboral influeix molt. És molt important assumir el repte de ser pares amb les garanties que una ocupació i un sou digne aporten. D'aquí que el Sr. Pereira subscriu el primer acord, entenent que es refereix al que acaba d'esmentar. En relació a la resta d'acords, el Sr. Pereira comparteix totes aquelles mesures que serveixin d'ajuda complementària a les necessitats plantejades. Però en relació a l'acord cinquè, el Sr. Pereira té un dubte i demana un aclariment respecte a l'expressió "o no puguin fer-se càrrec dels seus fills". El Sr. Pereira considera que les mares que no poden fer-se càrrec dels seus fills, el que cal fer és prestar-li tota l'ajuda necessària per a què pugui tenir cura dels seus fills i pugui exercir feliçment el seu dret a la maternitat, acompanyat del pare. Clarificat aquest punt, el Sr. Pereira votarà a favor de la Proposta de Resolució.

La Sra. Escàbia comença dient que és difícil no estar d'acord amb aquesta Proposta de Resolució. El Grup de CiU dona tot seu suport a les persones que es troben en aquesta etapa de la seva vida. A aquest Grup li preocupa aquesta qüestió, i ocupen moltes de les accions que porten a terme, recolzant les polítiques adreçades a les persones i a les famílies. No només els hi ocupen les famílies nombroses, sinó qualsevol tipus de família. No hi ha cap família igual, i totes i cadascuna d'elles tenen les seves característiques i pluralitats. En la proposta del Grup del PPC es demana que els serveis socials prestin una atenció especial a les dones en estat de gestació, que es trobin en situació d'especial vulnerabilitat. La Sra. Escàbia considera que aquesta és una petició reiterativa, ja que és una praxis que consta que es porta a terme des de fa molts anys. Els professionals dels serveis socials, a l'hora d'establir el seu pla de treball, ho tenen molt en compte i tenen en compte aquesta situació. Però això no vol dir que el fet d'estar embarassada representi una problemàtica. Al contrari. Com a dona i com a mare, la Sra. Escàbia pot assegurar que estar embarassada ha estat un dels millors moments de la seva vida. Si l'embaràs no es complica, no comporta cap problema per desenvolupar la vida quotidiana. La Sra. Peinado proposa que els últims tres mesos tinguin dret a aparcar. El Grup de CiU planteja que s'estudiï la possibilitat i la viabilitat de fer-ho, ja que cal veure com es justifica que la dona està en els tres últims tres mesos de gestació. Aquesta proposta és força ingovernable. Per altra banda, també es poden tenir en compte altres situacions, com ara les dificultats d'un pare o una mare quan han d'estacionar en un aparcament estret, o han de treure al nadó del vehicle i posar-lo en el cotxet. Hi ha diverses situacions d'aquest tipus que es donen, i que l'administració també les hauria d'estudiar. La Sra. Escàbia destaca que no només s'han de potenciar les polítiques assistencials individualitzades de les persones, sinó que a més cal un context

legislatiu que faciliti la conciliació de la vida laboral i familiar. El permisos de paternitat i maternitat s'han d'augmentar sensiblement, especialment els de paternitat, els que tenen els pares per ajudar a compatibilitzar les responsabilitats de les tasques domèstiques i educatives en les famílies entre els dos progenitors. Per moltes ajudes i per molt suport que des dels serveis socials es donin a aquestes persones i famílies, si hi ha una legislació que va en contra d'aquesta conciliació, és molt difícil que els serveis socials puguin donar una resposta. El Grup de CiU votarà a favor de la Proposta de Resolució, però ha volgut afegir un punt que no ha estat acceptat pel Grup del PPC, relatiu a instar al govern de l'Estat a aprofundir la legislació sobre conciliació de la vida familiar i laboral, així com els increments dels permisos de paternitat i maternitat, per tal que siguin més compartides i equilibrades les responsabilitats domèstiques i l'educació dels fills i filles. Si realment es vol ajudar les famílies en el seu dia a dia, cal avançar des de diferents fronts. Qualsevol petit gest en aquesta línia és benvingut. És evident que la conciliació de la vida familiar i laboral, i compartir la responsabilitat de les tasques domèstiques i educatives, són pilars bàsics del benestar de les famílies. Per al Grup de CiU, la natalitat no és només cosa de dones o de la dona gestant, sinó de tots i cadascun dels membres que componen les famílies.

Intervé seguidament la Sra. Almagro, qui comença posant de manifest que la maternitat és un tema ben sensible, que avui el Grup del PPC porta al Ple. Quan qualsevol Grup municipal presenta una Proposta de Resolució referent a les dones, la Sra. Almagro l'analitza sempre amb la màxima estimació. El grau d'estimació amb el qual ha tractat d'analitzar la proposta del Grup del PPC ha estat el mateix de sempre. La Sra. Almagro ha intentat trobar punts en comú, perquè el tema és sensible. Però llegint el redactat, la Sra. Almagro no ho ha aconseguit, començant per la pròpia justificació. L'embaràs es tracta pràcticament com una malaltia o un fet de vulnerabilitat. Les dones, assenyala la Sra. Almagro, no necessiten protecció, ni estant embarassades ni no estant-ho. Les dones entenen que allò que necessiten és reconeixement en tota la seva magnitud. Una dona embarassada no s'ha de protegir, se l'ha de valorar. Una dona embarassa no es pot presentar com un ésser vulnerable, sinó ressaltar la importància que suposa donar la vida a un altre ésser humà. També en el redactat sembla que pesi amb angoixa el deure de ser mares. Llegint el text, la Sra. Almagro ha tingut una mena de càrrec de consciència donat que *només* té una filla, i per tant no està col·laborant al relleu generacional. Aquest és un pes que les dones s'han de treure de sobre. És cert que són els ésser reproductius, però ja està bé de què aquesta capacitat estigui sempre a disposició de la societat, que sigui la societat la que la valori, la que la jutgi i la que la controli. La maternitat s'ha de deixar de regular i de controlar. La maternitat ha de ser una capacitat lliure i pròpia de les dones, no de la societat. El Grup del PSC hagués redactat la justificació de la protecció a la maternitat d'una altra manera, des d'una vessant molt diferent. Hauria reclamat un marc legal i social en el qual la maternitat no es vegi com un problema laboral per les dones, que la seva funció biològica sigui valorada socialment i no determini el seu destí com a professionals, que no retalli la seva possible participació en la investigació, en la formació acadèmica, en la cultura, en la política, en l'esport o en qualsevol altre àmbit en el qual vulgui estar present la dona. No hauria basat la justificació en la vulnerabilitat, en les dificultats o en necessitats de relleu generacional. Això sona més a càrregues que no pas a alliberament per a les dones. En quant als acords, la Sra. Almagro assenyala, respecte al primer, que els serveis socials ja estan prestant ajuts, molts més dels que pertoquen a l'Ajuntament de Terrassa d'acord amb les seves competències, tant a dones com a homes. En quant a la petició d'aparcaments preferencials al centre, la Sra. Almagro planteja si no caldria donar, per exemple, un tractament similar a aquelles persones que han d'anar al centre a fer tractament de quimioteràpia. La petició que es fa a la proposta no és equitativa. En quant a l'acord tercer, només falta fer un esment explícit a l'entitat Vida i Família. L'acord sona molt ideològic. En quant a l'acord quart, es demana a més que els serveis socials les adrecin a aquestes entitats, com per exemple Vida y Familia, que plantegen la procreació sense límits. En quant al cinquè, és el resum i l'objectiu clar de la Proposta de Resolució,

evitar l'avortament i fomentar l'adopció. Està prou clar. Com si per una dona fos menys traumàtic passar per nou mesos d'embaràs i donar en adopció un nen o nena, i pensar tota la vida en ell o en ella, que practicar un avortament d'un embaràs no desitjat. En quant a l'acord sisè, es demana que tot això, a sobre, consti en la web de l'Ajuntament com en els mitjans de comunicació. La Sra. Almagro anuncia que no pot donar recolzament a aquesta mena de propostes. Els col·lectius feministes, ben segur, no entendrien el contrari.

La Sra. Peinado comença agraint al Grup de CiU per vot favorable i pels suggeriments que han fet a la Proposta de Resolució, i sobretot per la comprensió davant la no acceptació del punt que volia incloure, i les raons que el Grup del PPC va donar per no fer-ho. En quant a l'equip de govern, la Sra. Peinado considera que té prejudicis sobre el que és el Partit Popular, o sobre la dreta, o sobre no se sap ben bé què. El cas és que van guiats per aquesta idea i s'obliden dels textos o dels arguments que la Sra. Peinado ha plantejat. La Sra. Almagro ha dit que hauria fet un redactat diferent de la proposta. La Sra. Peinado no sap si realment seria diferent, el que sí seria és esotèric. Perquè no se sap quin seria aquest redactat. El govern no ha fet cap tipus de suggeriment o alternativa que permetés el més mínim acostament. Per tant, la Sra. Peinado considera que del que realment s'està parlant és de posicionament. El posicionament és més ideològic per part de l'equip de govern que per part del Grup del PPC. Al govern li provoca al·lèrgia paraules com ara família o maternitat, per raons que la Sra. Peinado no vol entrar ara a analitzar. És aquesta càrrega ideològica la que l'impedeix comprendre que el Grup del PPC pretén allò que ha exposat, que hi ha moltes dones que no estan decidint lliurement tenir o no un fill, sinó que les seves vides estan condicionades per motius econòmics, laborals, per motius estructurals. Aquests motius condicionen la decisió. El Grup del PPC planteja posar les mesures per tal que les dones siguin lliures de decidir, que no estiguin condicionades per aquestes raons, i que simplement prenguin les seves decisions, la que sigui, amb total llibertat. Si la Sra. Almagro entén que això vol dir protecció, la Sra. Peinado no ho comparteix. A més, la Sra. Peinado ha explicat on es podria desenvolupar tot aquest recolzament a la maternitat, totes les mesures que no estan contemplades però en relació a les quals es demana un estudi, la conciliació de la vida laboral, familiar i personal. Polítiques adreçades a aconseguir la igualtat real entre homes i dones, la corresponsabilitat en les tasques domèstiques i en la cura dels fills. Tot això sí seria un gran recolzament a la maternitat, i és el que es demana a la Proposta de Resolució que es desenvolupi. L'Ajuntament en té competències. Hi ha una Taula d'Igualtat, i un fòrum sobre els usos del temps. La Sra. Peinado pensa que el govern considera que es tracta d'una bona iniciativa, i lamenta no haver-la tingut ell abans. Tal vegada la deixin reposar durant un temps, després la maquillin una mica i la tornin a treure com a pròpia. La Sra. Peinado conclou dient que li sembla d'una gran insensibilitat social plantejar, com ho ha fet la Sra. Almagro, que per evitar que sigui més dur donar en adopció un fill sigui millor decidir terminar amb la vida d'un altre ésser. La vida és el valor suprem que tothom defensa. No hi ha preferència de cap ésser humà front un altre. Però indubtablement la vida està per sobre de qualsevol altre valor. El trauma per a la dona és el mateix en una circumstància que en una altra. El recolzament psicològic el necessitarà, ja sigui per donar en adopció o ja sigui perquè interrompi l'embaràs. Ara bé, que la Sra. Almagro prefereixi la interrupció de l'embaràs a donar en adopció un menor, és una mostra d'insensibilitat social.

El Sr. Pérez posa de manifest que, al capdavant, es tractava d'això. Si el que volia el Grup del PPC era parlar del dret a decidir i de l'avortament, hauria d'haver de plantejar una Proposta de Resolució al respecte. Al Sr. Pérez no li sembla una bona iniciativa la que ha presentat el Grup del PPC. Amb aquesta proposta, el Grup del PPC està vivint fora del món real. Les dones no fabriquen estadístiques. El gran argument de la Sra. Peinado és el relleu generacional. Les dones volen fills desitjats als quals estimar, i als quals l'Estat del benestar els hi prestin serveis, aquells serveis que el Partit Popular retalla. Els fills s'han de gestar amb entusiasme i es poden parir, però no per alimentar estadístiques. La Sra. Peinado ha situat el tema, des d'una concepció masclista,

amb la bandera de què allò que vol defensar són els drets de les dones, quan el que realment estava amagant és el debat sobre l'avortament.

La Sra. Almagro comença dient que la primera vegada que va llegir la Proposta de Resolució, va pensar que el text no l'havia redactat la Sra. Peinado. Segurament si l'hagués redactat ella, hauria estat possible arribar a una entesa. La Sra. Almagro, quan escolta el discurs de la Sra. Peinado, comparteix els seus arguments. Però el redactat, segurament fet per alguna altra companya de la Sra. Peinado, molt més retrògrada que ella, no permet arribar a un acord. Fer un redactat com el de la proposta, en un tema tan sensible, en jugar al debat del titular: *el PPC demana protecció per a les dones embarassades i el govern no ens recolza*. La Sra. Almagro manifesta que cal clarificar el titular. L'equip de govern està a favor d'una maternitat lliurement decidida, sense coaccions legals, socials o culturals. L'equip de govern també està preocupat perquè en el nostre país sembla que ha de ser un problema la maternitat, quan no ho hauria de ser. Però la taxa de natalitat no pujarà perquè es destinin places d'aparcament al centre, o perquè es doni assessorament sobre l'adopció als serveis socials. La taxa de natalitat augmentarà quan la societat sigui prou valenta per afrontar solucions que en d'altres països europeus ja es van adoptar fa molts anys, i que precisament tenen a veure amb la socialització de la criança, dels permisos maternals i paternals, d'implicar als pares igual que a les mares, d'incentivar les empreses per tal que no sigui un problema una baixa maternal, de donar eines i mecanismes reals a les famílies per tal que puguin conciliar adequadament la vida personal i professional, harmonitzar horaris, i d'altres mesures socials i polítiques que no tenen res a veure amb allò que proposa el Grup del PPC. La Sra. Almagro reitera que el Grup del PPC despista la línia del seu debat. Sembla que vulguin parlar de protecció a les dones embarassades, quan el que volen és tutelar-les i considerar-les éssers febles; sembla que vulguin parlar de protecció a la família quan en realitat volen rebutjar l'avortament, com un mitjà de decidir lliurement sobre la maternitat. El dimecres passat, el Grup parlamentari del Partit Popular va presentar al Congrés una proposta de llei, per la porta del darrera, evitant el tràmit i els informes del Consell d'Estat i del Consell General del Poder Judicial, aprofitant la seva majoria absoluta, per aprovar la reforma de l'article 13.4 de l'actual Llei de reproducció i sexualitat. D'aquesta manera, les joves de 16 i 17 anys, que tenien els mateixos drets assolits que les majors d'edat, necessitaran el consentiment dels seus representants legals o tutors. El Partit Popular juga a explicar mitges veritats o mitges mentides, perquè actualment les joves de 16 i 17 anys han de comunicar, si volen avortar, almenys a uns dels seus representants legals o tutors. La comunicació existeix. L'únic és que hi ha una excepcionalitat, que és quan aquestes noies declaren que estan patint una violència intrafamiliar, una coerció o qualsevol altre mena de discriminació.

La Sra. Peinado considera que el Sr. Pérez té un embolic molt greu, tot dient que les dones no tenen dret a la maternitat, però sí existeix el dret a l'avortament. La Sra. Peinado manifesta que l'avortament no és un dret, és una tècnica sanitària, en tot cas per interrompre un embaràs. El que sí existeix és el dret de les dones a ser mares, les que ho vulguin ser. Això sí és un dret. El que s'està demanant a la Proposta de Resolució és el reconeixement d'aquest dret, posant de manifest que no és cert que hagi llibertat ni igualtat d'oportunitats per exercir aquest dret. Així ho diuen els estudis. El que es planteja és que totes les dones tinguin les mateixes oportunitats per voler ser mares en el moment que decideixin. Això és el que els Grups del govern no volen ni recolzen. La Sra. Peinado demana que no argumentin després qüestions de conciliació familiar o d'usos dels temps o de corresponsabilitat, quan ni tan sols comparteixen l'origen de la corresponsabilitat, que és la maternitat. Per a què hi hagi una conciliació de la vida laboral, familiar i personal ha d'haver-hi una família i uns fills. La Sra. Peinado accepta que sota la premissa de què els Grups del govern no defensen ni recolzen la maternitat, no aprovin la Proposta de Resolució.

Es procedeix tot seguit a la votació dels acords que conformen la part dispositiva de la present Proposta de Resolució, amb el següent resultat:

PSC	(11 vots)	.....	EN CONTRA
CiU	(9 vots)	.....	A FAVOR
PPC	(3 vots)	.....	A FAVOR
ICV-EUiA	(2 vots)	.....	EN CONTRA
Regidor no adscrit	(1 vot)	.....	A FAVOR

Havent-se produït un empat entre vots a favor i vots en contra de la Proposta de Resolució, i en atenció al que preveu l'article 82.3 del Reglament Orgànic Municipal, decideix el vot de qualitat de la Presidència. En conseqüència, la present Proposta de Resolució queda desestimada.

Epígraf 19) Presentada pel Grup municipal de CiU, en relació a la instal·lació de xarxes neutres de fibra òptica.

El contingut de la present Proposta de Resolució, presentada pel Grup municipal de Convergència i Unió, és el que a continuació es transcriu:

« És àmpliament acceptat que les infraestructures de telecomunicacions òptiques als polígons d'activitat econòmica són un factor clau de competitivitat empresarial. Alhora, l'accessibilitat a les mateixes per part de la població a preus competitius permet de mitigar la fractura digital i pot contribuir positivament a la cohesió social.

» A Catalunya i a l'Estat Espanyol el desplegament d'aquestes infraestructures ja sigui amb finalització coaxial o FTTH duen anys de retard i les tarifes finals d'accés es situen entre les més altes d'Europa.

» Recentment a nivell estatal es viu una polèmica entre diversos actors sobre el desplegament de la FTTH: l'empresa Movistar anuncià una important inversió en el desplegament de les xarxes que a inicis d'any ralentitzà per l'ordre de la CNMC que l'obligava a compartir-les amb la resta d'operadors amb l'argument que això incrementaria la competència i, en conseqüència, les tarifes d'accés. Resulta comprensible que una empresa vulgui assegurar la rendibilitat d'una inversió i, alhora és fàcil d'entendre que l'argumentació de la CNMC.

» D'altra banda existeix un model alternatiu de desplegament de la fibra òptica en el qual els operadors no són propietaris de la mateixa sinó que n'és l'Administració Pública que, actuant com a proveïdor majorista, la lloga als operadors perquè aquests al seu torn prestin el servei al client final. Amb aquest model s'assegura que la cobertura territorial no depèn de la rendibilitat econòmica de cada zona concreta i s'incrementa la qualitat del servei ja que alhora s'impulsa la competència permetent a molts més operadors entrar al mercat encara que per raó de la seva mida no tinguin capacitat de desplegar xarxes pròpies. Aquests axiomes s'han comprovat a diverses poblacions arreu amb resultats molt positius en termes de preus i velocitats comercials de connexió.

» A Terrassa una experiència semblant (si bé no del tot equivalent) es dugué a terme al polígon Santa Margarida amb l'impuls del CTTIC, aconseguint millorar-ne la competitivitat. Coneixedors que al nostre entorn faran falta nous polígons d'activitat econòmica i que el fet de disposar de xarxes neutres desplegades significa un valor afegit que els pot fer més atractius per a la indústria, sabent també que algunes zones de la ciutat encara manquen d'aquesta infraestructura, i

volent brindar les millors condicions per aprofitar les oportunitats de nova inversió així com la millora de l'oferta a la ciutadania i empreses. el grup municipal de Convergència i Unió proposa l'adopció dels següents

ACORDS

Primer.- Emprendre les accions necessàries perquè l'Ajuntament de Terrassa pugui actuar a mode d'operador majorista al mercat de la fibra òptica

Segon.- Iniciar, quan la disponibilitat pressupostaria ho permeti, la instal·lació de xarxes neutres de fibra òptica a aquelles zones de la ciutat que manquin d'infraestructures propietàries equivalents

Tercer.- Comprometre's a dotar de xarxes neutres de fibra òptica qualsevol noves zones d'activitat econòmica o residencials que es desenvolupin a la ciutat.»

Pren la paraula el Sr. Oriach, qui comença dient que aquesta és una proposta amb un caire força tècnic. Avui en dia és molt àmpliament acceptat que una bona connexió a internet, entenent per bona una velocitat sense limitació del consum total de dades i amb un preu competitiu, és un factor de competitivitat per a les empreses i també per l'usuari particular. És una mesura que redueix o evita que es produeixi tanta fractura digital; a més cohesiona territoris perquè afavoreix temes de mobilitat laboral, treballar de forma remota, etc.; i també és una mesura d'empoderament, ja que dóna potencial d'accés a informació i a coneixement. En aquest sentit, si es miren les dades bàsiques que mesures com de bé es pot connectar una persona o una empresa a internet, la posició en què queda Terrassa, en el context català, espanyol i europeu, no és bona. Segons les dades d'Ookla, un mesurador molt fiable de la potència d'internet, que segmenta per ciutats, Terrassa té una velocitat mitjana de connexió a internet de 27,49 Mb per segon. Això està força per sota d'aquelles ciutats amb les quals de vegades pot competir per la captació d'inversió, aquelles ciutats del nostre voltant, com ara Rubí, amb 39,02 Mb/s, Sant Cugat, amb 37,72 Mb/s, Badalona, amb 61,31 Mb/s, Mataró, amb 32,72, etc. I també per sota de la mitjana de l'Estat espanyol, que és de 28,1 Mb/s. Això ve limitat per les infraestructures i per l'oferta que s'aporta al consumidor final, sigui empresa o particular. Això, al capdavall, és que no hi ha capacitat per donar més ara mateix a Terrassa, o què la gent no té capacitat per contractar més. O és un problema d'infraestructura o és un problema de preu. N'hi ha diverses solucions tècniques, però n'hi ha una, que són les xarxes de fibra òptica, que són les més competitives des d'un punt de vista tècnic, i que quan es fa un desplegament de les xarxes neutres permet que la competitivitat, a nivell de preu i de prestacions, sigui molt superior a aquella que donen les xarxes propietàries, com per exemple Movistar. A la Proposta de Resolució es planteja que, com ja fan altres municipis a Catalunya, a Espanya i a Europa, Terrassa pugui posar les bases per començar a desplegar una xarxa neutra de fibra òptica pròpia, una xarxa que es llogarà als operadors que ho desitgin, siguin els grans que ja es coneixen, siguin operadors als quals es permetrà l'entrada al mercat perquè no hauran de fer la inversió inicial de desplegament d'infraestructura, que ja estarà feta, i amb uns preus de lloguer que permetin a l'Ajuntament recuperar la inversió. El Grup de CiU no fa una proposta molt agosarada en el sentit econòmic. Es planteja iniciar-ho quan la disponibilitat pressupostària ho permeti, i que els desplegaments s'hauran d'anar programant a poc a poc. Aquesta és una mesura que pot ajudar a captar nova inversió i a oferir serveis d'internet, de connexió a xarxa, a ciutadans de Terrassa de manera molt més competitiva, i que al final faci que els nostres ciutadans i les nostres empreses siguin molt més competitius, i la ciutat molt més ben posicionada de cara a competir en un món global.

El Sr. Pereira comença assenyalant que considera molt interessant aquesta Proposta de Resolució. El Sr. Pereira posa l'exemple del municipi de Centelles, que està treballant en aquest sentit, i que podria servir de guia a la perspectiva pròpia de Terrassa. Els avantatges són la velocitat. En el cas d'Èrmua, amb l'operador propi que tenen, poden baixar 1000 Mbps, que és una qüestió molt a tenir en compte a nivell tecnològic, sobretot pel que fa a les empreses. Altres models a tenir en compte són l'Ajuntament de Viladecans, que s'està convertint en un cas destacat a nivell internacional a l'hora de planificar i impulsar una estratègia d'*smart city* des de l'eix de la tecnologia. La ciutat va apostar fa més de quinze anys per aquesta estructura de fibra òptica, i des d'aleshores ha anat creant una extensa xarxa neutra de comunicacions, sobre la qual comencen a funcionar els serveis intel·ligents per millorar la qualitat de vida de la ciutadania, que és el mateix que des de fa temps es demana a Terrassa. A més de pensar en els polígons industrials, aquesta xarxa hauria d'arribar també als centres educatius, des de les escoles bressol fins als instituts. D'aquesta manera es complementarà l'aposta per convertir en un futur la ciutat, formant *smart citizens*, o ciutadans intel·ligents, des de la pròpia escola. Per tot això, i sabent que també hi ha un problema amb la qüestió de l'operador, perquè hi ha ciutats on s'ha instal·lat però hi ha hagut un problema a l'hora de gestionar amb l'operador, quedant el concurs desert i havent d'actuar com a operadores, i vistos els avantatges que això podria suposar per a la ciutat, després d'un bon estudi i un plantejament assenyat, el Sr. Pereira votarà a favor de la Proposta de Resolució.

El Sr. Rodríguez comença anunciant que tot i no compartir la totalitat de l'exposició de motius, per determinades perversions del llenguatge del Grup de CiU respecte Catalunya i Espanya, el Grup del PPC donarà suport als acords de la proposta. Es tracta d'una bona iniciativa. Està acreditat que funciona en aquelles localitats on ja està implementat el sistema. També perquè és una necessitat de la ciutat, una reivindicació que, malauradament, fa molt de temps es manté per part de determinats sectors econòmics de la ciutat, i perquè als acords de la proposta no s'estableix un termini fix, sinó que es dóna certa flexibilitat per poder estudiar i implementar aquesta xarxa. Fóra viable i interessant, per tant, que l'equip de govern que votés a favor de la proposta.

El Sr. Aguado comença dient que podria estar d'acord amb un argument del Sr. Oriach, en el sentit de què es tracta d'una proposta molt tècnica. Però no està d'acord amb la forma d'arribar a l'objectiu, que sí comparteix. El Grup del PSC votarà en contra de la Proposta de Resolució, perquè s'hauria de regirar tota la proposta per arribar, en definitiva, allí on les dues parts volen arribar. En aquest sentit, es parla de 27 i escaig Mbps de potència, però no es comenten les xifres de zones canalitzades o cablejades de la ciutat. El Sr. Aguado mostra un mapa de la ciutat, en el qual les zones verdes són zones amb cobertura. El Sr. Aguado no sap quines zones de les altres ciutats que el Sr. Oriach ha comentat tenen cobertura. El Sr. Aguado vol justificar el treball que s'està fent en aquest sentit. El constituir l'Ajuntament de Terrassa com operador no és un objectiu del govern municipal, amb les dificultats econòmiques que això comporta. Hi ha d'altres maneres de fer-ho, i així s'està fent. La legislació dóna una preponderància molt alta al mercat i a la lliure competència a l'hora d'oferir aquest servei. El Sr. Aguado no vol entrar a valorar ara el marc actual, tot esperant que sigui un marc que pugui variar, més d'hora que tard. En aquest sentit, per aconseguir aquest objectiu, el Sr. Aguado esmenta les primeres signatures de convenis, per part de l'Ajuntament, des de l'any 1999, pel desplegament de nous operadors de cable; el fet que l'Ajuntament de Terrassa està constituït com a operador de telecomunicacions en relació a la xarxa sense fils Terrassa Espai WiFi. Aquest darrer servei es presta a la ciutat des de febrer de 2011, amb les restriccions que la CNMC estableix per les xarxes ciutadanes fomentades per l'administració i sense ànim de lucre. En relació als polígons de nova urbanització, tant residencials com d'activitat econòmica (Can Guitard, Franja Nord, Bellots II), l'Ajuntament de Terrassa es va adherir al conveni signat per Localret amb les principals operadores, i que té com a objectiu el disseny d'unes infraestructures comunes de telecomunicacions, que s'incorporen als projectes d'urbanització.

D'aquesta forma, totes les operadores que volen poden preveure les canalitzacions que requeriran per als seus desplegaments futurs. En virtut de la seva adhesió, l'Ajuntament sempre reserva les canalitzacions suficients per assegurar que davant de futurs desplegaments no planificats es disposarà de canalitzacions de reserva i s'evitaran noves actuacions sobre el territori per desplegar xarxes suplementàries. També, amb els treballs fets amb Localret, s'han fet actuacions amb diferents operadores sobre territori consolidat, on s'ha demanat, com a condició d'execució, la col·locació de tubs de reserva a disposició de l'Ajuntament. L'objectiu d'aquest requisit va en la línia de facilitar futurs desplegaments, minimitzant les molèsties a la ciutadania, obres de reurbanització en territori ja urbanitzat, actuacions *ad hoc* per connexió d'equipaments municipals que han permès tenir una majoria d'equipaments connectats amb xarxa pròpia i amb l'estalvi que això suposa. El CTTIC, Centre de Telecomunicacions i Tecnologies de la Informació de la Generalitat de Catalunya, va portar a terme un projecte finançat per la Comissió Europea, amb fons estructurals, per dotar d'infraestructures de telecomunicacions, canalitzacions i fibra òptica a 40 polígons d'activitat econòmica a tot Catalunya. A Terrassa, seguint aquest model, es va cablejar el polígon industrial de Santa Margarida. La Generalitat de Catalunya ha pogut posar en funcionament aquestes xarxes, portant a terme projectes específics, amb diferents operadores que comercialitzen les infraestructures seguint el model operador neutre. En el cas del polígon de Santa Margarida, l'operador encarregat de comercialitzar els serveis és Xarxa Oberta de Catalunya. El nivell d'èxit d'aquesta iniciativa és el que és, sobretot tenint en compte que poc després, i el Sr. Aguado no vol entrar a nomenar empreses i operadores, es va desplegar un servei de fibra al mateix polígon i a un preu molt més competitiu. Pel que fa a la Proposta de Resolució, el Sr. Aguado es refereix a la nova Llei general de telecomunicacions, 9/2014, estableix uns requisits i procediments de difícil compliment per part de les administracions públiques que vulguin constituir-se com a operadors de serveis de telecomunicacions: constitució d'una entitat amb aquest objectiu social, elaboració d'un pla de negoci amb criteris d'inversor privats, etc. No obstant això, l'article 37 d'aquesta mateixa llei fa referència a les infraestructures susceptibles d'allotjar xarxes públiques de comunicacions electròniques i permet que les administracions públiques puguin facilitar l'accés a les seves xarxes, canalitzacions i tubs a tercers operadors que ho sol·licitin, a canvi d'una contraprestació o taxa, i sense necessitat de constituir una societat específica. El Sr. Aguado reitera que aquesta és una proposta molt tècnica. Per aquest motiu convida als Grups municipals a la propera reunió de la comissió del Pla d'Infraestructures de Telecomunicacions de Terrassa, que tindrà lloc el proper dimecres dia 11 de març. En un dels seus punts de l'ordre del dia, es parlarà del desplegament de xarxes de fibra òptica. En aquesta comissió s'informarà sobre el mercat majorista de banda ampla. El Sr. Aguado puntualitza que no tot és fibra òptica. Aquest desplegament de la banda ampla sí milloraria la potencia de connexió.

El Sr. Oriach comença puntualitzant que banda ampla és qualsevol tecnologia que permeti unes velocitats de baixada superiors a un Mbps, és a dir irrisori. Les tecnologies per satèl·lit, que donen unes velocitats ínfimes en temps de "ping", al voltant d'un segon, i amb unes capacitats molt reduïdes. Per tant, no són competitives per les empreses. Wimax a prou feines té desplegament, i igualment acaba anant a la fibra. L'ADSL és molt poc competitiva. Hi ha d'altres tecnologies de banda ampla. L'única que permet que velocitats extraordinàriament altes, i que s'estan adoptant a d'altres llocs, fent-los més competitius, és la fibra òptica, que permet arribar als 100 Mbps. Els desplegaments que estan fent els operadors, que poden servir per donar algunes solucions, són insuficients des d'algun punt de vista, com ara de les velocitats màximes de connexió, no perquè no puguin tecnològicament, sinó perquè és l'oferta comercial que fan, per una qüestió de saturació de xarxes. Però després, per una qüestió de preu. Les ciutats que tenen un bon desplegament de xarxes neutres, i també de xarxes propietàries de la resta d'operadors, poden assolir nivells molt competitius. A Viladecans, la velocitat mitjana que estan oferint els operadors propietaris i altres operadors virtuals, arriba gairebé a 120 Mbps. Al Prat de Llobregat se superen els

120. Manresa supera els 130. Èrmua, que és la ciutat de l'Estat espanyol amb una velocitat mitjana més alta, 200 Mbps. I amb uns preus de menys de 20 euros al mes. Aquestes xifres són d'un operador privat. Quan el Grup de CiU demana que es constitueixi l'Ajuntament ho planteja com a operador majorista (que pugui llogar les xarxes), no finalista. L'Ajuntament de Centelles ha fet les dues opcions, majorista i minorista. Però aquest no és el model que s'apunta a la Proposta de Resolució. Avui en dia tothom està molt acostumat a operadors mòbils, virtuals. N'hi ha molts exemples: Amena, Jazztel, etc., que treballen sobre xarxes d'altres operadors, que són molt més econòmics però són menys competitius, perquè els altres operadors poden establir limitacions tècniques, perquè la xarxa és de la seva propietat, i la poden llogar o posar a disposició d'altres operadors. En el cas de les xarxes neutres, no serà propietària, no hi haurà cap límit tècnic per a ningú, més enllà de la capacitat que tingui la xarxa. L'Ajuntament de Terrassa o l'empresa a la qual aquest encarregui el servei, sigui Foment o alguna altra creada *ad hoc*, i aquí el Grup de CiU no vol entrar en la fórmula jurídica que s'haurà d'adaptar a la llei, pot posar les condicions, i això pot permetre l'entrada de molts més competidors, perquè no han de fer inicials en infraestructures. El Grup de CiU vol ser molt curós en com s'ha d'invertir el Pressupost municipal. La inversió inicial és gran. El manteniment és molt baix. Per tant, la recuperació de la inversió també hi és. És força evident que la llei demanarà que no es faci competència deslleial i que es faci plans de negoci. Això és molt lògic. No és un requeriment estrany. Al propi Ajuntament hi ha tècnics prou preparats per fer plans de negoci. El Sr. Oriach reitera que cap altra tecnologia donarà velocitats tan elevades. Això permetria començar a distingir Terrassa de poblacions dels voltants, i captar inversions, perquè es podran oferir velocitats de més de 100 Mbps, a més de donar entrada a nous competidors que dinamitzaran el mercat. Si realment es fessin aquestes actuacions, a Terrassa hi hauria una empresa que es diu Adama, que ofereixen serveis sobre xarxes neutres instal·lades a d'altres municipis. És una empresa sueca amb seu a Barcelona, que és la que avui està oferint ja, per menys de 30 euros al mes, 1000 Mbps de descàrrega, i velocitats de pujada que cap altra tecnologia, llevat de la Wimax, permet donar amb prou solvència. I la velocitat de pujada és tant o més crítica per a les empreses que la de baixada, perquè permet que els seus treballadors es puguin connectar remotament i treballant com si estiguessin al mateix lloc. Es permetria el treball en remot, que els comercials i tècnics que es desplacen on sigui puguin interaccionar amb l'empresa amb una gran facilitat. Es baixarien també els costos de telefonia, perquè poden treballar amb una altra tecnologia. És una aposta de futur molt clara. Si l'objectiu, afegeix el Sr. Oriach, és compartit, i vistes la resta de tecnologies i altres aproximacions que el Sr. Aguado comentava que l'Ajuntament vol emprendre, no s'arribarà d'una altra manera.

El Sr. Rodríguez vol fer una reflexió des de l'àmbit polític. El Sr. Vega ha dit en el debat d'un punt anterior que els 27 integrants del Ple no són savis. Això és veritat. El propi Sr. Vega també ha dit que es possible equivocar-se. El Grup del PPC considera que l'equip de govern s'equivoca votant en contra d'aquesta Proposta de Resolució, perquè ni tan sols accepta debatre o parlar sobre el que està proposant el Grup de CiU. Aquesta actitud de l'equip de govern és preocupant, perquè és l'actitud de superioritat de qui ha estat 36 anys governant, i no és capaç de reconèixer que l'oposició pot tenir una bona idea. El govern no vol ni parlar-ne, i automàticament es posiciona en contra. Quan el Sr. Oriach planteja parlar sobre un tema que pot ser una bona idea, el govern diu no.

El Sr. Aguado comença dient que el Sr. Rodríguez ha volgut polititzar el tema. És cert que els membres del Consistori no són savis, i el propi Sr. Aguado reconeix que ell el que menys. Aquesta proposta és molt tècnica. El Sr. Aguado ha explicat les línies polítiques de l'equip de govern. El Sr. Oriach és una persona molt més experta. L'equip de govern no anirà a buscar cap operadora en concret, no li pertoca. Ha d'avançar de forma conjunta, i ho està fent. El govern no és prepotent, ni es considera savi. Consensua les actuacions i signarà un pacte per la

reindustrialització, que contempla bona part del desplegament de la banda ampla i la fibra òptica. Hi ha una taula convocada per al proper dia 11 en la qual es parlarà de tots aquests temes, amb els desplegaments oportunes de cada empresa. El Sr. Aguado no vol nomenar aquestes empreses. La funció del govern és fer política, marcant unes línies de com dotar la ciutat per ser competitiva. El Sr. Oriach parla de Mb de potència en forma de promig. Per a la ciutat de Terrassa, avui en dia, tenir més o menys potència no és un problema competitiu per a les empreses. El Sr. Aguado considera que aquest no és el problema, i si hi ha algun problema en concret el Sr. Oriach pot posar-ho de manifest i immediatament s'anirà a solucionar. Hi ha hagut un problema en el cas de Santa Margarida, perquè de vegades es decisions unilaterals per part del govern de la Generalitat de Catalunya i després es comprova que la segona alternativa que es pren és més econòmica. Per això no es caure en aquest parany, i es vol consensuar tot allò que passa en el territori. I més quan això ho han de pagar els consumidors finals. Quan no és l'Ajuntament, a banda de la canalització i el cablejat, el que de pagar. L'obligació del govern és portar el màxim de servei a la ciutat. La banda ampla ho és. En la reunió del dia 11 es podrà compartir tot això. El que no comparteix el Sr. Aguado és la forma política de dur-ho a terme.

El Sr. Oriach comença fent esment a les últimes paraules del Sr. Aguado: aquesta proposta no té un contingut polític. L'operador neutre té molt poc de polític. La principal acusació que se li podria fer, tal vegada l'única, és d'intervencionisme, dirigista, de no deixar marge al lliure mercat. El Sr. Oriach diria, en aquest cas, que si la infraestructura és pública, posada a plena disposició de tots, més competidors entraran en el mercat. Aquesta és l'experiència que s'està veient. El Sr. Aguado, quan parla de competidors, es limita a aquells que tenen la capacitat de desplegament de xarxa, i s'oblida d'aquells petits operadors, de vegades d'àmbit local, que no tenen capacitat de desplegament de xarxa pròpia, però poden oferir el servei tècnica i comercialment de manera molt competitiva. Cal estudiar molt detingudament els casos d'altres ciutats catalanes properes, que tenen desplegat el sistema, que funciona, que tenen una dimensió més gran que Centelles, Èrmua o algunes poblacions de la cornisa cantàbrica, com ara Viladecans, El Prat o Manresa: tres exemples propers amb xarxes neutres desplegades que han disparat les velocitats mitjanes de connexió, amb molt bona cobertura, competint amb els operadors propietaris de xarxa. Això vol dir que el nivell de connexió és molt gran. Les empreses que estan explotant aquestes xarxes, malgrat hi ha exemples com el polígon esmentat pel Sr. Aguado, en el qual el propietari ha anat per sota de preu, a la resta de llocs, on el desplegament ha estat prou gran, l'operador que normalment es porta la majoria de contractes, està donant preus molt per sota dels operadors propietaris.

El Sr. Aguado proposa al Sr. Oriach la retirada de la present Proposta de Resolució, amb el compromís de plantejar-la, amb tota la informació afegida, a la Taula de Telecomunicacions del proper dia 11 de març. El Sr. Aguado proposa deixar la proposta a sobre de la taula, i en funció de l'esmentada reunió del dia 11 tornar a portar-la al Ple o no.

Pren la paraula el Sr. Oriach, qui accepta que la Proposta de Resolució quedi a sobre de la taula, en els termes que recull l'article 83.3 del Reglament Orgànic Municipal.

Per part de la Presidència s'anuncia, doncs, que el present punt de l'Ordre del dia queda a sobre de la taula i que, si s'escau, serà inclòs dins l'Ordre del dia de la propera sessió plenària.

Epígraf 20) Presentada pel Grup municipal de CiU, per tal de promocionar la instal·lació de dispositius de seguretat de detectors de foc/fum i de gas a les persones usuàries del servei de teleassistència.

El contingut de la present Proposta de Resolució, presentada pel Grup municipal de Convergència i Unió, és el que a continuació es transcriu:

« L'Ajuntament de Terrassa presta el servei de teleassistència a aquelles persones que el necessiten perquè viuen soles, perquè tenen una situació de dependència o per qualsevol altre motiu que els impedeix de valdre's per elles mateixes. Aquest servei és finançat en un 47% per la Diputació de Barcelona. L'Ajuntament de Terrassa es fa càrrec del 53 % restant, que repercuteix parcialment a l'usuari del servei de teleassistència en funció dels seus ingressos anuals.

» Actualment hi ha 3.699.- persones que són usuàries del servei de teleassistència a Terrassa. És un dels serveis més demandats dels d'atenció domiciliària. A partir d'un dispositiu electrònic les persones usuàries es connecten amb un equip de professionals sanitari i dels serveis socials que acudeixen al domicili de manera immediata si se'ls necessita.

» El perfil de la persona usuària del servei de teleassistència és el d'una dona, amb més de 85 anys i que viu sola.

» La gent gran és un col·lectiu especialment vulnerable i amb un risc més alt d'incendis domèstics. Les persones grans que cuinen i/o tenen estufes de gas, poden tenir descuits amb conseqüències greus per a elles mateixes i per a la resta de veïns. També el fet de viure sol comporta un major risc a l'hora de detectar possibles accidents.

» En aquest sentit, des de fa més de tres anys que l'empresa adjudicatària del servei ve instal·lant aquests dispositius (390) ja sigui a requeriment de Serveis Socials o bé a requeriment de la mateixa empresa i sense cap cost per l'usuari.

» I és amb l'objectiu d'augmentar la protecció i seguretat de les llars, de minimitzar riscos i, en definitiva, prevenir mals majors, sempre que es pugin posar aquests dispositius, que es proposa al Ple de l'Ajuntament l'adopció dels següents

ACORDS

Primer.- Continuar en la realització de revisions i estudis de les persones usuàries de teleassistència, en la línia del que ja s'està treballant des de Serveis Socials com de la mateixa empresa, per tal de poder analitzar i avaluar tots els casos que siguin susceptibles de poder instal·lar aquests dispositius. Aquest estudi caldrà fer-lo començant pels usuaris d'edat més avançada.

Segon.- Incorporar a les noves altes del servei de teleassistència l'estudi de la conveniència de posar els dispositius de seguretat de detectors de foc/ fum, de gas i de mobilitat en funció del perfil de risc: persona que viu sola, que cuina i/o que té gas a casa.

Tercer.- Donar trasllat d'aquests acords a les entitats de Gent Gran i del Tercer Sector de la ciutat, mitjançant els canals de comunicació més adients en cada cas.»

Pren la paraula la Sra. Valverde, qui comença anunciant que la proposta ha estat transaccionada, i per tant agraeix a l'equip de govern que s'hi hagi sumat a la mateixa. Pel que fa a l'objectiu fonamental de la proposta, la Sra. Valverde assenyala, per una banda, que l'Ajuntament de Terrassa presta el servei de teleassistència, amb 3.699 persones que en són usuàries. El propòsit d'aquest servei és fer possible que persones que no requereixen atenció permanent i presencial, però

que per factors d'edat, de fragilitat o de dependència, tenen el risc de ser institucionalitzades, puguin continuar vivint en el seu entorn habitual, gràcies a la seguretat que el servei els hi proporciona davant de qualsevol situació de crisi en la que es trobin, una caiguda, una desorientació, etc. La majoria de la gent gran prefereix estar a casa seva la major part del temps possible. Això els hi dóna qualitat, psicològicament els fa estar més tranquils. Els darrers recursos assistencials que es busquen són els centres o les residències. Per tant, el servei de teleassistència està fent una gran tasca a favor de la qualitat de vida d'aquestes persones. L'èmfasi en la prevenció és l'objectiu d'aquesta Proposta de Resolució. El sentit que se li volia donar és el de la prevenció, actuar abans de què els problemes es produeixin. El compromís és que en el cas de totes aquelles persones que ja en són usuàries es faci una revisió per tal que es pugui instal·lar detectors de fum o foc, quan tinguin un perfil susceptible de patir un accident. L'administració ha de vetllar per prevenir les situacions, no actuar quan ja han passat. Aleshores són pitjors són per les persones afectes, i també pels veïns. Els accidents poden provocar danys a tercers. La prevenció ha esdevingut un tret característiques en moltes polítiques d'atenció a l'envelliment. En bona part és així donades les expectatives posades en la reducció de la creixent demanda de serveis socio-sanitaris. Les persones viuen més anys i per tant la reducció de la demanda és un fet positiu. Aquestes mesures proactives, que incideixen en els nivells de dependència de les persones grans, alhora que endarrereixen el seu deteriorament i que són vistes com a oportunitat per millorar la qualitat de vida dels usuaris, també estalvien recursos econòmics a les administracions. El sentit de la proposta té a veure, doncs, amb la revisió de casos. També s'ha acordat que en el cas de les noves peticions que es facin del servei de teleassistència, caldrà fer un estudi del perfil. Se sap que les persones que viuen soles, majors de 80 anys, i que cuinen o fan ús del foc o del gas, presenten el perfil més vulnerable per partir un accident. La proposta és que en les noves altes que demanin es tingui en compte l'estudi del perfil de les persones.

El Sr. Pereira comença posant de manifest que 390 dispositius instal·lats, amb un total de 3.699 persones usuàries és un percentatge ínfim. Al llarg de l'any, més de 50 persones han perdut la vida en incendis enregistrats en habitatges a Espanya, morts que en molts casos podrien haver estat evitades amb detectors d'incendis instal·lats adequadament. Segons les dades estadístiques sobre víctimes d'incendis durant l'any 2014 a Espanya, el 70% de les víctimes mortals han traspasat com a conseqüència d'incendis produïts durant la nit, tant en habitatges com en edificis d'ús residencial, essent el 17% dels traspasats menors de 15 anys. Aquest és també un tema a tenir en compte. Davant d'aquests fets, l'APTB, l'Associació Professional de Tècnics de Bombers va iniciar l'any passat una campanya per aconseguir la detecció d'incendis a tots els habitatges i edificis ocupats per persones, com ara allotjaments turístics, residències, etc. Amb més motiu, doncs, en llars amb persones amb mobilitat reduïda i col·lectius vulnerables. Tots els estudis tècnics, així com els resultats que se'n deriven de l'anàlisi estadística de víctimes per incendi a Espanya, i de la normativa aplicable en la major part dels països de la Unió Europea, conclouen que els sistemes de detecció d'incendis són el principal element de protecció de vides humanes front a incendis que es produeixen en llars i en edificis ocupats per persones, tota vegada que els mecanismes de prevenció en els mateixos es veuen superats. Aquesta conclusió ha portat a què els detectors d'incendis es converteixin en equipament obligatori en habitatges i allotjaments turístics, independentment de la seva superfície o característiques constructives, en països del nostre entorn, com ara França, Alemanya, Bèlgica, República Txeca o Regne Unit.

El Sr. Pérez agraeix a la Sra. Valverde la voluntat de transacció de la Proposta de Resolució. Al capdavant aquesta és una tasca que ja es venia desenvolupant des de fa un temps. Els 390 detectors instal·lats en els darrers tres anys marquen la voluntat i la funció dels serveis socials municipals. La intenció és prevenir, i actuar bàsicament respecte aquelles persones i col·lectius que tenen un risc de major vulnerabilitat o dependència. El Sr. Pérez no vol obrir ara el debat sobre tot

el que hauria de fer i de dir la Llei de dependència sobre aquesta qüestió. Tampoc vol obrir novament el debat sobre la pobresa energètica, que també va lligat al problema. El cert és que es tracta de 3.699 persones. L'aportació municipal permet que moltes d'aquestes persones tinguin una bonificació del 100% de cost del servei de teleassistència. A la vegada, respecte al nivell de despesa general, el cost d'aquest servei té una bonificació del 40%, amb dades del 2014. Això vol dir que hi ha hagut una voluntat i una aposta clara per part de l'equip de govern.

La Sra. Peinado anuncia que el Grup del PPC votarà a favor de la Proposta de Resolució, tot i que puntualitza la seva sorpresa davant la redacció del primer acord, que segurament degut a la transacció ha acabat essent una mica estrany. Segurament el Grup de CiU, en el moment de redactar la proposta, no tenia constància de què ja s'estaven instal·lant els detectors. Però en el primer acord es demana, per una part, continuar actuant com ja es venia fent des dels serveis socials. Per tant, no sembla tenir massa sentit aprovar un acord per tal de continuar fent el mateix que es venia fent fins ara, més enllà del reconeixement del que s'està fent. I si del que es tracta és d'analitzar i avaluar tots els casos que siguin susceptibles d'instal·lació d'aquests dispositius, la pregunta que el Grup del PPC es fa és si estan definits els casos en els quals s'ha procedit a instal·lar, i quins criteris s'han tingut en consideració per fer-ho, des de fa tres anys en 390 habitatges d'un total de 3.699 usuaris. Aquest és un percentatge força baix. La Sra. Peinado intueix que aquests criteris, o bé no estan estandarditzats o no estan publicats o se sap de què depenen. Per tant, encara que només sigui per clarificar aquests criteris, fer-los públics i estandarditzar-los, benvinguda sigui la proposta del Grup de CiU.

La Sra. Valverde clarifica que el primer acord té a veure amb els casos que ja són usuaris del servei de teleassistència. El segon acord té a veure amb les noves altes, en casos en què encara no està feta la sol·licitud. L'equip de govern ja feia actuacions, però ara es revisarà la totalitat dels 3.699 usuaris. Respecte a les noves altes, s'estudiarà la conveniència o no de la instal·lació d'aquests dispositius. La Sra. Valverde no pot explicar els criteris concrets per a la instal·lació, en els casos en què ja s'ha fet. Segurament el Sr. Pérez ho podrà explicar millor. El que té entès la Sra. Valverde, i d'aquí l'esperit de la proposta, és que quan passa algun accident o algun incident, s'instal·la el detector. La filosofia de la Proposta de Resolució és no esperar que passi un accident o un incident i instal·lar el dispositiu de bell antuvi.

El Sr. Pereira puntualitza que quan ha parlat de percentatge ínfim, ho feia tot relacionant el nombre de dispositius instal·lat en relació als 3.699 usuaris. La idea que volia transmetre el Sr. Pereira era fer un plantejament global, respecte el conjunt de necessitats, i en relació, per exemple, als menors de quinze anys.

El Sr. Pérez reconeix que podria haver-hi alguna contradicció en el primer, i fins i tot respecte al segon acord. Aquest és un servei que el contracta la Diputació de Barcelona. Per tant, els municipis que ho volen s'adhereixen a la contractació. La Diputació paga el 43% del servei, i respecte el 57% restant hi ha un copagament. Quans els serveis socials detecten una necessitat, elaboren un informe i el passen a l'empresa que té contractada la Diputació de Barcelona, que determina si s'instal·la el detector. Al capdavall, el que interessa és que aquest sigui un mecanisme que es continuï desenvolupament. El proveïdor, reitera el Sr. Pérez, és la Diputació de Barcelona, que acaba adjudicant el servei a una empresa. D'aquesta manera s'intenta arribar al màxim de necessitats possible, per la via dels informes dels serveis socials o de la pròpia empresa, després de detectar les necessitats. El Sr. Pérez considera que la transacció que s'ha assolit és bona, ja que a més del compromís de revisió de les persones actualment usuàries del servei de teleassistència, hi ha el d'incorporar-lo en les noves altes.

La Sra. Peinado considera que si realment el criteri emprat fins ara ha estat la instal·lació del mecanisme després de què hagi esdevingut un accident, aquest criteri ha de ser modificat. Si es parla de fer una instal·lació per prevenir, no s'ha d'esperar a què hi ha hagut un accident, per petit que sigui. Des d'aquest punt de vista s'entén la iniciativa del Grup de CiU. La Sra. Peinado considera, però, que es podria haver assolit un redactat més entenedor per a la resta de Grups municipals o ciutadans. Quan el Sr. Pérez ha dit que són els serveis socials el qui requereixen la intervenció de l'empresa, la Sra. Peinado entén que els serveis socials tenen en compte els criteris de la persona, en quant a edat, mobilitat, etc. Però els criteris tècnics per a la instal·lació corresponen a l'empresa instal·ladora. La Sra. Peinado entén que, en tot cas, complint amb els criteris personals, es farà acudir a l'empresa per a què faci les instal·lacions, sense que sigui condicionant que hagi hagut o no un accident previ.

Es procedeix tot seguit a la votació dels acords que conformen la part dispositiva de la present Proposta de Resolució, els quals són aprovats per unanimitat dels Regidors i Regidores presents.

Epígraf 21) Presentada pel Grup municipal de CiU, proposant realitzar l'estudi per a la creació d'una cooperativa per a persones que viuen de la recollida ferralla, cartrons i paper al carrer.

El contingut de la present Proposta de Resolució, presentada pel Grup municipal de Convergència i Unió, és el que a continuació es transcriu:

« Al Ple de 27 de setembre de l'any 2012, aquest Ajuntament va aprovar per Junta de Portaveus una moció de reconeixement i suport institucional a la resolució 64/136 de l'Assemblea General de les Nacions Unides sobre el 2012, Any internacional de les Cooperatives.

» En l'esmentada moció es van reconèixer els valors de les cooperatives en el sentit que són empreses democràtiques que promouen l'ocupació estable i de qualitat, la responsabilitat social, l'arrelament al territori i la màxima implicació en el desenvolupament econòmic i social de totes les persones, incloent també els col·lectius més desfavorits.

» L'Ajuntament de Terrassa, ha realitzat una sèrie d'accions encaminades a promocionar i donar suport al cooperativisme a la nostra ciutat, entre aquestes: A nivell educatiu ho ha incorporat a la Guia d'Activitats i serveis Educatius del taller "Valors del Cooperativisme i l'economia social" o al Programa Cultura Emprenedora a l'escola. A nivell d'Ocupació o Promoció a l'Ocupació s'ha adherit al programa municipi cooperatiu de la Federació de Cooperatives de Treball de Catalunya; o al programa Aracoop promogut pel Departament d'Empresa i Ocupació de la Generalitat de Catalunya, fins i tot s'han realitzat tallers de suport financer adreçats a les Cooperatives i tallers d'informació a persones emprenedores, així com també s'han incorporat bonificacions en taxes, sense que hagi suposat cap despesa específica ja que s'han realitzat en col·laboració amb altres institucions i entitats .

» Donat que en el transcurs d'aquest any 2015, està previst continuar realitzant noves accions tant amb la Federació de Cooperatives de Treball de Catalunya com en el marc del programa Aracoop de la Generalitat de Catalunya.

» Donat que és del tot conegut que a la nostra ciutat, degut a la crisi que estem patint cada vegada hi ha més persones sense recursos suficients, en edat de treballar, que recorren cada dia la ciutat, remenant els contenidors a la recerca de tot tipus de ferralla o cartrons que s'han llençat i

vendre'ls per tal d'obtenir recursos per subsistir. Donat que moltes vegades utilitzen com a llocs de magatzematge porteries, locals, habitatges o llocs no adients, sense cap garantia de seguretat, ni de salubritat o higiene, ja que no tenen possibilitat de fer-ho d'altra manera.

» Fóra del tot interessant, portar a terme un estudi per tal de crear una cooperativa com a prova pilot, on es poguessin agrupar les persones en situació regular o que puguin assolir aquesta condició una vegada obtinguin un contracte de treball, persones que es dediquen a la recollida de cartrons i ferralla, ja que reforçaria el circuit que ja existeix actualment a la ciutat. en el sentit de millorar i situar aquesta recollida en un àmbit legal, en el context d'una reinserció laboral i social, en el marc d'un programa que els garantís la percepció d'una remuneració equitativa i suficient.

» De ben segur que la nostra ciutat també en sortiria beneficiada, ja que el cost que suposaria la cooperativa fóra menor del que actualment paga l'Ajuntament en recursos assistencials. Tot això representaria una alternativa al nomadisme urbà i als circuits no regulars.

» El cost de la constitució d'una cooperativa és baix, al voltant d'uns 3.000 euros ja que només es centraria en el procés de recollida i reciclatge i la possibilitat d'ajudar la gent gran a portar els residus als punts verds. Al mateix temps els propis treballadors farien tasques de sensibilització i informació a la ciutadania dels beneficis de la recollida selectiva, així com els trasllats dels residus a punts verds i ferrovelleries agremiades, i repararan, reutilitzaran i transformaran els residus, aconseguint reforçar el circuit existent i optimitzar la recuperació del residu de ferralla que es puguin produir a la ciutat.

» A la nostra ciutat l'evolució de la recollida per fracció de residu a les deixalleries, a l'actualitat no presenta unes variacions importants, excepte en la fracció de paper i cartró, i també de la ferralla, on es veu una clara disminució, causada molt probablement per les recollides paral·leles. Quant al Pla de Prevenció i Gestió de Residus Municipals de Terrassa 2.015-2020, tot i valorar positivament l'avanç que s'ha fet en la recollida selectiva, també es reconeix que hem quedat lluny de l'objectiu fixat, i que cal seguir treballant. En conseqüència proposa dins les estratègies pels propers anys, objectius i actuacions directament relacionades amb la recollida selectiva en origen. Per tant creiem que aquesta prova pilot pot ser una estratègia o actuació encaminada a assolir l'objectiu fixat.

Per tots aquests motius, es proposa al Ple de l'Ajuntament l'adopció dels següents

ACORDS

Primer.- Procedir a l'estudi que inclogui un estudi de mercat, de la creació i constitució d'una cooperativa de treballadors considerant les empreses ja existents relacionada amb la recollida de ferralla i cartrons, com a prova pilot, donant suport a la promoció del cooperativisme a la nostra ciutat.

Segon.- Donar trasllat d'aquest acord a la Federació de Cooperatives de Catalunya, a la Direcció General d'Economia Social i Cooperativa i Treball Autònom, a l'ARC (Agència de Residus de Catalunya) del Departament de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat de Catalunya i al Departament d'Empresa i Ocupació de la Generalitat de Catalunya.»

Pren la paraula la Sra. Playà, qui comença puntualitzant que el redactat inicial de la Proposta de Resolució ha estat transaccionat, sobre la base de què aquest Ple municipal, al setembre de l'any 2012, ja va aprovar per Junta de Portaveus una moció de reconeixement i suport

institucional a la resolució 64/136 de l'Assemblea General de les Nacions Unides sobre el 2012, Any internacional de les Cooperatives. També perquè l'Ajuntament es va comprometre en el seu dia a què durant l'any 2015 es continuarien realitzant noves accions encaminades a promocionar i donar suport al cooperativisme. Arribat aquest punt, el Grup de CiU el va plantejar si fóra possible, ja que altres municipis ho estaven fent de forma positiva, constituir una cooperativa de caire municipal que gestionés el problema, cada cop més habitual, de la recollida de ferralla, de papers, de cartrons, etc., al carrer, i que es pogués donar feina a aquelles persones que necessiten tenir ingressos, on es poguessin agrupar les persones en situació regular o que puguin assolir aquesta condició una vegada obtinguin un contracte de treball, i que subsisteixen del que recullen dos contenidors. És a dir, adreçada a aquelles persones més vulnerables entre les vulnerables. La Sra. Playà afegeix que la ferralla i el cartró continuen essent, per a moltes persones, l'única sortida que els hi queda per guanyar-se la vida. La Sra. Playà n'és conscient de què no serà suficient, però alguna cosa s'haurà fet. Si hi ha voluntat política es poden canviar coses. Cal tenir la voluntat de retornar la dignitat a aquestes persones de cara a la ciutadania. És molt fàcil caure en el desinterès pels problemes de les persones, i és de justícia que això no passi.

Pren la paraula tot seguit el Sr. Pereira, qui recorda que la proposta que avui es presenta ja ha estat posada en marxa, el passat mes de setembre, l'Ajuntament de Barcelona, tot controlant múltiples variables que cal tenir en compte. En el cas de Barcelona és un pla adreçat a les persones inscrites en el Pla d'Assentaments Irregulars. Caldria veure quina alternativa es donaria en el cas de Terrassa, com s'enfocaria a la nostra ciutat. S'hauria de parlar quines funcions podria tenir aquesta cooperativa, i quines tasques podria complir amb eficàcia, ja què és important valorar l'impacte que tindria en relació a l'empresa municipal de neteja, Eco-Equip, que és l'encarrega de realitzar aquest servei. Hi ha múltiples variables a tenir en compte en aquest estudi, i validar la seva viabilitat, essent la relació cost-benefici un altre factor a tenir en compte. El Sr. Pereira anuncia que votarà a favor de la proposta, atesa la importància que pot oferir l'ementat estudi.

El Sr. Rodríguez anuncia que el Grup del PPC donarà suport a la Proposta de Resolució, perquè és una proposta amb molt bona intenció. A més, amb la transacció assolida, es durà a terme un estudi. El Sr. Rodríguez afegeix que cal tenir en compte dues importants qüestions. Una és la jurídica, des del punt de vista de la constitució d'una societat, dels drets laborals, de les obligacions fiscals. Es tracta d'una qüestió prou complexa. Una altra qüestió té a veure amb la gestió de residus. Ambdós temes són de competència municipal, i per tant cal ser curós a l'hora de dur endavant aquesta iniciativa. Malgrat tot, la seva intenció és bona i comparà amb el recolzament del Grup del PPC.

El Sr. Aguado puntualitza que s'ha dut a terme una transacció sobre el text de la Proposta de Resolució inicial de CiU, afegint-hi a l'acord primer la realització d'un estudi de mercat, tenint en compte les empreses del sector, sobretot aquelles que es dediquen a la recuperació d'aquests materials. L'equip de govern hi donarà suport a la proposta. Des de l'Àrea de Promoció Econòmica s'està fent ja una tasca de suport i d'assessorament a diferents cooperatives. En pocs mesos s'han fet actuacions en relació a més de vint. No tindria sentit que el govern no estigués d'acord en aprofundir en aquest tema. Pel que fa a les qüestions legals, el Sr. Aguado assenyala que seran objecte de l'estudi proposat. Es poden trobar alternatives d'economia social. També s'està treballant en l'aspecte de la innovació social. Per tant, la relació entre allò públic i privat és una qüestió important, un element a posar a sobre de la taula, per estudiar-lo i veure quines possibilitats hi ha, tenint en compte les possibilitats de negoci, que són les que en definitiva hi donaran la rendibilitat.

Es procedeix tot seguit a la votació dels acords que conformen la part dispositiva de la present Proposta de Resolució, els quals són aprovats per unanimitat dels Regidors i Regidores presents.

Epígraf 22) PROPOSTES URGENTS

1. Prendre coneixement de la renúncia a la condició de Regidor d'aquesta Corporació presentada pel Sr. Antoni Salvadó i Nayach.

L'Ajuntament en Ple pren coneixement i dóna la seva conformitat al següent escrit:

PRIMER.- Prendre coneixement de la renúncia a la condició de Regidor d'aquesta Corporació presentada pel senyor ANTONI SALVADÓ NAYACH.

SEGON.- Trametre certificació dels presents acords a la Junta Electoral Central, als efectes de procedir a la substitució conforme el que es disposa a la Llei Orgànica del Règim Electoral General, indicant que a judici d'aquesta Corporació, ateses les renúncies a ser proclamats electes que han estat presentades per la Sra. Núria Alcalà Bañeres i el Sr. Abel Martínez Megías, respectivament, correspon cobrir la vacant a la Sra. ELENA DINARES SELLAES, atenent l'ordre en el que figura dins la Llista de Candidats presentada per INICIATIVA PER CATALUNYA VERDS-ESQUERRA UNIDA I ALTERNATIVA-ENTESA (ICV-EUIA-E) a les darreres eleccions municipals.

Pren la paraula el Sr. Pérez, qui comença dient que parla en nom del govern, i també ho fa extensiu a la resta de Grups municipals. El Sr. Pérez vol que les seves paraules serveixin per posar en valor la política, al voltant de la persona d'Antoni Salvadó, igual que podrien ser-ho al voltant dels electes que avui seuen a la Sala de Plens o de representants del moviment veïnal o plataformes en defensa d'allò públic, del treball comú, col·lectiu, independentment de les sigles i del que mou a cadascú a treballar per la ciutat, per la col·lectivitat, per una escola en el cas dels pares i mares, o de la comunitat de propietaris d'un conjunt d'habitatges. El Sr. Pérez diu això en uns moments en què hi ha un qüestionament important de la política, dels polítics, i en uns moments en què les administracions públiques poden estar també qüestionades. En què hi ha una distància entre determinades elits polítiques i la ciutadania, en alguns casos molt justificadament per casos de corrupció. El Sr. Pérez reitera que les seves paraules volen posar en valor la política, la defensa del bé comú, d'allò públic i donar prioritat a l'interès col·lectiu i públic. El Sr. Pérez destaca aquelles persones guiades per uns principis i per un compromís ètic, que han condicionat la seva manera de fer. Aquest és el cas de l'Antoni. Persones que han fet del seu dia a dia, de la seva vida i de la seva vida política, un exercici de coherència, d'honestedat, d'ètica, d'intel·ligència, de transparència, sense demagògies ni oportunisme, i que fins i tot han rebut el càstig de patir en la seva salut, el bé més preuat de la vida d'una persona. El mateix, segurament, que tots aquells tècnics i tècniques que estan en la trinxera del dia a dia en el marc dels serveis socials o de l'atenció a les persones. Pot semblar un epitafi, tot i que no ho és ni ho vol ser. El Sr. Pérez demana respecte vers la persona i el desig de què el més aviat possible estigui actiu i treballant per la ciutat.

El Sr. Alcalde afegeix que ben segur tots els membres del Consistori fan seves les paraules del Sr. Pérez.

SEGUIMENT I CONTROL DE LA GESTIÓ D'ALTRES ÒRGANS DE GOVERN MUNICIPAL

Epígraf 23) Donar compte del llistat extractat dels Decrets i Resolucions números 1 a 924/2015, així com els tramitats electrònicament (1 a 146/2015), dictats per l'Alcalde-President i Regidors i Regidores delegats.

Per part de la Presidència es posa de manifest que ha estat posat a disposició dels membres del Consistori el llistat amb el contingut extractat dels Decrets i Resolucions dictats per l'Alcalde-President i pels Regidors i Regidores delegats, i que duen els números de l'1/2015, de 2 de gener, al 924/2015, de 30 de gener d'enguany, així com els tramitats electrònicament (del número 1 al 146). Els membres del Consistori han pogut, igualment, sol·licitar a la Secretaria General la consulta de cadascun d'aquests Decrets i Resolucions.

Pren la paraula en aquest punt el Sr. Turmo, qui expressa en primer lloc, a nivell personal i del Grup municipal del PPC, tot el seu afecte i suport a l'Antoni, i desitjar que es recuperi el més aviat possible. El Sr. Turmo li transmet una forta abraçada a ell i a la seva família. Pel que fa al present punt de l'Ordre del dia, el Sr. Turmo es refereix al Decret relatiu a les modificacions del Cartipàs municipal, en relació al qual ja va anunciar a l'anterior sessió plenària que en faria una breu valoració. Aquestes modificacions no venen determinades per una situació voluntària, sinó pel fet que l'anterior Tinent d'Alcalde, Sra. Carme Labòria, va renunciar al seu càrrec. El Sr. Turmo pensa, tot i que queda molt poc per a l'acabament del mandat, que hauria estat una bona oportunitat per fer un gest polític de reestructuració política, des del punt de vista de la simplificació, fins i tot amb una Tinença d'Alcaldia menys. En situacions com l'actual, i amb una circumstància no volguda i en la qual s'ha trobat el Sr. Alcalde, hauria estat possible aquest gest vers la ciutadania, apuntant un nou estil de simplificació d'estructures. No ha estat així. El Sr. Turmo no vol entrar en qüestions de tipus personal. És una situació en la qual s'ha trobat el Grup del PSC, però s'hagués pogut aprofitar per fer aquest gest.

El Sr. Aguado es refereix al comentari del Sr. Turmo, en el sentit de què es podria haver aprofitat aquesta situació en una línia restrictiva i d'estalvi. El Sr. Aguado manifesta que això és el que s'ha fet. La persona que ha assumit la Tinença d'Alcaldia, la Sra. Josefina Soler, ho ha fet amb les mateixes retribucions que tenia com a Regidora delegada de Salut, la qual cosa ha suposat un estalvi respecte a les retribucions com a Tinent d'Alcalde. Això suposa una diferència bruta anual d'uns 60.000 €.

Epígraf 24) Donar compte del llistat d'acords adoptats per la Junta de Govern Local.

Per part de la Presidència es posa de manifest que ha estat posat a disposició dels membres del Consistori informació sobre els acords adoptats per la Junta de Govern Local en les reunions dels dies 6 i 20 de febrer d'enguany (sessions números 3 i 4/2015, respectivament).

Epígraf 25) PRECS I PREGUNTES

Abans de procedir a la formulació de prec i preguntes, el Sr. Alcalde informa que hi ha diverses preguntes presentades ahir per escrit per part del Grup del PPC per tal de ser contestades oralment en la present sessió plenària. El contingut d'aquestes preguntes és el següent:

« En relació a l'anul·lació per segona vegada de l'adjudicació del contracte de gestió del servei públic de transport col·lectiu, públic i urbà de viatgers de Terrassa, per la resolució núm. 6/2015 del Tribunal Català de Contractes del Sector Públic de 21-01-2015, es formulen les següents preguntes:

1- Quina valoració política es fa des de l'equip de govern sobre el desenvolupament del procediment d'adjudicació del contracte de gestió del servei públic de transport col·lectiu, públic i urbà de viatgers de Terrassa i com s'explica, que es relativitzi des de l'equip de govern el contingut de la resolució núm. 6/2015 del Tribunal Català de Contractes del Sector Públic, en el sentit de valorar positivament que no s'hagin estimat totes les al·legacions de l'entitat recurrent, quan l'esmentada resolució determina l'anul·lació de l'adjudicació del contracte.

2- Si l'equip de govern municipal, després d'haver estat anul·lada per segona vegada l'adjudicació del contracte de gestió del servei públic de transport col·lectiu, públic i urbà de viatgers de Terrassa, reconeix que s'han produït errades molt greus en la tramitació del procediment obert d'adjudicació aquest contracte i es compromet a exigir les responsabilitats internes que corresponguin.

3- Si s'ha valorat des de l'equip de govern l'opció d'iniciar un nou procediment per adjudicar el contracte de gestió del servei públic de transport col·lectiu, públic i urbà de viatgers de Terrassa i per quin motiu no s'ha optat per aquest opció.

4- Per quin motiu es descarta l'emissió d'un informe tècnic que compleixi amb les consideracions, requisits assenyalats a la resolució núm. 6/2015 del Tribunal Català de Contractes del Sector Públic de 21-01-2015. Si es considera que no hi ha capacitat tècnica per emetre aquest informe i si aquest és el cas, si això suposa que els plecs de clàusules administratives particulars i de prescripcions tècniques que han de regir l'adjudicació de l'esmentat contracte estaven mal plantejats d'inici.

5- En el cas que finalment es contracti una assessoria externa per valorar el procés d'adjudicació i emetre, en el seu cas, un nou informe tècnic, quin cost econòmic pot tenir per la ciutat de Terrassa. Així mateix, si s'ha valorat econòmicament els costos que pot comportar o estar comportant la calamitosa tramitació d'aquest procediment per l'adjudicació del contracte de gestió del servei públic de transport col·lectiu, públic i urbà de viatgers de Terrassa.

6- Com pot afectar aquesta segona nova anul·lació de l'adjudicació del contracte de gestió del servei públic de transport col·lectiu, públic i urbà de viatgers de Terrassa a la planificació futura de la mobilitat de Terrassa, tenint en consideració que si es compleixen terminis aquest any 2015 ja entrarà en funcionament el perllongament del FFGG a Terrassa.

7- Fins quina data està previst prorrogar el contracte actualment prorrogat de gestió de serveis públics de transport de viatgers per autobús.

8- En quina data va estar notificada a l'Ajuntament de Terrassa resolució núm. 6/2015 del Tribunal Català de Contractes del Sector Públic de 21-01-2015.»

El Sr. Vega comença posant de manifest que el Grup del PPC aprofita les preguntes per fer-ne també una valoració, a vegades utilitzant un llenguatge una mica dur. El Sr. Turmo podria haver estat una mica més elegant. Pel que fa a la primera pregunta, el Sr. Turmo introdueix unes valoracions subjectives. El Sr. Vega manifesta que no és una bona notícia aquesta segona resolució. Hagués estat millor que el procés hagués estat resolt d'una manera normal, sense dilatació en el temps. Dit això, el Sr. Vega afegeix que allò que el Tribunal ha dit és que hagués calgut explicar més bé per tal convèncer de la justícia als licitadors. Per tant, en aquest cas, el Tribunal no posa en qüestió en cap moment la valoració ni la puntuació final. Aquesta és la realitat, explicant els fets objectivament. Pel que fa a la segona pregunta, el Sr. Vega assenyala que de

moment les úniques qüestions controvertides són aspectes formals, Això és el que diu la resolució. Aspectes formals de l'informe tècnic. Es diu que allò important és explicar alguns punts per tal que els licitadors adquireixin el convenciment de la correcta valoració. El Tribunal Català de Contractes ni tan sols qüestiona en cap moment la valoració tècnica que ha fet l'òrgan de contractació. A més, el Sr. Turmo sap que la resta de les nou al·legacions han estat desestimades. Respecte a la tercer pregunta, el Sr. Vega assenyala que el desistiment del procediment hauria d'estar fonamentat en una infracció no reparable de les normes de preparació del contracte o de les reguladores del procediment d'adjudicació. En aquest sentit, en cap moment s'ha denunciat cap infracció. Per tant, no es pot fer aquest desistiment. Només es podria renunciar en el cas d'interès públic. Però la renúncia, que hauria d'estar fonamentada en l'interès públic, comportaria que no es podria fer una nova licitació. Pel que fa la pregunta número quatre, el Sr. Vega manifesta que no s'ha descartat res, però el que no es pot fer és un informe nou. Es pot dir allò que demana la resolució i explicar els motius, però l'òrgan de contractació és qui ha de fer l'informe. En relació a la pregunta número cinc, el Sr. Vega reitera que no es pot emetre cap nou informe tècnic. Ningú pot substituir el judici tècnic de l'òrgan de contractació. Per tant, la possibilitat que s'apunta a la pregunta està descartada. Respecte a la pregunta número sis, el Sr. Vega assenyala que s'està treballant en l'operador actual per fer l'adaptació, per millorar la qualitat del servei aprofitant aquesta oportunitat. En el cas que hi hagi un nou adjudicatari, es valoraran les mesures, aprofitar les seves aportacions i expertesa per tal d'intentar millorar la gestió. En resposta a la pregunta número set, el Sr. Vega recorda que actualment hi ha una pròrroga fins el 30 de juny d'enguany, o fins que es produeixi la nova adjudicació. Serà la Junta de Govern la competent per prendre l'acord que calgui. El Sr. Vega reitera que no li agrada el llenguatge que en alguns moments s'utilitza en l'escrit del Sr. Turmo, com ara quan es qualifica la tramitació de "calamitosa". La voluntat de l'equip de govern és, en primer lloc, mantenir la qualitat del servei. Avui en dia aquesta qualitat s'està mantenint. En segon lloc, el govern municipal va iniciar un procés de licitació per tal d'aconseguir una qualitat del transport, una qualitat que ja avui en dia està molt ben valorat per la ciutadania, per aconseguir el màxim d'eficiència, el millor preu, i per garantir que es respecten els drets dels treballadors. El Tribunal fins ara no ha qüestionat res del fons de tota l'adjudicació. Sí ha qüestionat i ha demanat per segona vegada, la qual cosa preocupa al govern municipal, que no s'hagin donat prou bé les explicacions. En to cas, afegeix el Sr. Vega, les resolucions s'han de llegir en el seu conjunt. Sovint són difícils d'interpretar. El govern municipal considera que això és el principi d'una cursa d'obstacles, produït per l'enfrontament entre dues empreses, no només a Terrassa sinó també a d'altres ciutats, i que acabarà passant a la jurisdicció contenciosa. El Sr. Vega afegeix que es podria completar l'informe, i potser és això el que es fa. Però el que pertoca ara és que hi hagi un informe que avaluï tot el procediment, i veure si realment és solvent. Se sap que tot plegat aquest tema tindrà un altre episodi en el contenciós. Això és el que s'està fent, amb la voluntat de mantenir la qualitat del servei de transport públic, de què la ciutat tingui aquest servei de qualitat al millor preu i de què es respectin els drets dels treballadors.

Pren la paraula el Sr. Rodríguez, qui comença fent seves les paraules del Sr. Pérez i del Sr. Turmo en relació amb el Sr. Antoni Salvadó, destacant la seva tasca com a Regidor de l'Ajuntament de Terrassa i del govern municipal. El Sr. Rodríguez destaca també les seves formes, el seu to, que són quelcom important i necessari a la política actual. El Sr. Rodríguez li transmet, en nom del Grup del PPC la seva abraçada i els seus ànims. Tot seguit el Sr. Rodríguez fa referència a una pregunta presentada per escrit, per part del Grup del PPC, el dia 18 de febrer, en referència a la Fundació Sant Llätzer de Terrassa. A la pregunta es demana que es doni trasllat a aquest Grup d'una relació detallada del patrimoni de la Fundació, constituït per qualsevol classe de valor, mobles o immobles, radicats en qualsevol lloc, integrat pel capital fundacional, totes els béns i drets de contingut econòmic que hagi acceptat i rebut la Fundació amb la finalitat d'incrementar el capital fundacional, i tots els rendiments, fruits, rendes i productes, i altre béns incorporats al patrimoni de

la Fundació per qualsevol títol o concepte. Es demana també que es doni trasllat per còpia del llibre diari, el llibre d'inventari i els comptes anuals íntegres, tots ells referits als exercicis transcorreguts des de l'any 2006 fins l'actualitat. En la pròpia pregunta s'explica detalladament els documents que integren la composició dels comptes. Així mateix, es demana que es doni trasllat de l'auditoria externa dels comptes anuals, des de l'any 2006 fins a l'actualitat; d'una relació dels organismes, associacions, fundacions, etc., en els quals la Fundació hi participi i que es vegin reflectits en els comptes anuals de la Fundació; dels convenis de col·laboració que tingui atorgats la Fundació amb qualsevol persona, física o jurídica, pública o privada; dels contractes o documents pels quals es tingui establerta la cessió del patrimoni de la Fundació; i que s'informi sobre si la Fundació està sotmesa al compliment de la Llei 19/2013 de Transparència i, en cas afirmatiu, s'informi dels mecanismes previstos per a la publicitat de les dades econòmiques, convenis, etc., segons estableix l'esmentada llei.

El Sr. Turmo agraeix al Sr. Vega la resposta a les preguntes formulades per escrit, així com el seu to. El Grup del PPC fa valoracions polítiques. No és ara nomenat d'entrar-hi, perquè no s'està debatent un punt de l'Ordre del dia, però el Sr. Turmo manifesta que ha llegit la resolució, i com a ciutadà, com a polític, i sobretot com a advocat, considera que és molt contundent. El Sr. Vega ha estat sincer en part de les respostes en quant a acceptar la situació d'insatisfacció que ha generat la resolució. El que està dient aquesta és, per segona vegada, que l'informe tècnic no està fonamentat. Això és inacceptable. Tot seguit el Sr. Turmo manifesta que després de sentir algunes intervencions, especialment de la Sra. Melgares i del Sr. Pérez, es fa necessari tornar a reiterar una pregunta feta ja amb anterioritat. El Sr. Turmo pregunta quants pisos buits municipals, a data d'avui, de la Societat d'Habitatge, hi ha a Terrassa. El Sr. Turmo planteja com és possible, després d'escoltar les paraules de la Sra. Melgares i les afirmacions que arriba a fer, que hi hagi encara que sigui un únic pis buit municipal a Terrassa. Això sí és intolerable, i està passant. L'altra pregunta ve generada per una preocupació davant una notícia apareguda als mitjans de comunicació, relativa a estrangers, en situació irregular, sense permís de residència i en una situació administrativa no regular al nostre país, que reclamen a l'Ajuntament de Terrassa flexibilitat per regularitzar la seva situació. Així és com ha interpretat la notícia el Sr. Turmo. El Grup del PPC defensa la legalitat. Pot semblar una obvietat que un representant polític digui això, però no ho és des del moment que no tots els partits polítics defensen la legalitat. Defensar la legalitat, en aquest cas, i respecte la notícia, és defensar una immigració legal i ordenada. El Sr. Turmo pregunta si el govern municipal defensa també una immigració legal i ordenada, i per tant el que diu la notícia és incert.

El Sr. Oriach recorda que enguany és l'Any Internacional de la llum. Terrassa és seu d'un parell d'empreses punteres en aquest àmbit, de l'Escola d'Òptica, d'un centre de recerca específic per això, d'una molt bona unitat de làser i fenòmens no lineals, i del clúster d'òptica i fotònica. En relació amb tot això, el Sr. Oriach pregunta si l'Ajuntament de Terrassa té previst dinamitzar, impulsar o col·laborar amb alguna activitat al municipi en relació amb l'Any Internacional de la llum.

El Sr. Perarnau recorda que fa poc va preguntar en el Ple sobre el mal estat del paviment dels dos cantons del passeig Comte d'Egara. Aleshores el govern va contestar que s'estaven estudiant i planificant les obres que s'havien de fer per tal d'arranjar-ho. El Sr. Perarnau pregunta si aquestes obres tenen data de començament, i si es faran durant el present mandat.

La Sra. Salvador es refereix a una actuació prevista en el Pla de Mandat, relativa al desenvolupament del model de ciutat impulsat pel POUM dins de l'urbanisme cívic, participatiu i amb perspectiva de gènere, i creació de taules específiques de disseny de l'espai públic, incorporant la perspectiva de gènere. En la valoració que es va fer del Pla de Mandat, a la meitat del mateix, el

govern va explicar, com a activitats desenvolupades, que s'havia iniciat el programa Terrassa Barris en Marxa, per donar resposta a aquesta actuació prevista. La Sra. Salvador, però, demana conèixer què s'ha fet exactament per incorporar per incorporar la perspectiva de gènere a les actuacions urbanístiques, i concretament en el programa Terrassa Barris en Marxa. La Sra. Salvador ha mirat les actuacions publicades a la web municipal i no acaba de trobar cap actuació concreta que tingui en compte aquesta perspectiva.

La Sra. Playà pregunta perquè a la ciutat de Terrassa, pel que fa al transport públic en autobús, no s'aplica en la seva majoria la llei de promoció de l'accessibilitat i de supressió de barreres arquitectòniques. La Sra. Playà ha pogut comprovar que en moltes de les línies d'autobús no s'anuncia la seva parada, i només surt retolada. Això suposa una limitació per a la mobilitat de les persones invidents, a les quals se'ls hi crea una barrera en quant a utilitzar una mesura tècnica adequada que els hi permeti millorar la seva qualitat de vida. La Sra. Playà pregunta perquè no s'aplica aquesta mesura a tots els autobusos.

La Sra. Valverde es refereix al cas d'un ciutadà al qual s'ha trigat un mes en donar-li el permís d'obres per obrir una finestra en una paret. La Sra. Valverde afegeix que es tracta d'un negoci, i les persones emprenedores estan pagant un lloguer. Els interessats pregunten com és possible que es trigui tant en concedir la llicència. Mentrestant els van pagar un lloguer. Aquest és un exemple de què quelcom no funciona prou bé en quant a donar suport als emprenedors.

La Sra. Vigués demana a la Sra. Herrero i al Sr. Pérez que facin arribar tot l'afecte del Grup municipal de CiU al Sr. Antoni Salvadó.

Pren la paraula la Sra. Soler, qui assenyala al Sr. Rodríguez que s'estan preparant les respostes. Encara es disposa de temps per atendre les peticions del Grup del PPC, segons el Reglament Orgànic. Es tracta, afegeix la Sra. Soler, de molta informació.

La Sra. Melgares demana al Sr. Turmo que quan s'adreci a ella ho faci en termes polítics i en base a la seva representativitat, i no com una dona que s'enfada davant una determinada situació. Pel que fa a la pregunta sobre els pisos, la Sra. Melgares llegeix un missatge que ha rebut avui mateix: "Cristina no ha podido ni presentar las fotos del bloque. Estoy en indefensión. No puedo pagar los 300 euros de las costas. No hay justicia para los desamparados, aunque yo sé que usted ha hecho todo lo posible. Es penoso. Estoy muy triste. Espero que en estos dos meses pueda encontrar una solución.". La Sra. Melgares li ha respost: "María, he hablado con tu abogada y no te dejaremos sola buscando una solución". Això, afegeix la Sra. Melgares, es produeix cada dia. Els serveis municipals d'habitatge social, de ciutadania, de serveis socials o de Policia Municipal, amb la complicitat de molts ciutadans que estan per aquesta tasca, estan ajudant en tots aquests casos: s'aturen desnonaments, es negocien dacions, es busquen pisos. La Sra. Melgares li pregunta al Sr. Turmo si creu que si el govern disposés de pisos els deixaria buits no els posaria al servei, per exemple, d'una família que vivia en una furgoneta. Aquest és un cas que la Sra. Melgares va gestionar el dia de Nadal. A banda d'això, hi ha pisos temporals. A vegades es porten les famílies o les persones a un hostel. L'equip de govern no té una immobiliària, sinó pisos municipals que estan ocupats. No fa gaire es va informar, en una nota de premsa, que havien catorze pisos buits, que tenen a veure amb la rotació, quan algú deixa un pis i s'han de fer arranjaments. La Sra. Melgares lamenta que el Sr. Turmo faci aquesta pregunta, i no sigui capaç de dir-li al seu Grup municipal que recolzi una Proposta de Resolució tan simple com la que avui s'ha presentat al Ple, en relació al suport a la ILP. La Sra. Melgares lamenta que el Grup del PPC no vegi el patiment de la societat i que, a sobre, tingui la indecència de fer determinats comentaris sobre les seves paraules. Pel que fa a estrangeria, la Sra. Melgares assenyala, respecte a les persones en situació irregular, o que tenen

algun problema administratiu per renovar els seus papers, que l'article 124 del Reglament diu que necessiten un contracte d'un any i a jornada complerta per renovar-los. Això és demanar quelcom impossible: un contracte d'un any avui en dia. Això vol dir que el govern municipal, així com l'Ajuntament de Barcelona, la Federació de Municipis, la Generalitat de Catalunya, recolza allò que demanen els estrangers: un informe de vulnerabilitat mentre no troben feina. L'equip de govern recolza aquesta mesura, perquè són ciutadans de Terrassa, molts d'ells durant més de cinc o deu anys a la ciutat. La Sra. Melgares considera que tots els ciutadans han de ser primera. També avança que fa pocs dies es va anar a la Subdelegació del Govern, que també va estar interessada en el tema i que farà les gestions oportunes per tal de veure com es poden solucionar certes situacions.

El Sr. Turmo intervé per una qüestió d'ordre. La Sra. Melgares ha fet una referència inicial despectiva. El Sr. Turmo demana que li aclareixi, quan ha fet esment en la seva intervenció al Sr. Pérez i a la Sra. Melgares, quina diferència hi ha i què pretenia dir amb el que ha dit.

El Sr. Gallardo es refereix a la intervenció del Sr. Oriach, tot dient que en aquests moments no té la informació relativa a les activitats que es faran. Des de la Societat del Coneixement s'aprofiten les oportunitats per fer activitats de divulgació de tipus científic. Segurament el cas esmentat pel Sr. Oriach entra dins d'aquest àmbit. A més, també es col·labora amb el campus universitari. El Sr. Gallardo no té present en aquests moments si els departaments o facultats relacionats amb el tema estan preparant alguna cosa. En tot cas el Sr. Gallardo es compromet a cercar informació al respecte i passar-li al Sr. Oriach. El Sr. Gallardo aprofita per recordar que aquest dissabte, dia 28, tindran lloc les VIII Jornades de Divulgació de la Relativitat, que commemoren la visita d'Einstein a Terrassa. Aquestes jornades tenen una gran acceptació. A més, enguany seran una mica més especial, perquè es farà quelcom fora de l'habitual.

El Sr. Domínguez informa al Sr. Perarnau que s'està a l'espera dels plans d'ocupació, per poder començar a distribuir el personal i actuar. Ara mateix el Sr. Domínguez no pot informar-li quan es podran començar les reparacions.

El Sr. Vega manifesta que la perspectiva de gènere hi és present en el programa Terrassa Barris en Marxa. Tot i així, el Sr. Vega demana a la Sra. Salvador que li permeti recollir una informació més concreta i així poder-li explicitar més. En quant a la intervenció de la Sra. Playà, el Sr. Vega assenyala que s'està millorant l'accessibilitat dels autobusos. La majoria són accessibles. El Sr. Vega li anuncia que li aportarà més informació al llarg dels propers dies. Pel que fa a la Sra. Valverde, el Sr. Vega recorda que la concessió de llicències és un procediment pautat, amb un mes de termini si es presenta tota la documentació. Si la Sra. Valverde coneix algun cas en el qual s'hagi incomplet aquest termini, hauria de reclamar ja que es tracta d'un procediment pautat, amb un mes, sempre i quan es presenti la documentació adient. En cas contrari el procés es pot alentir. Si la Sra. Valverde li dóna les dades el Sr. Vega podrà comprovar si hi ha hagut algun error o no.

I no havent-hi cap més assumpte que tractar, quan manquen cinc minuts per a tres quarts de dotze de la nit del dia de la data, per part de la Presidència s'aixeca la sessió, de la qual s'estén la present Acta, que com a Secretari **CERTIFICO**.